

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

หอศิลป์วัฒนธรรมร่วมสมัย กรุงเทพฯ

BANGKOK CONTEMPOLARY ART AND CULTURE MUSEUM

๒๕๔๘
๖๗๗๖
๑๖๖๕

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน..... **75605**
วัน,เดือน,ปี..... - 6 พ.ย. 2550

b..... 118 39065
i.....

ปริญญาบัตรฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต
สาขาวิชาสถาปัตยกรรม ภาควิชาครุศาสตร์สถาปัตยกรรม
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2548

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปริญญาานิพนธ์ : หอศิลป์วัฒนธรรมร่วมสมัย กรุงเทพฯ
BANGKOK CONTEMPOLARY ART AND CULTURE MUSEUM
นักศึกษา : นาย ศุภสิทธิ์ ดิเรกลาภ 46035028
อาจารย์ที่ปรึกษา : อาจารย์อัศวพงศ์ อนุพันธ์พงศ์
คณะ : ศึกษาศาสตร์อุตสาหกรรม
ภาควิชา : ศึกษาศาสตร์สถาปัตยกรรม
สาขาวิชา : สถาปัตยกรรม

.....
ปริญญาานิพนธ์ฉบับนี้ คณะกรรมการตรวจปริญญาานิพนธ์ได้ตรวจพิจารณาและ
เห็นชอบแล้วจึงอนุมัติให้ปริญญาานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา ตามหลักสูตรครุศาสตร์
อุตสาหกรรมบัณฑิต ประจำปีการศึกษา 2548

.....
คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
(รศ.ดร.วีวรรณ ชินะตระกูล)

.....
ประธานกรรมการ
(ดร. คุ่มพงษ์ นนุบรรจง)

.....
กรรมการ
(ผ.ศ. สมพล ดำรงเสถียร)

.....
กรรมการ
(ผ.ศ. สุรศักดิ์ กังขาว)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

.....กรรมการ

(ผศ. เบญจวรรณ อุบลศรี)

.....กรรมการ

(อาจารย์ สมิทธิ์ หวังเจริญ)

.....กรรมการ

(อาจารย์ พัศตราภรณ์ มีศิริ)

.....กรรมการ

(อาจารย์ สันติ กวินวงศ์ไพบูลย์)

.....กรรมการ

(อาจารย์ ทศพร ไสดาบวรกุล)

.....กรรมการ

(อาจารย์ชาติโท จันทร์เสน)

.....กรรมการและเลขานุการ

(อาจารย์ ชูเกียรติ แร่ตั้ง)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

.....กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
(อาจารย์ อัครพงศ์ อนุพันธ์พงศ์)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปริญญาบัตร : หอศิลป์วัฒนธรรมร่วมสมัย กรุงเทพฯ
 BANGKOK CONTEMPOLARY ART AND CULTURE MUSEUM
 นักศึกษา : นาย ศุภสิทธิ์ ดิเรกลาภ 46035028
 อาจารย์ที่ปรึกษา : อาจารย์อัศรพงศ์ อนุพันธ์พงศ์
 คณะ : ครุศาสตร์อุตสาหกรรม
 ภาควิชา : ครุศาสตร์สถาปัตยกรรม
 สาขาวิชา : สถาปัตยกรรม

บทคัดย่อ

ทิศทางการพัฒนาประเทศไทยในปัจจุบันและอนาคตได้ก้าวไปสู่ระบบเศรษฐกิจสังคมแห่ง
 การเรียนรู้ (Knowledge – based Economy) ผลักดันให้สังคมไทยต้องมีทรัพยากรบุคคลที่อ่าน
 ออกเขียนได้แบบโลกาภิวัตน์ (Global Literacy) ซึ่งประกอบด้วย ความรู้ภาษาอังกฤษ ความรู้
 ด้าน Information Technology หรือ Internet และความรู้ทางด้านวัฒนธรรมนานาชาติ ทั้ง
 จำเป็นอย่างยิ่ง จะต้องมีคุณลักษณะพิเศษ คือ มีนวัตกรรม (Innovation) ในการแสวงหา
 ความรู้ใหม่ตลอดเวลา มีพลวัตในตนเอง เพื่อให้เกิดปัญญาและสะสมทุนทางปัญญาเพื่อให้เกิด
 ความมั่งคั่ง (Intellectual Wealth) ของตนเองและสังคม¹

เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ดังกล่าว สังคมไทยจำเป็นต้องพัฒนาศักยภาพและความพร้อมใน
 ด้านองค์ความรู้และโครงสร้างพื้นฐานต่างๆ ทั้งในระดับท้องถิ่น ระดับชาติและระดับนานาชาติ
 เพื่อเปิดโอกาสให้ทุกคนในสังคมสามารถเข้าถึงองค์ความรู้ต่าง ๆ ในสังคมโลก (Global Society)
 ได้อย่างสะดวกรวดเร็วและถูกต้อง เพื่อให้เกิดการรับรู้ที่มีคุณค่า เกิดปัญญาในการคัดกรองและ
 เลือกสรรอย่างเหมาะสม

ในฐานะที่ประเทศไทยเป็นประเทศหนึ่งในทวีปเอเชีย ซึ่งนับเป็นแหล่งรวมมรดกวัฒนธรรม
 ต่างๆ เป็นประเทศที่เปิดรับการแลกเปลี่ยน เรียนรู้วัฒนธรรมนานาชาติอย่างต่อเนื่องตลอดมาและ
 เป็นประเทศที่แสดงบทบาทอย่างชัดเจนในทุกเวทีของโลกว่ามีศักยภาพและพร้อมที่จะเป็นผู้นำของ
 กลุ่มประเทศเอเชียในด้านความร่วมมือด้านต่าง ๆ ให้คนเอเชียเปิดตลาดเข้าหากันเพื่อเพิ่มแรง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้เฉพาะเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 แนวความคิด ทัศนคติ ทัศนคติ ชินวัตร นายกรัฐมนตรี
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ดึงดูดทางเศรษฐกิจเข้าสู่ทวีปเอเชีย และส่งเสริมให้คนในชาติและทวีปเอเชียของเราได้เรียนรู้และคำนึงถึงผลประโยชน์ของชาติและทวีปเป็นสำคัญ (Nationalism & Regionalism) กระทรวงวัฒนธรรม จึงเห็นควรกำหนดให้ประเทศไทยพัฒนาไปสู่การเป็นศูนย์กลางการแลกเปลี่ยน เรียนรู้และการประยุกต์ใช้ทุนทางสังคมวัฒนธรรมของเอเชีย (Asian Cultural Gateway) โดยเป็นศูนย์กลางการเชื่อมโยงการแลกเปลี่ยนเรียนรู้องค์ความรู้และกิจกรรมทางศิลปะและวัฒนธรรมระหว่างประเทศ โดยเฉพาะในทวีปเอเชีย ในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางด้านสังคมวัฒนธรรมระดับชาติ และนานาชาติเพื่อรองรับแนวทางการพัฒนาดังกล่าว กระทรวงวัฒนธรรมเห็นควรให้พัฒนาและขยายศูนย์วัฒนธรรมแห่งประเทศไทย ซึ่งเป็นพื้นที่บริการทางวัฒนธรรมเดิมของประเทศให้มีขนาด และรูปแบบการบริการทางวัฒนธรรมที่หลากหลายยิ่งขึ้น โดยนำบริการและกิจกรรมทางศิลปวัฒนธรรมมารวมไว้ในพื้นที่เดียวกันอย่างสมบูรณ์ครบถ้วน อาทิ การเพิ่มพื้นที่การเรียนรู้ข้อมูล ข่าวสาร พื้นที่การถ่ายทอด แลกเปลี่ยนผลงานศิลปวัฒนธรรม ด้วยการจัดสร้างห้องสมุดและศูนย์กลางการถ่ายทอด ที่ทันสมัยเพิ่มเติม เพิ่มพื้นที่รับรู้ความงามและสุนทรีย์ของงานศิลปวัฒนธรรมประจำชาติ ด้วยการสร้างหอศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยและโรงละคร เป็นการเพิ่มโอกาสให้เด็ก เยาวชนและประชาชนชาวไทยและเอเชีย ได้มีโอกาสในการเรียนรู้รับรู้และตระหนักในความงามและคุณค่าของงานศิลปวัฒนธรรมไทยและเอเชีย เกิดความใฝ่รู้ และมีสุนทรีย์ภาพสามารถนำพาท้องคึกความรู้จากภูมิปัญญาของบรรพบุรุษช่วยกันกรองวิธีคิด วิธีปฏิบัติที่เหมาะสมกับบริบทที่เปลี่ยนแปลงให้คนในชาติและภูมิภาคเอเชียเกิดความมั่นคงภายใน และอยู่ร่วมกับประชาคมโลกอย่างเท่าทันและเท่าเทียม ตลอดจนเปิดอารยธรรมแห่งเอเชียเข้าสู่ตลาดเศรษฐกิจและสังคมโลก เพื่อให้ก้าวต่อไปของการพัฒนาประเทศและภูมิภาคเอเชียเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและคุณภาพมากยิ่งขึ้น

อนึ่ง กระทรวงวัฒนธรรมปัจจุบันยังไม่มีอาคารที่ทำการถาวร หน่วยงานระดับกรมใน ส่วนกลางของกระทรวงกระจายตัวอยู่ในพื้นที่ต่าง ๆ ของกรุงเทพมหานครซึ่งมีพื้นที่จำกัดและไม่อาจขยายตัวได้ จึงเห็นควรให้จัดตั้งอาคารที่ทำการกระทรวงวัฒนธรรมรวมอยู่ในบริเวณเดียวกัน เพื่อให้การดำเนินงานบริหารจัดการองค์ความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรมของชาติเกิดเอกภาพ ประหยัดงบประมาณ เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการดำเนินงานมากยิ่งขึ้น และเพื่อความสง่างามของอาคารที่ทำการถาวรกระทรวงวัฒนธรรม ซึ่งมีสถานภาพและภาพลักษณ์ของความเป็นชาติอีกด้วย²

² เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้ก่อนเสนอร่างระเบียบเพื่อขอความเห็นชอบ ไปยังสภาผู้แทนราษฎร
 เอกสาร : โครงการพัฒนาศูนย์วัฒนธรรมแห่งประเทศไทย กระทรวงวัฒนธรรม
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ดังนั้น กระทรวงวัฒนธรรม โดยสำนักศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยได้เห็นว่าควรมีการจัดสร้าง หอศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยขึ้นเพื่อเป็นการลงทุนทางวัฒนธรรม อันจะเป็นองค์กรที่เป็นแหล่งให้ความรู้ นอกกรอบทางด้านศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย สำหรับประชาชนเป็นแหล่งให้การสนับสนุน และส่งเสริม สร้างความเข้มแข็งทางวัฒนธรรมให้แก่สังคม และยังเป็นส่วนผลักดันให้ศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยของไทย มีบทบาทเชื่อมโยงกับศิลปวัฒนธรรมนานาชาติ เพื่อเป็นศูนย์กลางทางวัฒนธรรมของภูมิภาคเอเชีย³

โดยการจัดสร้างหอศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยในครั้งนี้ สำนักงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย ในฐานะองค์กรที่รับผิดชอบโดยตรงต่อการส่งเสริมสนับสนุนการดำเนินงาน ทางด้านศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย เห็นสมควรจัดให้มีการแลกเปลี่ยนระดมความคิดเห็นเกี่ยวกับหอศิลป์ที่จะสร้างขึ้นเพื่อประโยชน์ในการพัฒนางานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย เพื่อให้เกิดมุมมองทางความคิดที่หลากหลาย สามารถประมวลผลสู่การกำหนดแนวทางในการจัดองค์กรอย่างชัดเจนอันจะก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประเทศชาติ⁴

ด้วยเหตุนี้ จึงได้ข้อสรุปแนวทางของการจัดสร้างจากการระดมความคิดเห็นว่าควรมีการจัดสร้างหอศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยขึ้น เพื่อให้เป็นศูนย์กลางของประเทศ ซึ่งอาจหมายรวมไปถึงในเอเชียตามที่คาดหวังไว้ และให้เป็นแหล่งเผยแพร่ แลกเปลี่ยน เรียนรู้ด้านศิลปวัฒนธรรมให้แก่เยาวชนและประชาชนในชาติ จนถึงระดับนานาชาติ ให้เป็นเครื่องมือกระตุ้นเศรษฐกิจ รวมถึงสร้างรายได้ให้แก่ประเทศ

³ รายงานการประชุมสัมมนา : บทบาทพิพิธภัณฑ์กับการพัฒนาศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย กระทรวงวัฒนธรรม

⁴ รายงานการประชุมสัมมนา : บทบาทพิพิธภัณฑ์กับการพัฒนาศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย , กระทรวงวัฒนธรรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

การทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ไม่ได้ด้วยความสามารถของข้าพเจ้าแต่เพียงผู้เดียวเท่านั้น หากแต่ด้วยความกรุณาจากบุคคลหลายท่านที่คอยให้กำลังใจเสมอและแนะนำทางทวนผู้จัดทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ อันดับแรกต้องขอบคุณบุคคลที่สำคัญคือ แม่-พ่อ ที่คอยให้กำลังใจและสร้างแรงบันดาลใจให้กับผู้จัดทำวิทยานิพนธ์ จนบรรลุเป้าหมาย
ขอบคุณอาจารย์

อาจารย์ที่ปรึกษาอาจารย์อัศวพงศ์ อนุพันธ์พงศ์ที่คอยดูแลดุสิตักขณ์ตัวคือ (มิไซ)

และเพื่อนที่มีได้มีเอ่ยนาม ขอขอบคุณ ณ ที่นี้ด้วยที่ช่วยในการทำวิทยานิพนธ์และไม่อาจลืมได้คือ ครูฯ สถาปัตยกรรม ที่ให้การอบรมและความรู้มาตลอด 2 ปี ขอขอบคุณครับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ง
สารบัญ	จ
สารบัญตาราง	ช
สารบัญแผนภูมิ	ฉ
สารบัญภาพ	ญ
บทที่ 1 บทนำ	
1.1 ความเป็นมาของโครงการ	1
1.2 เหตุผลในการเสนอปริญญาโท	3
1.3 ความเป็นมาของปัญหา	4
1.4 แนวทางการแก้ปัญหา	5
1.5 วัตถุประสงค์ของปริญญาโท	6
1.6 ขอบเขตของการศึกษาปริญญาโท	6
1.7 ขอบเขตของการออกแบบ	7
1.8 วิธีการดำเนินปริญญาโท	8
1.9 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากโครงการ	10
1.10 อภิธานศัพท์	10
บทที่ 2 การศึกษาข้อมูลด้านนโยบาย เศรษฐกิจ สังคมและนโยบาย เพื่อการออกแบบโครงการหอศิลป์วัฒนธรรมร่วมสมัย กรุงเทพฯ	
2.1 การศึกษาความเป็นไปได้ด้านนโยบาย	12
2.2 การศึกษาความเป็นไปได้ด้านทางเศรษฐกิจ	13
2.3 การศึกษาลักษณะทางสังคมในประเทศ	23
2.4 การศึกษาความเป็นไปได้ทางกายภาพ	24
2.5 การศึกษาข้อมูลเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับโครงการ	34

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ(ต่อ)

หน้า

บทที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลด้านสถาปัตยกรรม	
3.1 การศึกษาอาคารตัวอย่าง	36
3.2 การวิเคราะห์รายละเอียดของโครงการ	38
3.3 การวิเคราะห์องค์ประกอบของโครงการ	74
3.4 หลักการจัดนิทรรศการและมาตรฐานการจัดนิทรรศการ	87
3.5 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเทคนิค	97
3.6 การวิเคราะห์ที่ตั้ง	112
บทที่ 4 การนำเสนอผลงาน	
4.1 แนวความคิดในการออกแบบ	118
4.2 ภาพถ่ายผลงาน	121
บทที่ 5 บทสรุปและเสนอแนะ	
5.1 สรุปการทำปฏิญานិพนธ์	143
5.2 ข้อเสนอแนะในการทำปฏิญานิพนธ์	143
บรรณานุกรม	145

สารบัญตาราง

	หน้า	
ตารางที่ 2.1	แสดงผลิตภัณฑ์มวลรวมระดับประเทศ	14
ตารางที่ 2.2	แสดงรายได้โดยเฉลี่ยต่อเดือนครัวเรือนจำแนกเป็นรายภาค พ.ศ.254-2544	15
ตารางที่ 2.3	แสดงรายได้โดยเฉลี่ยต่อคนต่อปีของประชากรในภาคกลางและ กรุงเทพมหานคร	16
ตารางที่ 2.4	แสดงรายได้และจำนวนนักท่องเที่ยว	17
ตารางที่ 2.5	สถิติรายได้จากนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศจำแนกตามประเทศ พ.ศ.2540-2544	18
ตารางที่ 2.6	งบประมาณรายจ่ายที่จัดสรรให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น งบประมาณ พ.ศ.2547	20
ตารางที่ 2.7	แสดงจำนวนประชากรในระดับประเทศ พ.ศ.2542-2544	23
ตารางที่ 2.8	แสดงสถิติประชากร และ จำนวนบ้านทั่วราชอาณาจักร กรุงเทพมหานคร และ รายเขต พ.ศ. 2544	23
ตารางที่ 2.9	ตารางแสดงลักษณะภูมิอากาศในภาคกลาง	25
ตารางที่ 3.1	แสดงลักษณะ และ หน้าที่ของฝ่ายงานส่วนต่างๆ	48
ตารางที่ 3.2	แสดงองค์ประกอบหลักองค์ประกอบรอง	55
ตารางที่ 3.3	แสดงจำนวนคนต่ออัตราส่วนห้องน้ำ	66
ตารางที่ 3.4	แสดงจำนวนคนต่ออัตราส่วนห้องน้ำแยกชาย หญิง	66
ตารางที่ 3.5	แสดงการกำหนดพื้นที่ใช้สอยขององค์ประกอบ	67
ตารางที่ 3.6	สรุปพื้นที่ใช้สอยทั้งหมดของโครงการ	73
ตารางที่ 3.7	ความสัมพันธ์ของส่วนบริหารงานฝ่ายบริหาร	83
ตารางที่ 3.8	ความสัมพันธ์ของส่วนบริหารงานฝ่ายธุรการ	83
ตารางที่ 3.9	ความสัมพันธ์ของส่วนบริหารงานฝ่ายวิชาการ	83
ตารางที่ 3.10	ความสัมพันธ์ของส่วนบริหารงานฝ่ายการศึกษา	84
ตารางที่ 3.11	ความสัมพันธ์ของส่วนบริหารงานฝ่ายเทคนิค และ จัดแสดง	84
ตารางที่ 3.12	ความสัมพันธ์ของส่วนบริหารงานฝ่ายรักษาความปลอดภัย	84

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง(ต่อ)

	หน้า	
ตารางที่ 3.13	ความสัมพันธ์ของส่วนบริการการศึกษา	84
ตารางที่ 3.14	ความสัมพันธ์ของส่วนแสดงนิทรรศการ	85
ตารางที่ 3.15	ความสัมพันธ์ของส่วนคลังหอศิลป์	85
ตารางที่ 3.16	ความสัมพันธ์ของส่วนห้องสมุด	85
ตารางที่ 3.17	ความสัมพันธ์ของส่วนบริการ	85
ตารางที่ 3.18	ความสัมพันธ์ของส่วนบริการสาธารณะบริเวณโด่งทางเข้า	86
ตารางที่ 3.19	ความสัมพันธ์ของส่วนบริการสาธารณะในส่วนบริการอาหาร	86
ตารางที่ 3.20	ความสัมพันธ์ของส่วนบริการสาธารณะในส่วนที่จอดรถ	86
ตารางที่ 3.21	แสดงการวิเคราะห์การพิจารณาเลือกแบบจัดแสดง	98
ตารางที่ 3.22	วิเคราะห์การเลือกใช้โครงสร้าง	99
ตารางที่ 3.23	แสดงการเปรียบเทียบการเลือกเขตที่ตั้ง	114

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญแผนภูมิ

	หน้า
แผนภูมิที่ 2.1 แสดงรายได้และจำนวนนักท่องเที่ยว	17
แผนภูมิที่ 2.2 แสดงการแบ่งงบประมาณรายจ่ายปีงบประมาณ 2547 จำแนกตามรายจ่าย	19
แผนภูมิที่ 2.3 ภาพแสดงอัตราการเพิ่มประชากรในประเทศ	24
แผนภูมิที่ 3.1 การบริหารหน่วยงานของกระทรวงวัฒนธรรม	38
แผนภูมิที่ 3.2 การบริหารงานและอำนาจหน้าที่ของสำนักงานร่วมสมัย	39
แผนภูมิที่ 3.3 แสดงผังการบริหารของโครงการ	40
แผนภูมิที่ 3.4 แสดงผังพฤติกรรมของผู้ใช้ต่างๆของโครงการ	44
แผนภูมิที่ 3.5 แสดงผังพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว และ ประชาชนทั่วไป	45
แผนภูมิที่ 3.6 แสดงผังพฤติกรรมของนักศึกษา และ ผู้ที่สนใจ	45
แผนภูมิที่ 3.7 แสดงผังพฤติกรรมของนักวิชาการ และ นักวิจัย	46
แผนภูมิที่ 3.8 แสดงผังพฤติกรรมของผู้ที่มาติดต่อ	47
แผนภูมิที่ 3.9 แสดงผังพฤติกรรมของเจ้าหน้าที่	47
แผนภูมิที่ 3.10 แสดงผังพฤติกรรมของพนักงานฝ่ายคลังของหอศิลป์	48
แผนภูมิที่ 3.11 แสดงการจัดผังไฟฟ้า	101

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพ

		หน้า
ภาพที่ 2.1	แสดงผังที่ตั้งของโครงการโรงละครศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย	29
ภาพที่ 2.2	แสดงผังที่ตั้งของโครงการโรงละครศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย	30
ภาพที่ 2.3	แสดงลักษณะทางกายภาพและบริบทของโครงการ	30
ภาพที่ 3.1	แสดง Room to room arrangement	89
ภาพที่ 3.2	แสดง Corridor to Room arrangement	89
ภาพที่ 3.3	แสดงNave to Room arrangement	89
ภาพที่ 3.4	แสดงการเคลื่อนที่ชมแบบแนวตรง	90
ภาพที่ 3.5	แสดงเส้นทางเดินที่เป็นวงจรมอบรอบโรง	91
ภาพที่ 3.6	แสดงผังรูปสแกนไปมาอย่างอิสระ	91
ภาพที่ 3.7	แสดงการวางผังที่มีทางเดินกลางเป็นหลัก	92
ภาพที่ 3.8	แสดงการวางผังแบบต่อเนื่อง	92
ภาพที่ 3.9	แสดงทางเข้าจากกลางผังรูปพัด	93
ภาพที่ 3.10	แสดงการเข้าจากศูนย์กลางของผังรูปดาว	93
ภาพที่ 3.11	แสดงเส้นทางที่เดินแบบรอบโรงกลาง	94
ภาพที่ 3.12	แสดงลักษณะการให้ผู้ชมรับรู้ข้อมูลโดยไม่ต้องสัญจร	94
ภาพที่ 3.13	ระบบการทำงานของเครื่องปรับอากาศระบบ (Split Type)	100
ภาพที่ 3.14	แสดงระบบการทำงานของเครื่องปรับอากาศระบบCentral System	101
ภาพที่ 3.15	แสดงประเภทระบบโทรศัพท์	106
ภาพที่ 3.16	แสดงพื้นที่ตั้งโครงการ และ ทัศนียภาพโดยรอบ	115
ภาพที่ 3.17	แสดงลักษณะโดยรอบของโครงการ	116
ภาพที่ 3.18	แสดงการวิเคราะห์ลักษณะทางกายภาพของโครงการ	116
ภาพที่ 4.1	แสดงแนวความคิดหลักของโครงการ	118
ภาพที่ 4.2	แสดงแนวความคิดหลักของโครงการ	119
ภาพที่ 4.3	แสดงแนวความคิดในการวางผังของโครงการ	119

สารบัญภาพ(ต่อ)

	หน้า	
ภาพที่ 4.4	แสดงแนวความคิดในการวางผังของโครงการ	120
ภาพที่ 4.5	แสดงแนวความคิดในการศึกษารูปแบบอาคาร	120
ภาพที่ 4.6	แสดงการดำเนินโครงการ	121
ภาพที่ 4.7	แสดงความเป็นมาของโครงการและเหตุผลในการเสนอปริญญา นิพนธ์	121
ภาพที่ 4.8	แสดงการศึกษาข้อมูลด้านเศรษฐกิจ	122
ภาพที่ 4.9	แสดงการศึกษาข้อมูลด้านนโยบาย เศรษฐกิจ สังคมและ ภายภาพ	122
ภาพที่ 4.10	แสดงการศึกษาข้อมูลด้านเศรษฐกิจ	123
ภาพที่ 4.11	แสดงการศึกษาข้อมูลด้านเศรษฐกิจ	123
ภาพที่ 4.12	แสดงผังการบริหารงาน	124
ภาพที่ 4.13	แสดงการคำนวณการใช้พื้นที่	124
ภาพที่ 4.14	แสดงการคำนวณการใช้พื้นที่	125
ภาพที่ 4.15	แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ขององค์ประกอบของโครงการ	125
ภาพที่ 4.16	แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ขององค์ประกอบของโครงการ	126
ภาพที่ 4.17	แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ขององค์ประกอบของโครงการ	126
ภาพที่ 4.18	แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ขององค์ประกอบของโครงการ	127
ภาพที่ 4.19	แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ขององค์ประกอบของโครงการ	127
ภาพที่ 4.20	แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ขององค์ประกอบของโครงการ	128
ภาพที่ 4.21	แสดงพฤติกรรมผู้ใช้	128
ภาพที่ 4.22	แสดงงานระบบไฟฟ้าและสุขาภิบาล	129
ภาพที่ 4.23	แสดงการเลือกที่ตั้ง (site selection)	129
ภาพที่ 4.24	แสดงข้อมูลด้านกายภาพของที่ตั้ง	130
ภาพที่ 4.25	แสดงการสำรวจพื้นที่ตั้ง (site servay)	130
ภาพที่ 4.26	แสดงการวิเคราะห์ที่ตั้งโครงการ (site analysis)	131
ภาพที่ 4.27	แสดงการวิเคราะห์ที่ตั้งโครงการ (site analysis)	132
ภาพที่ 4.28	แสดงผังบริเวณ (lay out)	132

เอกสารที่ 4.28 สารบัญภาพ(ต่อ) การศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ การค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพ(ต่อ)

	หน้า
ภาพที่ 4.29 แสดง LAY OUT	133
ภาพที่ 4.30 แสดง GROUND - FL - PLAN	134
ภาพที่ 4.31 แสดง UPPER - FL - PLAN	135
ภาพที่ 4.32 แสดง ROOF - FL - PLAN	136
ภาพที่ 4.33 แสดง UNDER GROUND - FL - PLAN 1	137
ภาพที่ 4.34 แสดง UNDER GROUND - FL - PLAN 12	138
ภาพที่ 4.35 แสดง ELEVATION	139
ภาพที่ 4.36 แสดง ทัศนียภาพภายนอก	141
ภาพที่ 4.37 แสดง ทัศนียภาพภายใน	142
ภาพที่ 4.38 แสดง หุ่นจำลอง	143

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

ความเป็นมาของโครงการ

1.1 ความเป็นมาของโครงการ

ทิศทางการพัฒนาประเทศไทยในปัจจุบันและอนาคตได้ก้าวไปสู่ระบบเศรษฐกิจสังคมแห่งการเรียนรู้ (Knowledge – based Economy) ผลักดันให้สังคมไทยต้องมีทรัพยากรบุคคลที่อ่านออกเขียนได้แบบโลกาภิวัตน์ (Global Literacy) ซึ่งประกอบด้วย ความรู้ภาษาอังกฤษ ความรู้ด้าน Information Technology หรือ Internet และความรู้ทางด้านวัฒนธรรมนานาชาติ ทั้งจำเป็นอย่างยิ่ง จะต้องมีคุณลักษณะพิเศษ คือ มีนวัตกรรม (Innovation) ในการแสวงหาความรู้ใหม่ตลอดเวลา มีพลวัตในตนเอง เพื่อให้เกิดปัญญาและสะสมทุนทางปัญญาเพื่อให้เกิดความมั่งคั่ง (Intellectual Wealth) ของตนเองและสังคม¹

เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ดังกล่าว สังคมไทยจำเป็นต้องพัฒนาศักยภาพและความพร้อมในด้านองค์ความรู้และโครงสร้างพื้นฐานต่างๆ ทั้งในระดับท้องถิ่น ระดับชาติและระดับนานาชาติ เพื่อเปิดโอกาสให้ทุกคนในสังคมสามารถเข้าถึงองค์ความรู้ต่างๆ ในสังคมโลก (Global Society) ได้อย่างสะดวกรวดเร็วและถูกต้อง เพื่อให้เกิดการรับรู้ที่มีคุณค่า เกิดปัญญาในการคัดกรองและเลือกสรรอย่างเหมาะสม

ในฐานะที่ประเทศไทยเป็นประเทศหนึ่งในทวีปเอเชีย ซึ่งนับเป็นแหล่งรวมมรดกวัฒนธรรมต่างๆ เป็นประเทศที่เปิดรับการแลกเปลี่ยน เรียนรู้วัฒนธรรมนานาชาติอย่างต่อเนื่องตลอดมาและเป็นประเทศที่แสดงบทบาทอย่างชัดเจนในทุกเวทีของโลกว่ามีศักยภาพและพร้อมที่จะเป็นผู้นำของกลุ่มประเทศเอเชียในด้านความร่วมมือด้านต่าง ๆ ให้คนเอเชียเปิดตลาดเข้าหากันเพื่อเพิ่มแรงดึงดูดทางเศรษฐกิจเข้าสู่ทวีปเอเชีย และส่งเสริมให้คนในชาติและทวีปเอเชียของเราได้เรียนรู้และคำนึงถึงผลประโยชน์ของชาติและทวีปเป็นสำคัญ (Nationalism & Regionalism) กระทรวงวัฒนธรรม จึงเห็นควรกำหนดให้ประเทศไทยพัฒนาไปสู่การเป็นศูนย์กลางการแลกเปลี่ยน เรียนรู้ และการประยุกต์ใช้ทุนทางสังคมวัฒนธรรมของเอเชีย (Asian Cultural Gateway) โดยเป็นศูนย์กลางการเชื่อมโยงการแลกเปลี่ยนเรียนรู้องค์ความรู้และกิจกรรมทางศิลปะและวัฒนธรรมระหว่างประเทศ โดยเฉพาะในทวีปเอเชีย

¹ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้ส่วนหนึ่งการใช้ตามเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า แนวความคิด ขงพนงัทภษณ ชินวัตร นายกรัฐมนตรี

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางด้านสังคมวัฒนธรรมระดับชาติ และนานาชาติเพื่อรองรับแนวทางการพัฒนาดังกล่าว กระทรวงวัฒนธรรมเห็นควรให้พัฒนาและขยายศูนย์วัฒนธรรมแห่งประเทศไทย ซึ่งเป็นพื้นที่บริการทางวัฒนธรรมเดิมของประเทศให้มีขนาด และรูปแบบการบริการทางวัฒนธรรมที่หลากหลายยิ่งขึ้น โดยนำบริการและกิจกรรมทางศิลปวัฒนธรรมมารวมไว้ในพื้นที่เดียวกันอย่างสมบูรณ์ครบถ้วน อาทิ การเพิ่มพื้นที่การเรียนรู้ข้อมูล ข่าวสาร พื้นที่การถ่ายทอด แลกเปลี่ยนผลงานศิลปวัฒนธรรม ด้วยการจัดสร้างห้องสมุดและศูนย์กลางการถ่ายทอดที่ทันสมัยเพิ่มเติม เพิ่มพื้นที่รับรู้ความงดงามและสุนทรีย์ของงานศิลปวัฒนธรรมประจำชาติ ด้วยการสร้างหอศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยและโรงละคร เป็นการเพิ่มโอกาสให้เด็ก เยาวชนและประชาชนชาวไทยและเอเชีย ได้มีโอกาสในการเรียนรู้รับรู้และตระหนักในความงดงามและคุณค่าของงานศิลปวัฒนธรรมไทยและเอเชีย เกิดความใฝ่รู้ และมีสุนทรีย์ภาพสามารถนำพาองค์ความรู้จากภูมิปัญญาของบรรพบุรุษช่วยกันกรองวิธีคิด วิธีปฏิบัติที่เหมาะสมกับบริบทที่เปลี่ยนแปลงให้คนในชาติและภูมิภาคเอเชียเกิดความมั่นคงภายใน และอยู่ร่วมกับประชาคมโลกอย่างเท่าทันและเท่าเทียม ตลอดจนเปิดอารยธรรมแห่งเอเชียเข้าสู่ตลาดเศรษฐกิจและสังคมโลก เพื่อให้ก้าวต่อไปของการพัฒนาประเทศและภูมิภาคเอเชียเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและคุณภาพมากยิ่งขึ้น

อนึ่ง กระทรวงวัฒนธรรมปัจจุบันยังไม่มีอาคารที่ทำการถาวร หน่วยงานระดับกรมใน ส่วนกลางของกระทรวงกระจายตัวอยู่ในพื้นที่ต่าง ๆ ของกรุงเทพมหานครซึ่งมีพื้นที่จำกัดและไม่อาจขยายตัวได้ จึงเห็นควรให้จัดตั้งอาคารที่ทำการกระทรวงวัฒนธรรมรวมอยู่ในบริเวณเดียวกัน เพื่อให้การดำเนินงานบริหารจัดการองค์ความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรมของชาติเกิดเอกภาพ ประหยัดงบประมาณ เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการดำเนินงานมากยิ่งขึ้น และเพื่อความสง่างามของอาคารที่ทำการถาวรกระทรวงวัฒนธรรม ซึ่งมีสถานภาพและภาพลักษณ์ของความเป็นชาติอีกด้วย²

ดังนั้น กระทรวงวัฒนธรรม โดยสำนักศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยได้เห็นว่าควรมีการจัดสร้างหอศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยขึ้นเพื่อเป็นการลงทุนทางวัฒนธรรม อันจะเป็นองค์กรที่เป็นแหล่งให้ความรู้ นอกกรอบทางด้านศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย สำหรับประชาชนเป็นแหล่งให้การสนับสนุน และส่งเสริม สร้างความเข้มแข็งทางวัฒนธรรมให้แก่สังคม และยังเป็นส่วนผลักดันให้

² เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 เอกสาร : โครงการพัฒนาศูนย์วัฒนธรรมแห่งประเทศไทย กระทรวงวัฒนธรรม
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยของไทย มีบทบาทเชื่อมโยงกับศิลปวัฒนธรรมนานาชาติ เพื่อเป็น ศูนย์กลางทางวัฒนธรรมของภูมิภาคเอเชีย³

โดยการจัดสร้างหอศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยในครั้งนี้ สำนักงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยใน ฐานะองค์กรที่รับผิดชอบโดยตรงต่อการส่งเสริมสนับสนุนการดำเนินงาน ทางด้านศิลปวัฒนธรรม ร่วมสมัย เห็นสมควรจัดให้มีการแลกเปลี่ยนระดมความคิดเห็นเกี่ยวกับหอศิลป์ที่จะสร้างขึ้นเพื่อ ประโยชน์ในการพัฒนางานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย เพื่อให้เกิดมุมมองทางความคิดที่หลากหลาย สามารถประมวลผลสู่การกำหนดแนวทางในการจัดองค์กรอย่างชัดเจนอันจะก่อให้เกิดประโยชน์ สูงสุดแก่ประเทศชาติ⁴

ด้วยเหตุนี้ จึงได้ข้อสรุปแนวทางของการจัดสร้างจากการระดมความคิดเห็นว่าควรมีการ จัดสร้างหอศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยขึ้น เพื่อให้เป็นศูนย์กลางของประเทศ ซึ่งอาจหมายรวมถึง ในเอเชียตามที่คาดหวังไว้ และให้เป็นแหล่งเผยแพร่ แลกเปลี่ยน เรียนรู้ด้านศิลปวัฒนธรรม ให้แก่เยาวชนและประชาชนในชาติ จนถึงระดับนานาชาติ ให้เป็นเครื่องมือกระตุ้นเศรษฐกิจ รวมถึงสร้างรายได้ให้แก่ประเทศ

(เอกสาร : โครงการสัมมนาบทบาทของหอศิลป์ กับการพัฒนาศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย)

1.2 เหตุผลในการเสนอปฏิญญาพันธ

1.2.1 เหตุผลทางด้านนโยบาย

เพื่อส่งเสริมนโยบายของการพัฒนาคนด้วยการศึกษาจากแผนพัฒนาเศรษฐกิจ แห่งชาติฉบับที่ 8 ของกระทรวงศึกษาธิการ และ ตอบสนองนโยบายของกระทรวงวัฒนธรรมที่จะ จัดสร้างหอศิลป์เพื่อให้เป็นแหล่งแลกเปลี่ยน และ เป็นแหล่งลงทุนทางวัฒนธรรม เพื่อให้เป็น ศูนย์กลางของวัฒนธรรมร่วมสมัยของประเทศ

1.2.2 เหตุผลทางด้านเศรษฐกิจ

เพื่อส่งเสริมและกระตุ้นให้เกิดการลงทุนทางเศรษฐกิจ และ ส่งเสริมให้ผู้ที่มีสนใจใน ด้านศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยเข้ามาแลกเปลี่ยนพร้อมทั้งกระจายรายได้ให้กับประเทศ และ เพื่อ พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ให้มีความรู้และสามารถนำความรู้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อไป

³ รายงานการประชุมสัมมนา : บทบาทพิพิธภัณฑ์กับการพัฒนาศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย กระทรวง วัฒนธรรม

⁴ รายงานการประชุมสัมมนา : บทบาทพิพิธภัณฑ์กับการพัฒนาศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย , กระทรวง เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า วัฒนธรรม

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.2.3 เหตุผลทางด้านสังคม

เพื่อเป็นศูนย์กลางทางด้านศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยของประเทศตลอดไปจนถึงระดับนานาชาติ ส่งเสริมคุณค่าของศิลปวัฒนธรรม และเป็นแหล่งรวบรวมจัดเก็บงานศิลปวัฒนธรรมที่มีคุณค่าให้แก่คนในประเทศ พร้อมทั้งเป็นแหล่งเผยแพร่ผลงานศิลปวัฒนธรรมที่ดีออกสู่สายตา นักศึกษาและประชาชน ตลอดจนจนถึงนานาชาติ และ เพื่อให้เป็นแหล่งแลกเปลี่ยนทัศนคติ มุมมอง ความรู้ทางด้านศิลปวัฒนธรรมของคนในประเทศ จนถึงนานาชาติภาคพื้นเอเชีย

1.2.4 เหตุผลทางด้านกายภาพ

1.2.4.1 เพื่อก่อให้เกิดสถานที่รวบรวมผลงานทางด้านศิลปวัฒนธรรม ให้แก่คนในประเทศ และ ยกคุณค่าผลงานศิลปะของไทย

1.2.4.2 เพื่อก่อให้เกิดการใช้ที่ดินให้เกิดประโยชน์ที่จะดึงดูดผู้คนที่สนใจ และตอบสนองความต้องการด้านต่างๆ ให้เกิดประโยชน์สูงสุด

1.2.4.3 เพื่อพัฒนารูปแบบสถาปัตยกรรมตลอดจนทัศนคติในด้านสถาปัตยกรรมของไทยในรูปแบบการจัดแสดงหอศิลป์

1.3 ความเป็นมาของปัญหา

1.3.1 ปัญหาด้านนโยบาย

เนื่องจากประเทศไทยยังขาดแหล่งเผยแพร่ความรู้ทางด้านศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยที่ดีพอขนาดเป็นศูนย์กลางของภาคภูมิเอเชียได้ และ เพื่อกระจายทัศนคติเกี่ยวกับมุมมองทางศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยต่อคนในประเทศและนานาชาติ กระทรวงวัฒนธรรมจึงมีนโยบายให้จัดตั้งหอศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยระดับนานาชาติ ตั้งอยู่ที่กรุงเทพมหานครขึ้น

1.3.2 ปัญหาทางด้านเศรษฐกิจ

เนื่องจากประเทศไทยยังขาดศูนย์กลางการดึงดูดนักท่องเที่ยวในด้านศิลปะเข้ามาในประเทศ ทำ

ให้การเพิ่มรายได้เข้าประเทศไม่เต็มที่เท่าที่ควร และ เพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจของประเทศในอีกด้าน จากด้านการท่องเที่ยว ศิลปะยังเป็นอีกหนึ่งที่สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยว

1.3.3 ปัญหาด้านสังคม

1.3.3.1 เนื่องจากยังขาดศูนย์กลางในการรวบรวมและเก็บรักษาศิลปวัฒนธรรมที่มีศักยภาพที่สมบูรณ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.3.3.2 จนส่งผลให้ปัจจุบันได้ถูกศิลปินวัฒนธรรมของชาวตะวันตกเข้ามาแทรกแซง ทำให้มุมมองและแนวคิดทางศิลปวัฒนธรรมที่แสดงความเป็นตัวตนของประเทศเบี่ยงเบนไปและค่อย ๆ จางหายไป

1.3.4 ปัญหาทางด้านกายภาพ

1.3.4.1 เนื่องจากประเทศยังขาดแหล่งศึกษา และพัฒนารวมถึงแหล่งจัดเก็บศิลปวัฒนธรรมที่ได้มาตรฐานเทียบเท่านานาชาติ

1.3.4.2 ขาดสถานที่สำหรับส่งเสริมและพัฒนาผลงานของผู้สนใจในงานศิลปะและวัฒนธรรม และ มุมมองของคนในประเทศออกสู่สายตานานาชาติ

1.4 แนวทางการแก้ปัญหา

1.4.1 ทางด้านนโยบาย

จัดตั้งหอศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยโดยศึกษาและพิจารณาแผนงาน ตลอดจนนโยบายอย่างละเอียด เพื่อค้นคว้าหาความต้องการพื้นฐานของแผนงานและนโยบายต่าง ๆ

1.4.2 ทางด้านเศรษฐกิจ

จัดตั้งโครงการให้เป็นศูนย์กลางทางด้านศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยว และผู้ที่มีความสนใจ เพื่อกระจายรายได้เข้าสู่ประเทศ

1.4.3 ทางด้านสังคม

1.4.3.1 จัดเตรียมศูนย์กลางการเก็บ อนุรักษ์มรดกทางด้านศิลปวัฒนธรรมที่ส่งเสริมทัศนคติในเชิงศิลปะและวัฒนธรรม

1.4.3.2 จัดตั้งแหล่งเผยแพร่ความรู้ทางด้านศิลปวัฒนธรรม ส่งเสริมการศึกษา นอกระบบในรูปแบบพิพิธภัณฑ์ ทำให้ประชาชนเกิดความภาคภูมิใจ และสำนึกในคุณค่าของเอกลักษณ์ของไทย

1.4.4 ทางด้านกายภาพ

1.4.4.1 จัดตั้งสถานที่แสดงผลงาน ให้ความรู้และสันตนาการที่เหมาะสมแก่ประชาชน

1.4.4.2 ศึกษาและอำนวยความสะดวกแบบอาคารที่มีความเหมาะสม และ เชื้ออำนวยประโยชน์ต่อการศึกษา ค้นคว้ารวบรวมและจัดเก็บผลงานทางด้านศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.4.4.3 จัดวางผังอาคาร รูปแบบสถาปัตยกรรมของโครงการให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อม รวมถึงผลกระทบทางด้านกายภาพต่าง ๆ ที่มีต่อโครงการ เพื่อนำไปสู่การออกแบบที่เหมาะสมของโครงการ

1.5 วัตถุประสงค์ของปฏิญญานិพนธ์

1.5.1 ทางด้านนโยบาย

เพื่อศึกษานโยบายของภาครัฐในการดำเนินการสนับสนุน กาส่งเสริมฟื้นฟู และอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม รวมทั้งการสนับสนุนการท่องเที่ยวในระดับภูมิภาคจังหวัด และชุมชน อันนำไปสู่ความเป็นไปได้ของโครงการ

1.5.2 ทางด้านเศรษฐกิจ

เพื่อศึกษาสภาพเศรษฐกิจตั้งแต่ระดับประเทศ ระดับภาค ระดับจังหวัด และระดับชุมชน เพื่อศึกษาข้อมูล และ กลุ่มเป้าหมาย ผู้มาเยี่ยมชม ผู้ที่เข้ามาใช้โครงการที่มีผลต่อโครงการ

1.5.3 ทางด้านสังคม

เพื่อเพิ่มศักยภาพความรู้ทางด้านศิลปวัฒนธรรมของประชาชน และเยาวชนให้มากขึ้น ตลอดจนพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน และเยาวชนในการดำเนินชีวิตได้อย่างเหมาะสม ทันสมัย และก้าวทันกับบทบาทการเปลี่ยนแปลงของประเทศ

1.5.4 ทางด้านกายภาพ

เพื่อประกอบกรวางผัง และออกแบบอาคารที่แสดงถึงลักษณะเฉพาะ โดยมีความสอดคล้องกับสภาพแวดล้อม ภูมิประเทศและภูมิอากาศ

1.6 ขอบเขตของการปฏิญญาศึกษานิพนธ์

1.6.1 ด้านนโยบาย

ศึกษานโยบายและวัตถุประสงค์ในการจัดตั้ง “หอศิลป์” หรือ พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติของกรมศิลปากร กระทรวงศึกษาธิการ

1.6.2 ด้านเศรษฐกิจ

ศึกษาผลกระทบของเศรษฐกิจปัจจุบันและอนาคตที่มีผลต่องานสถาปัตยกรรม

1.6.3 ด้านสังคม

ศึกษารูปแบบสถาปัตยกรรมที่สามารถสะท้อนภาพลักษณ์ และวัฒนธรรมที่

เอื้อเฟื้อสัมพันธ์กับสภาพสังคมปัจจุบัน การใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- 1.6.4 ด้านการศึกษา
- 1.6.4.1 ศึกษาศิลปวัฒนธรรมของไทย ตลอดจนถึงวิวัฒนาการของศิลปวัฒนธรรม
- 1.6.4.2 ศึกษาพฤติกรรมเจ้าหน้าที่ และผู้มาเยี่ยมชม
- 1.6.4.3 ศึกษาการจัดการบริหารของพิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ
- 1.6.5 ด้านกายภาพ
- 1.6.5.1 ศึกษาองค์ประกอบต่าง ๆ ภายในอาคาร
- 1.6.5.2 ศึกษาปัญหาที่เกิดขึ้นและแนวทางแก้ปัญหาที่เหมาะสมทั้งด้านสถาปัตยกรรมและวิศวกรรม
- 1.6.5.3 ศึกษาและวิเคราะห์เกี่ยวกับสภาพที่ตั้งโครงการโดยทั่วไป ตลอดจนข้อบังคับในการใช้ที่ดิน และข้อกำหนดต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง
- 1.6.5.4 ศึกษากิจกรรมแยกประเภทของกิจกรรมพฤติกรรมและการใช้สอยของผู้ใช้อาคารที่เกิดขึ้นในโครงการ
- 1.6.5.5 ศึกษาอาคารตัวอย่างประเภทเดียวกันตลอดจนวิเคราะห์เพื่อเป็นแนวทางในการออกแบบ
- 1.6.5.6 ศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลเชิงสถาปัตยกรรม และข้อมูลเชิงเทคนิคที่เกี่ยวข้องกับโครงการเพื่อประกอบการออกแบบโครงการ
- 1.6.5.7 สรุปผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นรายละเอียดของโครงการ เพื่อใช้ในการออกแบบ
- 1.6.5.8 ออกแบบงานสถาปัตยกรรมและภูมิสถาปัตยกรรมในบริเวณที่ตั้งโครงการ
- 1.6.5.9 นำเสนอผลงานการค้นคว้าวิจัยภาคข้อมูล
- 1.6.5.10 นำเสนอผลงาน ขั้นตอนการออกแบบ ผลงานการออกแบบ และหุ่นจำลอง

1.7 ขอบเขตของการออกแบบ

องค์ประกอบของโครงการหอศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยกรุงเทพมหานคร แบ่งออกเป็น 6 ส่วนดังนี้

1.7.1 โถงต้อนรับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่ **lobby** ปล่อยให้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- Front Office
 - ห้องขายตั๋ว
 - พื้นที่ขายของที่ระลึก
 - พื้นที่ขายอาหารและเครื่องดื่ม
 - ห้องน้ำ
- 1.7.2 ส่วนพื้นที่แสดงและผู้ชม
- ห้องจัดนิทรรศการในร่มและกลางแจ้ง
 - ห้องฉายภาพยนตร์และ Pre-Function
- 1.7.3 ส่วนพื้นที่ห้องควบคุมสำหรับการแสดง
- ห้องควบคุมเสียง
 - ห้องควบคุมแสง
- 1.7.4 ส่วนจัดแสดงและจำหน่ายผลงานทางศิลปะ
- ห้องจัดแสดงผลงาน
 - ห้องเตรียมการแสดงและห้องเก็บของ
- 1.7.5 ส่วนบริการอาคาร
- ห้องควบคุมไฟฟ้าอาคาร
 - ห้องเครื่องหม้อแปลงไฟฟ้า
 - ห้องเครื่องปั๊มน้ำ
 - ห้องเครื่องปรับอากาศ
- 1.7.6 ส่วนบริการสาธารณะ
- ส่วนโถงทางเข้า
 - ส่วนที่จอดรถ
 - ส่วนพื้นที่สาธารณะ

1.8 วิธีการดำเนินปฏิญญาพันธ

การเสนอหัวข้อเรื่อง การรวบรวมข้อมูลเบื้องต้น การวิเคราะห์ข้อมูล การวิเคราะห์สรุปผลโครงการ การนำเสนอเพื่อการกำหนดรูปแบบ และ แนวทางที่เหมาะสม แนวความคิดในการออกแบบโดยอาศัยกระบวนการวางแผน ตามลำดับขั้นตอนต่อไปนี้

1.8.1 ขั้นศึกษารวบรวมข้อมูล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.8.1.1 เก็บรวบรวมข้อมูลชั้นปฐมภูมิ จากการสังเกตการณ์ สัมภาษณ์ และ สอบถามสำรวจ

1.8.1.2 เก็บรวบรวมข้อมูลชั้นทุติยภูมิจากเอกสารรายงานจากราชการ เอกชนทั้ง ส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค ท้องถิ่น ชุมชน มีข้อมูลที่ต้องการได้แก่

- ข้อมูลด้านนโยบาย
- ข้อมูลทางสังคม
- ข้อมูลทางเศรษฐกิจ
- ข้อมูลทางด้านแผนภาพ

1.8.2 ชั้นวิเคราะห์ข้อมูล

1.8.2.1 นำข้อมูลที่รวบรวมได้มาทำการวิเคราะห์ เนื้อหาขนาดความต้องการของ โครงการ

1.8.2.2 ทำการวิเคราะห์จากกฎระเบียบเกณฑ์มาตรฐานที่เกี่ยวข้องกับโครงการ

1.8.2.3 นำข้อมูลมาวิเคราะห์ จากอาคารตัวอย่างที่มีอยู่ในปัจจุบัน

1.8.3 การสังเคราะห์ข้อมูล

หลังจากการแยกข้อมูลนำข้อมูลผ่านการวิเคราะห์แล้วนั้น มาทำการประเมินผล แนวความคิดในการออกแบบ โดยอาศัยผลได้จากการวิเคราะห์ขั้นต้น

1.8.3.1 การกำหนดกิจกรรมภายในโครงการแต่ละประเภททราบถึงองค์ประกอบ ของโครงการ

1.8.3.2 กำหนดรูปแบบทางกายภาพของโครงการ

1.8.4 ขั้นตอนการเสนอแนะ และการออกแบบ

1.8.4.1 แนวความคิดในการวางผังบริเวณ

1.8.4.2 แนวความคิดในการออกแบบอาคาร

1.8.4.3 แนวความคิดในการออกแบบทางสัญจร

1.8.4.4 แนวความคิดในการออกแบบสภาพแวดล้อมโดยรอบ

1.8.4.5 ลำดับขั้นตอนในการออกแบบ

1.8.4.6 ลำดับขั้นตอนในการปรับปรุงการออกแบบ

1.8.5 การสรุป และ นำเสนอโครงการ

1.8.5.1 สรุปการออกแบบโครงการ

1.8.5.2 การนำเสนอโครงการโดย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- แผนที่ ภาพถ่าย
- รูปแบบการออกแบบ (แพลน รูปด้าน รูปตัด ทัศนียภาพ)
- หุ่นจำลอง

1.9 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากโครงการ

1.9.1 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากโครงการ

- 1.9.1.1 สามารถที่จะตอบสนองต่อนโยบายของรัฐโดยแผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติฉบับที่ 9 ในการพัฒนาคนให้มีประสิทธิภาพ
- 1.9.1.2 สามารถเป็นสื่อกลางในการสืบทอด และ ถ่ายทอดศิลปวัฒนธรรมให้กับนักท่องเที่ยว และ ประชาชนที่สนใจ และ เป็นสิ่งดึงดูดใจให้นักท่องเที่ยวเข้ามาเที่ยวชมกันมากยิ่งขึ้น ก่อให้เกิดรายได้ในท้องถิ่น และ รายได้เข้าสู่ประเทศมากขึ้นเป็นลำดับ
- 1.9.1.3 สามารถเป็นที่พักผ่อนหย่อนใจของเมือง และ เพิ่มสถานที่ท่องเที่ยวของเมืองได้

1.9.2 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการทำปริญญานิพนธ์

- 1.9.2.1 ได้ทราบถึงการกำหนด แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ว่ามีนโยบายในการพัฒนาประเทศ อันเป็นแนวทางในการออกแบบต่อไป
- 1.9.2.2 ได้ทราบถึงแนวทางในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นกับโครงการที่มีส่วนคล้ายคลึง หรือ ประเภทเดียวกัน
- 1.9.2.3 ได้ทราบถึงแนวทางในการออกแบบอาคารลักษณะหอคิลป์
- 1.9.2.4 ทำให้รู้จักการศึกษาค้นคว้าข้อมูล ทำการวิเคราะห์ สังเคราะห์ และ สรุปออกมาเป็นการศึกษาแนวทางของแต่ละโครงการอันบรรลุถึงวัตถุประสงค์ของโครงการต่อไป

1.10 อภิธานศัพท์

- 1.10.1 พิพิธภัณฑสถาน สถานที่ที่เป็นแหล่งรวบรวม สงวน รักษาและจัดแสดงวัตถุอันมีความสำคัญทางวิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมเพื่อประโยชน์ในการศึกษาค้นคว้าและให้ความเพลิดเพลินตามคำจำกัดความนี้ได้รวมความหมายถึงหอคิลป์อนุสรณ์สถานทางประวัติศาสตร์ สวนสัตว์ สวนพฤกษชาติวนอุทยาน สถานที่เลี้ยงสัตว์น้ำ และสถานที่อื่น ๆ ที่จัดแสดงสิ่งมีชีวิตด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในการศึกษาเท่านั้น ไม่สามารถนำข้อมูลไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- 1.10.2 วัฒนธรรม หมายถึง การกินอยู่ การดำรงชีวิตของในแต่ละสังคมเป็นชุมชน จนเกิดเป็นวัฒนธรรมของชุมชนนั้นๆ
- 1.10.3 ประเพณี หมายถึง สิ่งทีกลุ่มคน หรือ ชุมชนร่วมกันทำสืบต่อกันมาเป็นเวลานาน และ ยังกระทำต่อเนื่องสืบทอดต่อไปเรียกว่า ประเพณี
- 1.10.4 ศิลปะ หมายถึง สิ่งทีมนุษย์สร้างสรรค์ถ่ายทอดทีเกิดจากความคิดในด้าน ความคิดสร้างสรรค์ และ เป็นที่ยอมรับของคนในชุมชน และ สังคม
- 1.10.5 ร่วมสมัย หมายถึง สิ่งทีเกิดขึ้นในยุคปัจจุบัน แต่มีรากฐานผูกพันกับวัฒนธรรม และ ประเพณีเดิม
- 1.10.6 หอศิลป์ หมายถึง สถานที่รวบรวมผลงาน และ ความคิดสร้างสรรค์ของศิลปิน จำนวนมาก เก็บไว้เพื่อถ่ายทอดให้ผู้นที่มีความสนใจได้รับชม และ รับทราบเพื่อ เกิดความสุนทรีย์ภาพ และ มีประโยชน์ในด้านการพัฒนาบุคลากรด้านความคิด
- 1.10.7 หอศิลป์วัฒนธรรมร่วมสมัยกรุงเทพฯ หมายถึง สถานที่จัดเก็บศิลปวัฒนธรรม ร่วมสมัย เพื่อเป็นศูนย์กลางการจัดเก็บ และ รวบรวม ตลอดจนเผยแพร่ให้คนใน ประเทศ และ นานาประเทศรับรู้ถึงความเป็นตัวตนของสภาพสังคมในปัจจุบัน เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่างๆในด้านการพัฒนา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

การศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการ

2.1 การศึกษาความเป็นไปได้ด้านนโยบาย

2.1.1 แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 8 (พ.ศ.2540-2544)

จุดมุ่งหมายคือเน้นการพัฒนา “ คน “ (คนเป็นจุดมุ่งหมายของการพัฒนา) ไม่แยกส่วนของการพัฒนา เศรษฐกิจกับสังคมออกจากกัน อีกทั้งจัดตั้งคณะกรรมการถึงสามฝ่าย และมีประชาชนสื่อมวลชนเข้าร่วมวางแผนแบบองค์รวมหรือบูรณาการ

วัตถุประสงค์เพื่อให้คนทุกคนได้รับการพัฒนาเต็มศักยภาพ และมีส่วนร่วมในทุกมิติของการพัฒนาประเทศและเน้นให้เป็นการพัฒนาที่มีพื้นฐานความเป็นไทย คือรู้จักตัวเองรู้จักวัฒนธรรม โดยไม่ทิ้งความเป็นไทย อีกทั้งไม่ทิ้งการพัฒนาเศรษฐกิจ ไม่ละเลยการพัฒนาอุตสาหกรรม

2.1.2 แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 9 (พ.ศ.2545-2549)

เสริมสร้างขีดความสามารถจากรากฐานของสังคมให้เข้มแข็งรู้เท่าทันโลกโดยมุ่งเน้นพัฒนาคน ครอบครัว ชุมชน และสังคมเป็นหลักเพื่อปรับตัวทางเศรษฐกิจให้เท่าทันโลก และ “ เศรษฐกิจยุคใหม่ “ หรือ “ เศรษฐกิจยุคเทคโนโลยีสารสนเทศ “ สามารถแข่งขันร่วมมือได้โดยมีพื้นฐานการพึ่งตนเอง ตลอดจนการ ปฏิรูประบบการบริหารจัดการให้เกิดธรรมาภิบาลในทุกภาคของสังคม เพื่อจัดทูลุจริตประเพณีมิชอบ ทั้งภาคราชการ การเมือง เอกชนและประชาชน

2.1.3 แผนการศึกษาแห่งชาติ (พ.ศ. 2540-2544)

สร้างความเจริญงอกงามทั้งทางปัญญา ความคิด และจิตใจการหันต่อวิทยาการเทคโนโลยี จะควบคู่ไปวัฒนธรรมดั้งเดิม ตระหนักในความสำคัญของมนุษย์ เพราะเป็นส่วนหนึ่งของธรรมชาติ การศึกษาเป็นกระบวนการทำให้มนุษย์ สามารถพัฒนาคุณภาพชีวิต ดำเนินชีวิตในสังคมได้อย่างเป็นสุข และสามารถ เกื้อหนุนการพัฒนาประเทศอย่างเหมาะสมและสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงในทุกด้านของประเทศ

2.1.4 แผนพัฒนาการศึกษา ศาสนา และ ศิลปวัฒนธรรม(พ.ศ.2540-2544)

2.1.4.1 ส่งเสริมการบำรุง รักษา ศิลปวัฒนธรรมไทยทุกด้านให้เจริญด้วย

การศึกษา ค้นคว้า วิจัย พื้นฟู และ พัฒนา ศิลปวัฒนธรรมไทย ให้เป็นเครื่องมือสำคัญสำหรับก้ามการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แก้ปัญหาการดำเนินชีวิต การพัฒนาประเทศ ด้านสังคม เศรษฐกิจ การเมือง

2.1.4.2. เผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมไทย ทุกด้านสู่ประชาชนถึงขั้นปฏิบัติให้เกิด
ความรู้ความเข้าใจ

2.1.4.3. ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมไทยพื้นบ้าน และวัฒนธรรมของกลุ่มชนในแต่ละ
ท้องถิ่น เพื่อให้ประชาชนมีความเข้าใจ เห็นถึงคุณค่าและยอมรับศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นซึ่งกันและ
กัน ก่อให้เกิดความประสาน ทางวัฒนธรรม นำไปสู่การอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขในชาติและมีความ
รักหวงแหนวัฒนธรรมไทยยิ่งขึ้น

2.1.5 แผนพัฒนาศิลปวัฒนธรรม ระยะเวลาที่ 8 (พ.ศ. 2540-2544)

2.1.5.1. พัฒนาบุคลากรทางด้านศิลปวัฒนธรรมให้เป็นผู้มีวิสัยทัศน์กว้างไกล มี
ศักยภาพมีความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงาน

2.1.5.2. ส่งเสริมให้มีการศึกษารวบรวมประวัติศาสตร์ท้องถิ่น และศิลปวัฒนธรรม
ของชาติ สาขาต่าง ๆ ให้ครอบคลุมทั้งเนื้อหาและสาระอย่างเป็นระบบเร่งรัดพัฒนาข้อมูล
สารสนเทศของหน่วยงานให้เกิดประสิทธิภาพของการใช้ข้อมูลในการดำเนินงานด้าน
ศิลปวัฒนธรรมสูงสุด

2.1.5.3. ทำนุ บำรุงรักษา พื้นฟูและสร้างสรรค์ศิลปวิทยาการและวัฒนธรรมของ
ชาติให้คงอยู่และเอื้อต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและจรรโลงจิตสำนึกทางวัฒนธรรม ให้คนไทยเกิด
ความภาคภูมิใจในความเป็นไทยโดยเฉพาะ เป็นมรดกทางศิลปกรรมและวัฒนธรรม

2.1.5.4. พัฒนาองค์กร หน่วยงานทางศิลปวัฒนธรรมให้เข้มแข็งโดยการประสาน
บทบาทการดำเนินงานทางด้านศิลปวัฒนธรรมที่ชัดเจน ส่งเสริมและสนับสนุนการระดมทรัพยากร
และการลงทุนทางวัฒนธรรมในทุกๆด้าน

2.1.6 การศึกษานโยบายของโครงการ

การจัดตั้งพิพิธภัณฑ์สถาน"หอศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยกรุงเทพ"ขึ้นเพื่อเป็นการ
ลงทุนทางวัฒนธรรม อันจะเป็นองค์กรที่ เป็นแหล่งให้ความรู้ระบบทางด้าน
ศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย สำหรับประชาชนเป็นแหล่งให้การสนับสนุนและส่งเสริม สร้างความ
เข้มแข็งทางวัฒนธรรมให้แก่สังคม และยังเป็นส่วนผลักดันให้ ศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยของไทย
มีบทบาทเชื่อมโยงกับศิลปวัฒนธรรมนานาชาติเพื่อเป็นศูนย์กลางของภาคภูมิเอเชีย

2.2 การศึกษาความเป็นไปได้ทางเศรษฐกิจ

2.2.1 การศึกษาข้อมูลทางด้านเศรษฐกิจของประเทศ ภาคกลาง และ จังหวัด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
กรุงเทพมหานคร

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เศรษฐกิจของประเทศส่วนใหญ่จะเป็นของภาคเอกชน ซึ่งเป็นระบบที่ประเทศต่าง ๆ ทั่วโลกนิยมใช้ในปัจจุบัน อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจของประเทศไทยโดยเฉลี่ยในช่วงปี 2536-2540 สูงเฉลี่ยประมาณ 5.5% ต่อปี อย่างไรก็ตามประเทศไทยนับว่าเป็นประเทศที่สามารถฟื้นตัวจากวิกฤติเศรษฐกิจ - การเงินที่รุกรามทั้งภูมิภาคเอเชียตะวันออกได้อย่างรวดเร็วภายใน 2 ปี หลังจากเกิดวิกฤติในปี 2540 ซึ่งทำให้ภาวะเศรษฐกิจในประเทศตกต่ำเป็นเวลากว่า 2 ปี ในช่วงปี 2540-2541 โดยเฉพาะภาคการลงทุนที่ลดลงกว่าร้อยละ 30 อย่างไรก็ตามในปี 2542 เศรษฐกิจไทยเริ่มมีการฟื้นตัว เห็นได้จากอัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติที่ขยายตัวร้อยละ 4.2 ต่อปีในปี 2542 แสดงให้เห็นถึงความแข็งแกร่งทางด้านเศรษฐกิจพื้นฐานของประเทศไทย โดยภาคที่มีอัตราการเติบโต ได้แก่ การบริโภคภายในประเทศ รวมถึงการค้าระหว่างประเทศและเห็นได้จากผลการวิจัยของ"รายงานความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบของโลก" ซึ่งในภาพรวมของจัดลำดับความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบจะพบว่าประเทศไทยจัดอยู่ในลำดับที่ 33 จากทั้งหมด 75 ประเทศ

จากสถิติบัญชีประชาชาติพบว่าผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศเพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2542 ณ ราคาประจำปี ที่ 4,637.1 พันล้านบาท เพิ่มขึ้นเป็น 5,403.5 พันล้านบาทในปี พ.ศ. 2545 ซึ่งมีอัตราการเจริญเติบโตเป็นร้อยละ 5.2 ซึ่งถือว่ามีการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างต่อเนื่อง

ตารางที่ 2.1 แสดงผลิตภัณฑ์มวลรวมระดับประเทศ¹

บัญชีประชาชาติ	พ.ศ.2542	พ.ศ.2543	พ.ศ.2544	พ.ศ.2545
ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (พันล้านบาท)	4,637.10	4,916.50	5,123.40	5,403.50
อัตราการเจริญเติบโตของGDP(%)	4.	4.6	2.0	5.2

ส่วนสภาวะเศรษฐกิจ และ ผลิตภัณฑ์มวลรวมของภาคกลางในปี พ.ศ.2545 มีการขยายตัวอย่างต่อเนื่องจากภาวะที่อึมครึม การบริโภคภาคเอกชน การลงทุนการส่งออก และการใช้จ่ายภาครัฐขยายตัวในเกณฑ์ดี อีกทั้งยังมีการกระตุ้น เศรษฐกิจทั้งภาครัฐ และ ภาคเอกชน ในปี

¹ ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจ และ สังคมแห่งชาติ สำนักงานรัฐมนตรี
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อผู้ผู้ใดเห็นประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พ.ศ.2546 ที่มีแนวโน้มการขยายตัวอย่างต่อเนื่อง ประกอบกับอัตราดอกเบี้ยที่อยู่ในระดับที่ต่ำ ภาวะการณ์ค่า การลงทุน และการส่งออกขยายตัวมากขึ้น

กรุงเทพมหานครเป็นจังหวัดที่มีภาวะการณ์ขยายตัวทางเศรษฐกิจสูงทั้งในด้านอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว การค้าการลงทุน เพราะเป็นศูนย์กลางของประเทศและเป็นแหล่งที่มีเอกลักษณ์ทางศิลปวัฒนธรรมประเพณี ผสมกับสภาพภูมิประเทศที่เอื้ออำนวยต่อการเป็นเมืองการท่องเที่ยว

2.2.2 การศึกษาข้อมูลทางด้านเศรษฐกิจของประเทศ ภาคกลาง และ จังหวัด กรุงเทพมหานคร

สภาพเศรษฐกิจของกรุงเทพมหานคร ปีพ.ศ.2544 พบว่าประชากรมีรายได้เฉลี่ยต่อหัวเป็น 239,207 บาท/ปี เป็นอันดับที่ 1 ของประเทศ รายได้ส่วนใหญ่ขึ้นอยู่กับเอกชน เป็นธุรกิจในด้านต่างๆ เช่น ธุรกิจทางด้านค้าขาย-ส่งออก ธุรกิจ ทางด้านบันเทิง ฯลฯ เป็นต้น

ตารางที่ 2.2 แสดงรายได้โดยเฉลี่ยต่อเดือนต่อครัวเรือน จำแนกเป็นรายภาค พ.ศ.2541-2544²

ปี	ทั่ว ราชอาณาจักร	กทม. และ ปริมณฑล	ภาคกลาง	ภาคเหนือ	ภาค ตะวันออก/ เหนือ	ภาคใต้
	รายได้	รายได้	รายได้	รายได้	รายได้	รายได้
2541	12,492	24,929	12,630	9,779	8,546	11,410
2542	12,729	26,742	12,760	1,023	8,138	10,930
2543	12,150	25,242	13,020	8,652	7,765	11,160
2544	12,185	24,365	12,870	8,930	8,281	10,940

รายได้เฉลี่ยต่อคนของประชากรในภาคกลาง กรุงเทพมหานครเป็นจังหวัดที่มีรายได้เฉลี่ยค่อนข้างสูง ในปี พ.ศ.2544 ถึง 90,240 บาทต่อคนต่อปี

² ที่มา : รายงานการสำรวจภาวะเศรษฐกิจ และ สังคมของครัวเรือน สำนักงานสถิติ
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2.3 แสดงรายได้เฉลี่ยต่อคนต่อปีของประชากรในภาคกลาง และ กรุงเทพมหานคร³

รายการ	พ.ศ.2541	พ.ศ.2542	พ.ศ.2543	พ.ศ.2544
ภาคกลาง	72,462	71,939	75,770	-
กรุงเทพมหานคร และปริมณฑล	89,028	96,084	93,528	90,240

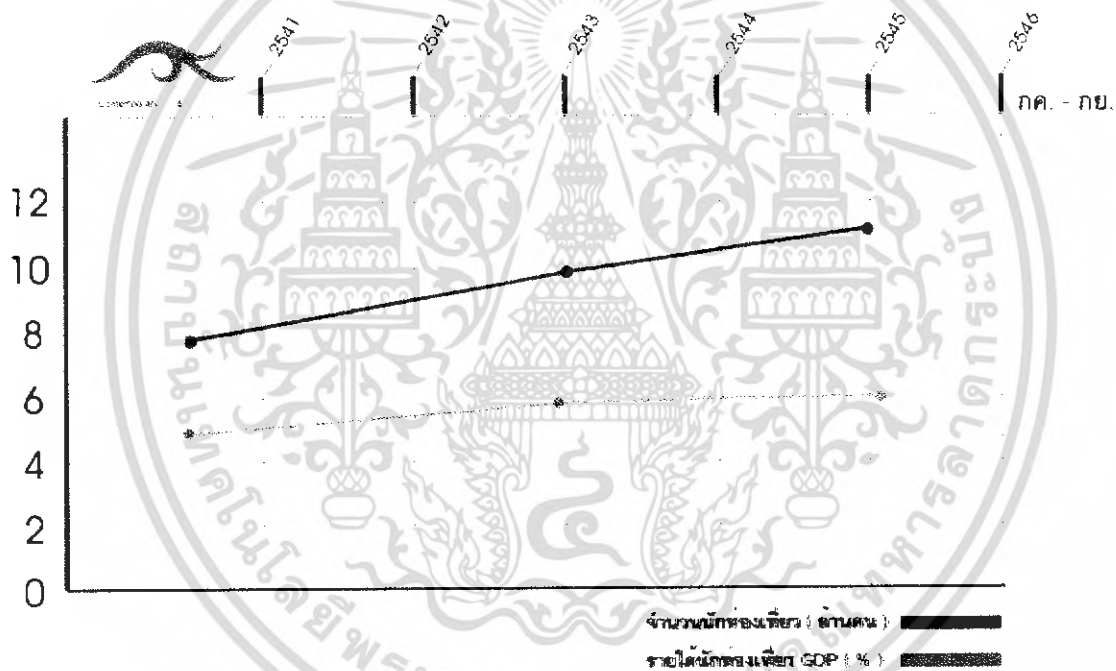
2.2.3 การศึกษาข้อมูลทางด้านนักท่องเที่ยวของประเทศ ภาคกลาง และ จังหวัด กรุงเทพมหานคร

ในช่วงระยะเวลาที่ผ่านมา ประเทศไทยได้มีการรณรงค์ธุรกิจด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยวที่สามารถทำรายได้ให้กับประเทศได้อย่างมหาศาล อีกทั้งจำนวนนักท่องเที่ยวที่มาเยือนประเทศไทยนั้นมีเพิ่มขึ้นจำนวนมาก จึงทำให้ประเทศไทยสามารถที่จะขยายตลาดนักท่องเที่ยวได้อีกมาก ประกอบกับตำแหน่งที่ตั้งของประเทศไทยตั้งอยู่ระหว่างแหล่งท่องเที่ยวที่นับได้ว่าเป็นความมั่งคั่งของโลก ภาคกลางของประเทศไทยจึงอยู่ในสถานะที่จะได้รับผลประโยชน์จากการเพิ่มขึ้นของนักท่องเที่ยวเพื่อที่จะได้รับผลประโยชน์ร่วมกัน ในปี พ.ศ.2545 มีจำนวนนักท่องเที่ยวมาเยือนประเทศไทยประมาณ 10 กว่าล้านคน และ คาดว่าในปีต่อไป ก็จะมีจำนวนเพิ่มมากขึ้นอีก ปี พ.ศ.2546 คาดว่าจำนวนนักท่องเที่ยวจะเพิ่มขึ้นประมาณ 2 เท่า หรือประมาณ 20 กว่าล้านคน ดังนั้นอุตสาหกรรมด้านการท่องเที่ยวของไทยจึงเน้นการบริการที่สะดวกสบายในทุกๆด้านให้กับนักท่องเที่ยว ทั้งชาวไทย และ ชาวต่างชาติ

³ ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจ และ สังคมแห่งชาติ สำนักงานรัฐมนตรี เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อผู้ใดเห็นประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2.4 แสดงรายได้และจำนวนนักท่องเที่ยว⁴

รายได้และจำนวนนักท่องเที่ยว						
เครื่องชี้วัด	2541	2542	2543	2544	2545	2546 กค-กย
1.จำนวนนักท่องเที่ยว(ล้านคน)	7.8	8.6	9.5	10.1	10.8	-
2.รายได้นักท่องเที่ยวGDP(%)	5.2	5.5	5.8	5.8	5.9	-
3.รายจ่ายนักท่องเที่ยว(บาท)	3,712.9	3,704.5	3,861.2	3,747.9	3,850.0	-

ภาพที่ 2.1 แสดงรายได้และจำนวนนักท่องเที่ยว

จาก รูปภาพที่ ได้แสดงให้เห็นว่าการท่องเที่ยวทำรายได้ ให้กับประเทศเป็นจำนวนมากและมีแนวโน้มที่จะสูงขึ้นตามลำดับ

75605

⁴ ที่มา: การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2.5 สถิติรายได้จากนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศจำแนกตามประเทศ
พ.ศ.2540-2544⁵

รายการ	พ.ศ.2540	พ.ศ.2541	พ.ศ.2542	พ.ศ.2543	พ.ศ.2544
เอเชีย ตะวันออก	117,341.76	105,122.02	117,813.88	128,328.74	134,450.72
จีน	16,274.97	17,154.93	25,425.13	17,208.89	16,976.77
ยุโรป	56,321.02	83,693.75	77,848.34	88,948.91	97,238.25
อเมริกา	12,673.76	19,257.92	19,881.61	23,541.25	27,679.20
เอเชียใต้	15,629.29	10,114.51	12,564.91	14,112.27	10,483.48

หน่วย : ล้านบาท

จากสถิติการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ภาคกลางเป็นภาคที่มีจำนวนนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทย และ ชาวต่างชาติเดินทางมาเยือนมากที่สุดเป็นอันดับ 3 ของประเทศ รองลงมาจากภาคใต้ และ ภาคเหนือ สถิติการท่องเที่ยวของภาคกลางในปี พ.ศ.2545 เป็นจำนวนถึง 13,012,858 คน ซึ่งก่อให้เกิดรายได้หมุนเวียนในพื้นที่ภาคกลาง เป็นจำนวนเงิน 111,328.28 ล้านบาท

ในช่วง 5 ปีที่ผ่านมาถือว่ากรุงเทพมหานครเป็นจังหวัดที่ประสบความสำเร็จทางการท่องเที่ยวเป็นอย่างดี สามารถดึงดูดผู้มาเยี่ยมชมเยือนเข้ามาต่อเนื่องในอัตราร้อยละ 10.86 ต่อปี ซึ่งเป็นการเติบโตทั้งตลาดคนไทย และ คนต่างชาติ ดังนั้น ในปี 2542 การเติบโตของกรุงเทพมหานครจึงเป็นไปอย่างต่อเนื่องในอัตราร้อยละ 15.89 ทั้งนี้มีผู้มาเยี่ยมชมเยือนกรุงเทพมหานครจำนวน 3,083,208 คน รวมรายได้ที่เกิดจากการท่องเที่ยวทั้งสิ้น 55,714.36 ล้านบาท ปี 2543 จำนวนผู้ที่เข้ามาเยี่ยมชมเยือน 3,459,573 คน เพิ่มขึ้นร้อยละ 11.73 รวมรายได้หมุนเวียน 62,248.70 ล้านบาท และปี 2544 มีจำนวนผู้เยี่ยมชมเยือนทั้งสิ้น 3,789,660 คน เพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมา คิดเป็นร้อยละ 9.54 ทำให้ กรุงเทพมหานครมีรายได้ที่เกิดจากการท่องเที่ยวรวมเป็นเงินทั้งสิ้น 69,669.34 ล้านบาท จะเห็นได้ว่าการท่องเที่ยวในกรุงเทพมหานครมีการเติบโต และ ขยายตัวอย่างต่อเนื่องทำให้กรุงเทพมหานครมีรายได้เฉลี่ยต่อคนต่อวันจากการใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวสูงถึง 3,736.72 บาท

⁵ ที่มา : การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย กระทรวงการท่องเที่ยว และ กีฬา
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2.4 การศึกษาที่มาของแหล่งเงินทุน

2.2.4.1. งบประมาณของรัฐบาลสำหรับจัดตั้ง " ศูนย์นันทศึกษา " ซึ่งโครงการมี งบประมาณกลาง เป็นเงิน 5,781,102,400 บาท และแบบงบประมาณในการสร้าง"หอ ศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย" เป็นเงิน 400-500 ล้านบาท

2.2.4.2. เงินช่วย ได้แก่ เงินบริจาคซึ่งได้แก่ภาคเอกชน องค์กร สมาคม ต่างๆ

2.2.4.3. เงินผลประโยชน์ได้แก่ การเก็บค่าเช่าชม ค่าบำรุงสมาชิก กำไรจากการ จำหน่ายหนังสือและของที่ระลึก และอื่นๆ

2.2.4.4. จากการจัดกิจกรรมหารายได้ต่าง ๆ ซึ่งรายจ่ายต่างๆนี้อาจลดหย่อนได้จาก

- งบประมาณประจำปี ซึ่งเป็นรายได้หลัก

แผนภูมิที่ 2.2 แสดงการแบ่งงบประมาณรายจ่ายปีงบประมาณ 2547 จำนวน ตามรายจ่าย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- งบประมาณจากกรุงเทพมหานคร

ตารางที่ 2.6 งบประมาณรายจ่ายที่จัดสรรให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
งบประมาณ พ.ศ.2547⁶

ลักษณะการจัดสรร	ปีงบประมาณ		+เพิ่ม/-ลด	
	ปี 2546	ปี 2547	จำนวน	ร้อยละ
รวมทั้งสิ้น	66,084.3	79,138.0	13,053.7	19.7
1.เทศบาล องค์การบริหารส่วนจังหวัด องค์การบริหารส่วนตำบล	57,318.0	67,138.0	13,053.7	19.7
2.กรุงเทพมหานคร	7,809.3	9,982.5	2,173.2	27.8
3.เมืองพัทยา	957.0	1,296.0	339.5	35.5

หน่วย : ล้านบาท

- เงินช่วยเหลือจากเอกชนที่สนับสนุนโครงการ

เงินช่วยเหลือจากกองทุนสมาคม มูลนิธิ องค์กร และ สถาบันต่างๆทั้งนี้อาจจะได้รับการช่วยเหลือในรูปแบบต่างๆอีกด้วย นอกเหนือจากเงินลงทุน เช่น การฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ หรือส่งผู้เชี่ยวชาญด้านต่างๆมาให้ความช่วยเหลือ ส่วนงบประมาณในช่วงการดำเนินการ การบริหารค่าตอบแทนนักวิชาการที่เชิญมาเป็นกรณีพิเศษ การจัดแสดงนิทรรศการ ค่าซ่อมแซมวัสดุ ซึ่งรายได้หลักมาจากงบประมาณประจำปีของรัฐ ซึ่งมีอยู่จำกัด ซึ่งจำเป็นต้องใช้ในการพัฒนาประเทศในด้านต่างๆ จึงควรรายได้เข้าโครงการในด้านอื่นๆนอกเหนือจากรัฐซึ่งได้มาจาก

- เงินช่วยเหลือจากมูลนิธิต่างๆ

- รายได้จากการขายของจากร้านค้าภายในโครงการ เช่น ร้านขายของที่ระลึก

ร้านอาหาร เป็นต้น

- รายได้จากค่าธรรมเนียมในการเข้าชม

- รายได้จากการเข้าสถานที่ เช่น งานนิทรรศการต่างๆ รายได้จากค่าสมาชิก

ชมรมต่างๆที่ตั้งขึ้นในโครงการ

⁶ ที่มา : สำนักงานงบประมาณแผ่นดิน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2.5 รายได้ของโครงการหลังจากเปิดให้บริการ

จากรายได้ข้างต้นของโครงการ การเก็บค่าธรรมเนียมเข้าชมจะคิดได้ ดังนี้ ค่าเข้าชมของชาวต่างชาติ ท่านละ 100 บาท ส่วนคนไทย คิดท่านละ 50 บาท และ สำหรับนักเรียนนักศึกษาไม่เสียค่าธรรมเนียมในการเข้าชมโครงการ

2.2.6 งบประมาณดำเนินงาน

ประมาณการงบประมาณในการดำเนินงานโครงการ มีดังนี้

งบประมาณรวม	5,781,102,400.-	บาท
(ห้าพันเจ็ดร้อยแปดสิบเอ็ดล้านหนึ่งแสนสองพันสี่ร้อยบาทถ้วน)		
ประกอบด้วย		
- งบประมาณบูรณะอาคารศูนย์วัฒนธรรมเดิม	200,000,000.-	บาท
- งบจัดซื้อที่ดินเพิ่มเติม	588,564,300.-	บาท
- งบพัฒนาที่ดิน	17,500,000.-	บาท
- งบค่าก่อสร้างอาคาร/ระบบในพื้นที่ส่วนขยาย	4,823,660,000.-	บาท
- งบค่าออกแบบและควบคุมงาน	168,878,100.-	บาท

2.2.7 รายการขออนุมัติงบกลาง

รายการที่ 1 ค่าใช้จ่ายในการจัดซื้อที่ดินว่างเปล่า บริเวณรอบศูนย์วัฒนธรรมแห่งประเทศไทยถนนเทียมร่วมมิตร เขตห้วยขวาง กรุงเทพฯ พื้นที่ 35 ไร่ ของกองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาสถาบันการเงิน

จำนวน 588,564,300.- บาท

รายละเอียด ดังนี้

1.1 ค่าซื้อที่ดิน	560,000,000.-
35 ไร่ x 400 ตร.วา x 40,000.-	
1.2 ค่าธรรมเนียมการโอน	10,084,300.-
ราคาประเมิน (504,215,000.-) x 2%	
1.3 ค่าภาษีธุรกิจเฉพาะ	18,480,000.-
ราคาทุนทรัพย์ (560,000,000.-) x 3.3%	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เพื่อกิจกรรมต่างๆ เช่น การจัดอภิปราย ฉายภาพยนตร์ การประชุม การสัมมนา การให้เขาในงานเทศกาลต่างๆ

2.3. การศึกษาลักษณะทางสังคมในประเทศ

2.3.1 ศึกษาจำนวนประชากรระดับประเทศ ภาคกลาง และจังหวัดกรุงเทพมหานคร

ในปี พ.ศ.2504 ประเทศไทยมีประชากรทั้งหมด 29.25 ล้านคน เพิ่มขึ้น 2.17 เท่าตัวเป็น 63.43 ล้านคน ในปี พ.ศ.2545 โดยประชากรของประเทศไทยมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นค่อนข้างต่ำ ประมาณร้อยละ 0.95 ต่อปี ในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจ และ สังคมแห่งชาติฉบับที่ 8 และ 9

ตารางที่ 2.7 แสดงจำนวนประชากรในระดับประเทศ พ.ศ.2542-2544⁷

เครื่องชี้วัด	2542	2543	2544	2545
จำนวนประชากร	61.81	62.41	62.91	63.43
วัยเด็ก 0-14 ปี	16.08	15.96	15.86	15.76
วัยแรงงาน 15-59 ปี	40.22	40.71	41.20	41.67
วัยสูงอายุ 60 ปีขึ้นไป	5.49	5.73	5.84	5.99

กรุงเทพมหานคร และ ปริมณฑล มีประชากรสูงเป็นอันดับ 4 รองจากภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่มีประชากรสูงที่สุดในประเทศ รองลงมา คือ ภาคเหนือ ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และ ภาคกลางตามลำดับ

ตารางที่ 2.8 แสดงสถิติประชากร และ จำนวนบ้านทั่วราชอาณาจักร

กรุงเทพมหานคร และ รายเขต พ.ศ. 2544⁸

จังหวัดเขต	รวม	ชาย	หญิง	บ้าน
ทั่วราชอาณาจักร	62,308,887	30,913,485	31,395,402	16,910,473
กรุงเทพมหานคร	5,726,203	2,776,975	2,949,228	1,928,921
เขตห้วยขวาง	25,236	12,040	13,196	8,578

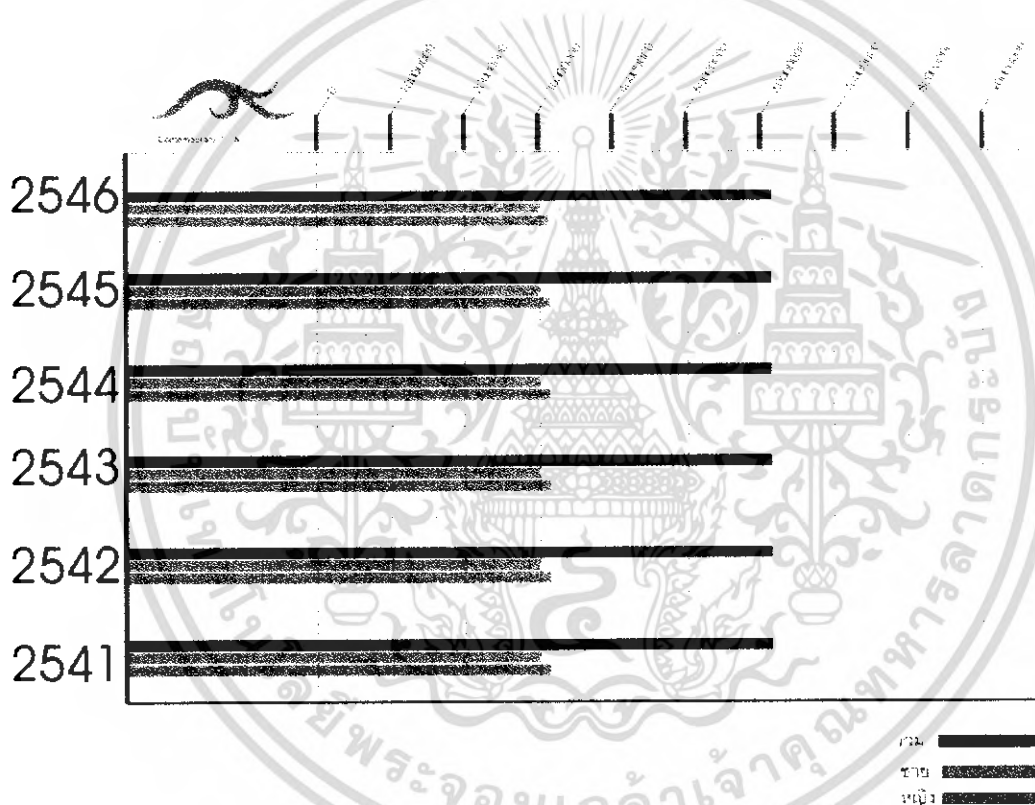
⁷ ที่มา : กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย

⁸ ที่มา : กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย

กรุงเทพมหานครเป็นจังหวัดหนึ่งในภาคกลาง และเป็นเมืองหลวงของไทย มีเนื้อที่ 1,568,737 ตารางกิโลเมตร มีประชากร 5,584,226 คน ความหนาแน่นของประชากร 3,560 คนต่อตารางกิโลเมตร

2.3.2 ประชากรกลุ่มเป้าหมาย

ในปี 2546 ภาคกลางมีประชากรประมาณ 32,748,367 ล้านคนเป็นชาย 10,777,775 ล้านคน เป็นหญิง 21,970,592 ล้านคน ส่วนใหญ่ประชากรจะอยู่ในจังหวัดกรุงเทพมหานคร มากที่สุด

ภาพที่ 2.3 ภาพแสดงอัตราการเพิ่มประชากรในประเทศ

ในภาคกลาง กรุงเทพมหานครมีจำนวนประชากรมากเป็นอันดับ 1 โดยมีประชากรชาย 2,522,171 คน มีประชากรหญิง 3,022,436 คน รวมทั้งสิ้นมีประชากรทั้งหมด 5,844,607 คน มีความหนาแน่นของประชากรเท่ากับ 3,734.10 คน

2.4 การศึกษาความเป็นไปได้ทางภาพ

2.4.1 การศึกษาลักษณะทางกายภาพในประเทศ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.4.1.1 ลักษณะทางกายภาพของประเทศ

ประเทศไทยตั้งอยู่กลางภาคพื้นเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มีพื้นที่ทั้งหมด 513,115 ตารางกิโลเมตรจากเหนือจรดใต้วัดได้ 1,620 กิโลเมตร และจากตะวันตกจรดตะวันออกวัดได้ 775 กิโลเมตร

ทิศเหนือ ติดต่อกับ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว และ สหภาพพม่า

ทิศใต้ ติดต่อกับ ประเทศมาเลเซีย

ทิศตะวันออก ติดต่อกับ ราชอาณาจักรกัมพูชาและอ่าวไทย

ทิศตะวันตก ติดต่อกับ สหภาพพม่า

ปัจจุบันประเทศไทยมีจังหวัดทั้งสิ้น 76 จังหวัด แบ่งออกเป็น 6 ภาค ประกอบด้วย ภาคเหนือ ภาคกลาง ภาคตะวันออก ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคตะวันตก และภาคใต้ เมืองหลวง ได้แก่ กรุงเทพมหานคร นอกจากนี้ยังมี เมืองสำคัญในแต่ละภาคดังนี้ ภาคเหนือ : เชียงใหม่, ภาคใต้ : สงขลา, ภาคกลาง : อุดรธานี, ชลบุรี, ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ : นครราชสีมา, ขอนแก่น

ตารางที่ 2.9 ตารางแสดงลักษณะภูมิอากาศในภาคกลาง⁹

เครื่องชี้วัด	2541	2542	2543	2544	2545
1. อุณหภูมิเฉลี่ยรายปี (องศาเซลเซียส)	28.1	27.0	27.1	27.4	27.6
2. ปริมาณน้ำฝนเฉลี่ยรายปี (มิลลิเมตร)	1,505.4	1,829.6	1,813.0	1,707.3	1,607.9
3. ความชื้นสัมพัทธ์เฉลี่ยรายปี (ร้อยละ)	76	77	78	78	77

2.4.2 ลักษณะทางกายภาพของจังหวัดกรุงเทพมหานคร

2.4.2.1 ประวัติความเป็นมา

กรุงเทพเดิมเรียกชื่อกันว่าเมืองบางกอกครั้งต่อมาเมื่อพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราชทรงปราบดาภิเษกเป็นปฐมกษัตริย์แห่งราชวงศ์จักรีแล้วทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้สร้างกรุงเทพฯขึ้นเป็นเมืองหลวงใหม่แทนกรุงธนบุรี โดยทรงประกอบพิธีตั้งเสาหลักเมือง เมื่อวันที่ 21 เมษายน 2325 เสด็จขึ้นเสวยราชสมบัติเมื่อวันที่ 13 มิถุนายน 2325 แล้วพระราชทานนามนครนี้ว่า "กรุงเทพมหานครวรรัตนโกสินทร์มหินทรายุธยามหาดิลกภพนพรัตน์ราชธานีบุรีรมย์อุดมราชธานีเวศน์มหาราชธานี อมรพิมานอวตารสถิต สักกะทัตติวิษณุกรรมประสิทธิ์"

เอกสารนี้เป็น⁹ เอกสารที่สงวนไว้เพื่อใช้ในการเรียนการสอนของโรงเรียนเท่านั้น ไม่สามารถให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ต่อมารัชกาลที่ 4 ทรงเปลี่ยนนามตรง บวรรัตนโกสินทร์ ครั้งต่อมาวันที่ 22 ธันวาคม 2514 รัฐบาล ได้มีประกาศคณะปฏิวัติฉบับที่ 24 รวมจังหวัดพระนคร และ ธนบุรีเข้าด้วยกัน เรียกชื่อว่า นครหลวงกรุงเทพมหานคร หลังจากนั้นได้มีประกาศคณะปฏิวัติฉบับที่ 334 วันที่ 14 ธันวาคม 2515 ปรับปรุงการปกครองใหม่ และ เรียกชื่อใหม่เป็น กรุงเทพมหานคร แต่นิยมเรียกสั้นๆว่า กรุงเทพฯ

2.4.2.2 การปกครอง

กรุงเทพมหานครแบ่งการปกครองออกเป็น 50 เขตคือ พระนครป้อมปราบศัตรูพ่าย ปทุมวัน สัมพันธวงศ์ บางรัก ยานนาวา สาทร บางคอแหลม บางซื่อ คลองเตย ภาษีเจริญ ดินแดง ประเวศ สวนหลวง จตุจักร ลาดพร้าว หนองจอก ลาดกระบัง ธนบุรี คลองสาน บางกอกน้อย บางกอกใหญ่ บางพลัด จอมทอง ราชบุรีบูรณะ ทุ่งครุ หนองแขม พระโขนง บางนา คลองเตย วัฒนา บางเขน สายไหม ดอนเมือง หลักสี่ บางกะปิ วังทองหลาง บึงกุ่ม คันนายาว สะพานสูง มีนบุรี คลองสามวา ภาษีเจริญ บางแค บางขุนเทียน บางบอน ตลิ่งชัน ทวีวัฒนา

2.4.2.3 ขนาด และ ที่ตั้ง

ทิศเหนือ ติดต่อกับจังหวัดสุพรรณบุรี อโยธยา สระบุรี

ทิศตะวันออก ติดต่อกับจังหวัดนครนายก และ ฉะเชิงเทรา

ทิศใต้ ติดต่อกับอ่าวไทย

ทิศตะวันตก ติดต่อกับจังหวัดสมุทรสงคราม ราชบุรี และ กาญจนบุรี

2.4.2.4 ลักษณะภูมิประเทศ

ภูมิประเทศของจังหวัดกรุงเทพมหานครเป็นส่วนหนึ่งของที่ราบลุ่มภาคกลาง มีลักษณะเป็นที่ราบสามเหลี่ยมของลุ่มแม่น้ำเจ้าพระยา เกิดจากดินตตะกอนที่แม่น้ำเจ้าพระยา บางประกง แม่น้ำคลอง พัฒมาตตะกอนทับถมโดยเฉพาะบริเวณปากแม่น้ำเจ้าพระยา มีตะกอนทับถมก่อให้เกิดสันดอนในแม่น้ำทำให้เกิดอุปสรรคในการคมนาคมทางน้ำ

ลักษณะภูมิอากาศ

เป็นลักษณะฝนเมืองร้อนเฉพาะฤดู ในฤดูมรสุมตะวันตกเฉียงใต้จะมีอากาศชุ่มชื้น และมีฝนตกชุก แต่ในมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือจะมีอากาศแห้งแล้ง

2.4.2.5 เศรษฐกิจ

เศรษฐกิจในภาพรวมของกรุงเทพมหานครมีผลิตภัณฑ์มวลรวม 1,859,838.154 ล้านบาท รายได้เฉลี่ยต่อคนต่อปี 239,207 บาท

1.พืชที่สำคัญ ข้าว พืชผัก ผลไม้

2.อาชีพที่สำคัญ ค้าขาย รับราชการ ทำนา ทำสวน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. สาธารณูปโภค และ ระบบสาธารณูปการ ดังนี้

กรุงเทพมหานครมีระบบสาธารณูปโภค และ ระบบสาธารณูปการ ดังนี้

2.4.2.6 ไฟฟ้า

ระบบการไฟฟ้าของกรุงเทพมหานคร และ ปริมาณพลอยู่ในความรับผิดชอบของ 3 หน่วยงาน คือ การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย รับผิดชอบในการผลิต และ จัดหาพลังงาน ไฟฟ้าขนาดใหญ่ และ จัดส่งเข้าสู่พื้นที่ด้วยสายส่งแรงดันสูง รวมทั้งรับผิดชอบสถานีไฟฟ้าย่อยที่ แปลงแรงดันสูงให้เป็นพลังงานปานกลาง เพื่อจ่ายกระแสไฟฟ้านครหลวง ซึ่งรับผิดชอบในการ ให้บริการจำหน่ายกระแสไฟฟ้าให้กับประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร

ระบบการผลิตไฟฟ้าของการไฟฟ้าฝ่ายผลิต มีแหล่งผลิตไฟฟ้าประเภทต่างๆอยู่ทั่วประเทศ ต่อเชื่อมถึงกันหมด มีแหล่งผลิตไฟฟ้าอยู่ 2 แห่ง คือ โรงไฟฟ้าพลังความร้อนพระนครเหนือ ตั้งอยู่ที่ อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี กำลังผลิตติดตั้ง 237.5 เมกะวัตต์ และ โรงไฟฟ้าพลังงานความร้อนนครใต้ ตั้งอยู่ที่อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรปราการ กำลังผลิตติดตั้ง 1,330.0 เมกะวัตต์

2.4.2.7 ประปา

การประปานครหลวง มีหน้าที่บริการน้ำประปาแก่พื้นที่กรุงเทพมหานคร จังหวัด นนทบุรี สมุทรปราการ ส่วนจังหวัดอื่น ๆ นั้นชุมชนที่สำคัญมักจะดำเนินการโดยการประปาส่วน ภูมิภาค หรือ ท้องถิ่น ซึ่งรัฐบาลมีนโยบายให้การประปาส่วนภูมิภาครับโอนมาดำเนินการต่อไป

การผลิต และ การจ่ายน้ำของการประปานครหลวงในปัจจุบันมีกำลังผลิตน้ำผิวดินทั้งสิ้น 2.8 ล้านลูกบาศก์เมตรต่อวัน อาศัยแหล่งน้ำดิบจากแม่น้ำเจ้าพระยา โดยตั้งโรงสูบน้ำที่ ตำบลลำแล อำเภอเมืองปทุมธานี สูบน้ำดิบให้แก่โรงกรองน้ำบางเขน และ โรงกรองน้ำสามเสน กำลังผลิตน้ำประปาวนละ 2.0 และ 0.6 ล้านลูกบาศก์เมตรตามลำดับ ส่งน้ำให้แก่พื้นที่นครหลวง ผังตะวันตกอีก 0.4 ล้านลูกบาศก์เมตร พื้นที่ฝั่งตะวันตกมีโรงกรองน้ำธนบุรี และ โรงกรองน้ำ เคลื่อนที่เชิงสะพานพระราม 6 ซึ่งกำลังผลิต 0.2 และ 0.04 ล้านลูกบาศก์เมตรต่อวัน ตามลำดับ

2.4.2.8 โทรศัพท์

มีจำนวนเลขหมายโทรศัพท์ 1,325,978 เลขหมาย

2.4.2.9 ระบบกำจัดขยะ

ขยะที่รวบรวมจัดเก็บมาจากชุมชนถูกขนไปทิ้งกลางแจ้งในที่ดินซึ่งจัดไว้เพื่อการนี้ โดยเฉพาะ การกองขยะไว้ในที่โล่งแล้วเผา หรือ ปล่อยให้ย่อยสลายเองเป็นวิธีธรรมชาติ และ เป็นที่ นิยมใช้กันโดยทั่วไปเนื่องจากมีราคาถูก แม้ว่าจะมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และ อากาศเสีย

ตลอดจนเป็นสถานที่แพร่กระจายเชื้อโรค แต่ด้วยเหตุที่สถานที่ทิ้งขยะมักจะอยู่ห่างไกลจากชุมชน จึงไม่มีผู้ที่ได้รับผลกระทบ

2.4.2.10 ระบบน้ำเสีย

การดำเนินการของภาครัฐในการแก้ไข และ บำบัดน้ำเสีย ได้ดำเนินลงทุน โครงการก่อสร้างบ่อบำบัดน้ำเสีย และ กำหนดมาตรการทางกฎหมาย รวมทั้งการประชาสัมพันธ์ โดยมีโครงการที่สำคัญได้แก่ การปรับปรุงคุณภาพน้ำในคลองโดยใช้บึงมักกะสัน บึงพระราม9 และ บึงพุทธมณฑลสาย 2 เป็นแหล่งบำบัดน้ำเสีย การขุดลอกคูคลองต่างๆในโครงการก่อสร้างระบบบำบัดน้ำเสียที่เกาะรัตนโกสินทร์ ยานนาวา สีพระยา หนองแรม ภาษีเจริญ และ ราษฎร์บูรณะ โครงการบำบัดน้ำเสียจากเขตชั้นในของกรุงเทพมหานคร

2.4.3 การศึกษาข้อมูลด้านกายภาพของที่ตั้งโครงการเขตห้วยขวาง

2.4.3.1 ประวัติความเป็นมา

ห้วยขวางจัดตั้งขึ้นครั้งแรก โดยแบ่งพื้นที่การปกครองบางส่วนมาจากเขตพญาไท ตาม พระราชกฤษฎีกาแบ่งเขตกรุงเทพมหานคร พ.ศ.2516 เมื่อวันที่ 16 สิงหาคม พ.ศ.2516 โดยแบ่งเขตปกครองลำดับที่ 24 ของกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วยพื้นที่ปกครอง 2 แขวง คือ แขวงห้วยขวาง และ แขวงบางกะปิ เนื้อที่ประมาณ 14.95 ตารางกิโลเมตร

ต่อมามี “พระราชกฤษฎีกาเปลี่ยนแปลงพื้นที่เขตพญาไท เขตห้วยขวาง เขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร พ.ศ.2521” ได้โอนพื้นที่ของแขวงดินแดงของเขตพญาไท และ สามเสนนอกของเขตบางกะปิ มาขึ้นกับเขตห้วยขวาง และ แขวงบางกะปิ ไปรวมกับแขวงสามเสนใน และ แขวงมักกะสัน ของเขตพญาไท ตามลำดับโดยมีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 3 พ.ค. พ.ศ.2525 ดังนั้นเขตห้วยขวางจึงมีพื้นที่ปกครอง 4 แขวง คือ แขวงห้วยขวาง แขวงบางกะปิ แขวงดินแดง และ แขวงสามเสนนอก เนื้อที่ประมาณ 22,838 ตารางกิโลเมตร

เนื่องจากเขตห้วยขวางมีการขยายตัวของประชากรในอัตราที่สูงมาก ดังนั้นผู้บริหารกรุงเทพมหานครจึงเสนอออก “ประกาศกระทรวงมหาดไทยเปลี่ยนแปลงพื้นที่เขตพญาไท เขตราชเทวี เขตห้วยขวาง และตั้งเขตดินแดงกรุงเทพมหานคร ลงวันที่ 8 ตุลาคม พ.ศ.2536” โดยแบ่งแยกพื้นที่บางส่วนของ เขตห้วยขวาง เขตพญาไท และเขตราชเทวี ไปจัดตั้งเป็นเขตดินแดง มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 14 มกราคม พ.ศ.2537 เป็นต้นมา

ปัจจุบันพื้นที่เขตห้วยขวางมีพื้นที่เขตปกครอง 3 แขวง คือ แขวงห้วยขวาง แขวงบางกะปิ และ แขวงสามเสนนอก เนื้อที่ประมาณ 15.010 ตารางกิโลเมตร

2.4.3.2 ที่ตั้ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตั้งอยู่เลขที่ 2 ถนนประชาธิปไตย แขวงห้วยขวาง เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร

10320

2.4.3.3 การแบ่งเขตการปกครอง

ประกอบด้วยพื้นที่เขตการปกครอง แขวงสามเสนนอก แขวงบางกะปิ และ แขวงห้วยขวาง

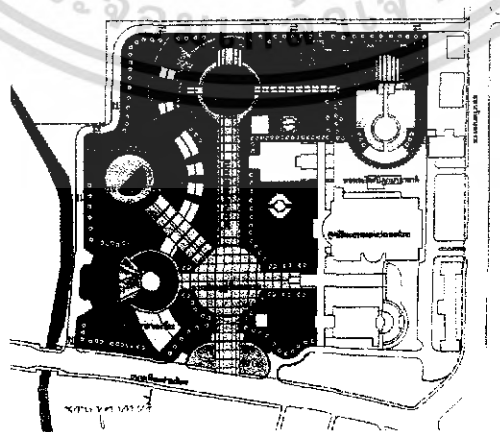
ทิศเหนือ ติดต่อกับเขตจตุจักร เริ่มต้นจากจุดบรรจบระหว่าง แนวขอบทางของถนนรัชดาภิเษกด้านตะวันออก กับ คลองน้ำแก้วฝั่งเหนือไปทางทิศตะวันออกตามคลองน้ำแก้วฝั่งเหนือ บรรจบกับคลองน้ำแก้วฝั่งตะวันออก

ทิศตะวันออก ติดต่อกับเขตบางกะปิ เริ่มต้นจากจุดบรรจบระหว่างคลองน้ำแก้วฝั่งเหนือกับคลองลาดพร้าวฝั่งตะวันออกไปทางทิศใต้ตามคลองแสนแสบฝั่งตะวันออก ถึงแนวคลองแสนแสบฝั่งเหนือที่ปากคลองตัน

ทิศใต้ ติดกับเขตคลองเตย เริ่มต้นจากคลองแสนแสบฝั่งหรือที่ปากคลองตันไปทางทิศตะวันตกตามแนวคลองแสนแสบ ฝั่งเหนือบรรจบกับแนวขอบทางของถนนอโศก-ดินแดง ด้านตะวันออก

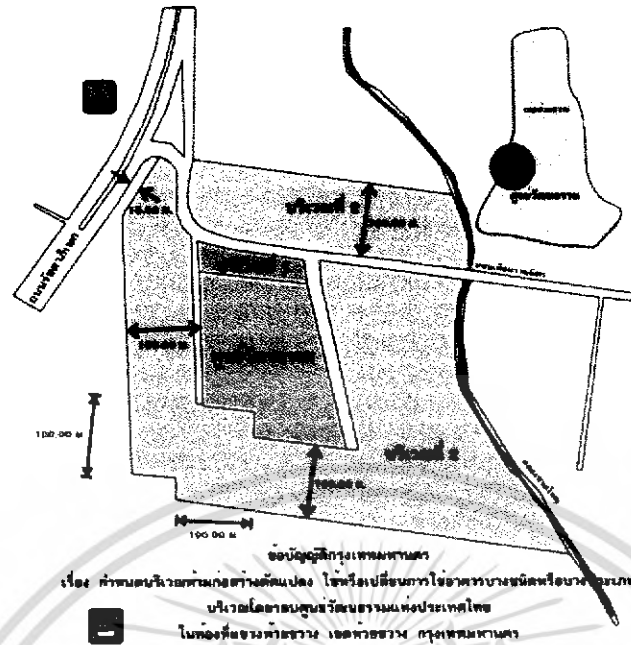
ทิศตะวันตก ติดต่อกับเขตราชเทวี และ เขตดินแดง เริ่มต้นจากจุดบรรจบระหว่างคลองแสนแสบฝั่งเหนือ กับแนวของทางถนนอโศก-ดินแดง และถนนรัชดาภิเษกด้านทิศตะวันออกบรรจบกับคลองน้ำแก้วฝั่งเหนือ

เขตห้วยขวางมีพื้นที่เป็นที่ราบลุ่ม มีคลองน้ำแก้ว คลองลาดพร้าว และ คลองแสนแสบ ถนนอโศก-ดินแดง ถนนรัชดาภิเษก เป็นเส้นกันอาณาเขตปัจจุบันเป็นเขตที่มีอัตราการขยายตัว ในด้านการก่อสร้าง และ ประชากรอย่างรวดเร็ว

ภาพที่ 2.1 แสดงผังที่ตั้งของโครงการโรงละครศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขอเชิญนักเรียนและบุคลากร
 เพื่อ กำหนดนิเวศน์ทางกายภาพและสภาพแวดล้อมของอาคารเรียนและอาคารนิทรรศการ
 บริเวณโดยรอบศูนย์วัฒนธรรมแห่งประเทศไทย
 ในท้องที่ชุมชนพืชราม เขตพืชราม กรุงเทพมหานคร

ภาพที่ 2.2 แสดงผังที่ตั้งของโครงการโรงละครศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย

ภาพที่ 2.3 แสดงลักษณะทางกายภาพและบริบทของโครงการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การพิจารณาเลือกที่ตั้งโครงการ เพื่อความสะดวกในการเวนคืนที่ดิน และการประหยัดงบประมาณการจัดตั้งโครงการ ด้วยเหตุผลข้างต้นสามารถนำมาพิจารณาพื้นที่ในกรุงเทพฯ ได้ 3 เขต ดังนี้

1. เขตจตุจักร

- แหล่งที่ตั้ง

จากผังเมืองรวมกรุงเทพมหานคร² เขตจตุจักรอยู่ในที่ดินประเภทที่โล่งเพื่อกิจกรรมนันทนาการ และการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม (สีเขียวอ่อน) มีวัตถุประสงค์ให้ใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อนันทนาการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมของเมือง และสถานที่ราชการ หรือสถาบันศึกษา เพื่อพักน้ำ เพื่อป้องกันน้ำท่วม เพื่อส่งเสริมสภาพแวดล้อมที่ดีของการตั้งถิ่นฐานในเขตชานเมือง และคุ้มครองพื้นที่เกษตรกรรม สามารถเชื่อมต่อกับศูนย์กลางวัฒนธรรมอื่นๆ ได้ดีพอสมควร

- ลักษณะทางกายภาพ

เขตจตุจักรมีทิศเหนือติดกับเขตหลักสี่ และบางเขน ทิศใต้ติดกับเขตพญาไท เขตดินแดง และเขตห้วยขวาง ทิศตะวันออกติดกับเขตบางเขน และเขตลาดพร้าว ทิศตะวันตกติดกับเขตบางซื่อ พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ราบลุ่ม มีคูคลองหลายสาย พื้นที่สามารถรองรับการขยายตัวในอนาคตได้

- การเข้าถึงและสภาพจราจร

การเข้าถึงเขตจตุจักรสามารถเข้าได้หลายทางด้วยกัน ทั้งทางรถโดยสารประจำทาง รถยนต์ส่วนบุคคล รถไฟฟ้าใต้ดิน และรถไฟลอยฟ้า สภาพจราจรค่อนข้างคับคั่งในช่วงโมงเร่งด่วน แต่เนื่องจากการคมนาคมมีหลายทาง และถนนเข้าถึงหลายสายทำให้สามารถเลือกทางที่สะดวกได้โดยง่าย

- ระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ

ระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการดี มีความพร้อมสมบูรณ์ทั่วทั้งเขต

- สุนทรียภาพและทัศนียภาพ

มีความเหมาะสมสำหรับการจัดเป็นที่ตั้งโครงการ ซึ่งอยู่ไม่ไกลมากนัก เนื่องจากมีความเป็นศูนย์กลางของเมืองอยู่มาก อีกทั้งยังมีบรรยากาศที่ดีคอยสนับสนุนการจัดตั้งโครงการอีกด้วย

- การได้มาซึ่งที่ดิน

สำหรับที่ว่างบริเวณเขตจตุจักรนั้น มีที่ของทางราชการอยู่มาก ซึ่งเป็นกรรมสิทธิ์ของการรถไฟ รวมไปถึงที่ว่างของเอกชนที่ยังไม่ได้มีการจัดดำเนินการแต่อย่างใด

2.) เขตบางกอกน้อย

- แหล่งที่ตั้ง

จากผังเมืองรวมกรุงเทพมหานคร² เขตบางกอกน้อยเป็นพื้นที่ที่อยู่ในเขตที่ดินประเภทที่อยู่อาศัยหนาแน่นมาก (สีน้ำตาล) มีวัตถุประสงค์ให้ใช้ประโยชน์ที่ดินสำหรับการอยู่อาศัยทุกประเภท ซึ่งมีโครงการขนาดใหญ่พิเศษเป็นส่วนใหญ่ เพื่อส่งเสริมการพัฒนาที่อยู่อาศัยลักษณะอาคารสูง หรืออาคารขนาดใหญ่ใกล้บริเวณศูนย์กลางเมือง สามารถเชื่อมต่อกับศูนย์กลางวัฒนธรรมอื่นๆ ได้ดี

- ลักษณะทางกายภาพ

ด้านทิศตะวันออกของเขตมีพื้นที่ของกรมศิลปากร หรือคูเมืองเดิมอยู่ ด้านทิศเหนือส่วนใหญ่เป็นทางรถไฟ ด้านทิศตะวันตกเป็นที่ของการรถไฟและที่ของการปิโตรเลียมแห่งประเทศไทย ด้านทิศใต้เป็นโรงพยาบาลและที่พักของพนักงานรถไฟ พื้นที่ไม่สามารถรองรับการขยายตัวในอนาคตได้ดีเท่าที่ควร มีข้อจำกัดในการออกแบบมาก เนื่องจากพื้นที่นี้มีอาคารอนุรักษ์อยู่มาก

- การเข้าถึงและสภาพจราจร

การเข้าถึงเขตบางกอกน้อยสะดวกพอสมควร ทางบกสามารถใช้รถประจำทาง รถยนต์ส่วนตัว สภาพถนนดี บางช่วงมีการจราจรติดขัดบ้างในช่วงเวลาที่การจราจรคับคั่งในช่วงโมงเร่งด่วน การจราจรหนาแน่นในถนนสายหลัก

- ระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ

ระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการดี มีความพร้อมสมบูรณ์ทั่วทั้งเขต

- คุณทรียภาพและทัศนียภาพ

ไม่ค่อยมีความเหมาะสมที่จะเป็นที่ตั้งโครงการนัก เพราะมีความพลุกพล่านมากเกินไป ประกอบกับการขาดบรรยากาศที่ดีในการสนับสนุนการจัดตั้งโครงการ

- การได้มาซึ่งที่ดิน

มีทั้งที่ว่างของทางภาครัฐ และเอกชนรวมอยู่ด้วยกัน ที่ของทางภาครัฐยังคงเป็นที่ว่างที่เป็นกรรมสิทธิ์ของการรถไฟ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.) เขตคลองเตย

- ประวัติความเป็นมา

เขตคลองเตยเป็นเขตชั้นใน ได้ชื่อตามคลองอันเป็นสัญลักษณ์ท้องถิ่น สันนิฐานจากชื่อเรียกเป็นชื่อของพันธุ์ไม้ชนิดหนึ่ง (ต้นเตย) ที่ขึ้นมากบริเวณนั้น แต่เดิมเป็นแขวงหนึ่งในเขตพระโขนง และตั้งเป็นเขตคลองเตยเมื่อวันที่ 9 พ.ย. 2532 ประกอบด้วย 3 แขวง คือ คลองเตย คลองตัน และพระโขนง มีพื้นที่ปกครอง 12,316 ตร.กม. และเนื่องด้วยมีพื้นที่กว้างขวาง และประชากรหนาแน่น ภายหลังจึงได้แยกพื้นที่ออกเป็นเขตวัฒนา เขตคลองเตยเป็นที่ตั้งของท่าเรือกรุงเทพฯ เป็นศูนย์กลางการขนส่งทางน้ำที่ติดต่อกับต่างประเทศ และเป็นแหล่งเศรษฐกิจการค้าตามแนวถนนสุขุมวิท สภาพสังคมส่วนหนึ่งเป็นสังคมธุรกิจ อีกส่วนหนึ่งเป็นชุมชนแออัดขนาดใหญ่ จำนวน 40 ชุมชน สำนักงานเขตตั้งอยู่ที่ 599 สามแยกกล้วยน้ำไท แขวงคลองเตย เขตคลองเตย จังหวัดกรุงเทพมหานคร

สภาพโดยทั่วไปของแขวงคลองเตย เป็นแขวงที่ใหญ่ที่สุดในเขตคลองเตย มีพื้นที่ 6,131 ตร.กม. เป็นที่ตั้งของส่วนราชการ และศูนย์กลางธุรกิจที่สำคัญ เช่นการทำเรือแห่งประเทศไทย โรงงานยาสูบ คลังน้ำมันปิโตรเลียม กรมศุลกากร ศูนย์การประชุมแห่งชาติสิริกิติ์ และเป็นที่ตั้งของชุมชนที่เก่าแก่ และใหญ่ที่สุดในประเทศ

- อาณาเขตติดต่อ

ทิศเหนือ ติดต่อกับเขตวัฒนา ตั้งแต่แนวเขตทางรถไฟสายชองนนทบุรีด้านตะวันออกติดถนนสุขุมวิท ด้านเหนือไปทางทิศตะวันออกตามแนวขอบทางของถนนสุขุมวิทด้านเหนือผ่านซอยสุขุมวิท 2 (ซอยนานาใต้) จนถึงบริเวณปากซอยสุขุมวิท 52 (ซอยศิริพร) ด้านเหนือ

ทิศตะวันออก ติดต่อกับเขตพระโขนง เริ่มจากบริเวณปากซอยสุขุมวิท 52 (ซอยศิริพร) ด้านเหนือไปทางทิศ ตะวันตกตามแนวขอบทางจนถึงบริเวณปลายซอยสวัสดิ์ ตัดผ่านทางด่วนเฉลิมมหานครผ่านแนวทางรถไฟเก่าสายปากน้ำผ่านชุมชนสวนอ้อยจุดแม่น้ำ เจ้าพระยา

ทิศใต้ ติดต่อกับอำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ ตั้งแต่หลังชุมชนสวนอ้อยจุดแม่น้ำเจ้าพระยาไปทางทิศตะวันตกจนถึงแนวทางเขตทางรถไฟสายชองนนทบุรีด้านตะวันออก

ทิศตะวันตก ติดต่อกับเขตสาทรและเขตปทุมวัน ตั้งแต่แนวเขตทางรถไฟสายชองนนทบุรีด้านตะวันออกติดแม่น้ำเจ้าพระยาไปทางทิศเหนือตามแนวเขตทางรถไฟสายชองนนทบุรีด้านตะวันออกบรรจบถนนสุขุมวิทด้านเหนือ

2.5 การศึกษาข้อมูลเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับโครงการ

2.5.1 คำจำกัดความและความหมายของศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย

2.5.1.1.ศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย หมายถึง ศิลปะที่พัฒนาสร้างสรรค์ ขึ้นใหม่ในยุคสมัยเดียวกัน

หรือเวลาเดียวกันและเกิดขึ้นในสมัยปัจจุบัน โดยมีวัฒนธรรมเป็นรากฐานสำคัญในการสร้างสรรค์

2.5.1.2.ศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย หมายถึง ศิลปะที่สร้างสรรค์ขึ้นใหม่โดยมีกระบวนการแบบหรือแนวความคิดของสังคมและวัฒนธรรมปัจจุบันเป็นพื้นฐาน

2.5.1.3.ศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย หมายถึง ศิลปะที่สร้างสรรค์ขึ้นมาใหม่ เพื่อรับใช้สังคมในยุคปัจจุบัน ที่เกิดจากความคิดและประยุกต์อย่างบูรณาการ สอดคล้องสัมพันธ์และส่งผลกระทบต่อกันและกันระหว่างศิลปะ วัฒนธรรม

2.5.2 ความสำคัญที่เกี่ยวข้องในการสืบสาน วัฒนธรรม

“รากเหง้า” การแสวงหาแนวทางใหม่ๆ ที่อยู่นอกกรอบสังคมไทยเราเพื่อทำงานศิลปะ นั้นถ้าเป็นไปได้โดยไม่ละเลยรากเหง้าของเราเองแล้ว ภูมิปัญญาทางศิลปวัฒนธรรมที่งดงามล้ำค่า จากอดีตจะได้รับการถ่ายทอดผสมผสานสร้างสรรค์ขึ้นใหม่กลายเป็นงานร่วมสมัยรับใช้สังคมในปัจจุบัน

2.5.3 ขอบข่ายศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย

ศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยแบ่งออกเป็น 9 สาขา

2.5.3.1.สาขาทัศนศิลป์ หมายถึงศิลปะที่ว่าด้วยการมองเห็นได้ด้วยสายตาทั้งศิลปะสองมิติและ สามมิติที่เป็นจิตรศิลป์และประยุกตศิลป์ลักษณะสำคัญของทัศนศิลป์ คือ ภาพและรูป ได้แก่ จิตรกรรม(ภาพเขียนสีและภาพลายเส้น)ประติมากรรม (งานปั้นและ แกะสลัก) ภาพพิมพ์ (ศิลปะการพิมพ์ภาพ)ภาพถ่าย(ผลงานศิลปะภาพถ่ายที่เสนอด้วยสื่อต่างๆ) สื่อผสม(ผลงานศิลปะที่สร้างสรรค์ขึ้นด้วยกรรมวิธีและเทคนิคต่างๆ อย่างอิสระ)

2.5.3.2.สาขาศิลปะการแสดง หมายถึง ศิลปะการแสดงละคร การละเล่น และการแสดงพื้นบ้านประยุกต

2.5.3.3.สาขาศีตศิลป์ หมายถึง การเล่นดนตรีสากล และดนตรีไทยประยุกต ที่มีทั้งประเภท ดีด สี ตี เป่า รวมถึงการขับร้อง หมายถึงการใช้เสียงที่เปล่งออกมาจากลำคออย่างมีศิลปะ ด้วยการตกแต่งเสียงเพลงเพื่อให้เกิดความไพเราะ เช่นการร้องอิสระ ร้องประกอบดนตรี ร้องประกอบการฟ้อนรำ ฯลฯ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.5.3.4. สาขาวรรณศิลป์ หมายถึง ศิลปะในการแต่งหนังสือหรือ ศิลปะทางวรรณกรรมที่มีองค์ประกอบที่สำคัญในการแสดงความรู้สึกสะท้อนใจ จินตนาการและการแสดงออกที่เฉพาะตัว มีวิธีการเสนอ เรื่องราวที่น่าสนใจทั้งกวีนิพนธ์ เรื่องสั้น นวนิยาย บทละคร

2.5.3.5. สาขาสถาปัตยกรรม หมายถึง งานออกแบบหรือศิลปะที่เกี่ยวข้องกับสิ่งก่อสร้าง ซึ่งสร้างขึ้นอย่างเป็นศิลปะสวยงามเป็นสง่าและถูกต้องตามหลักวิชาเหมาะสมกับประโยชน์ใช้สอย มีคุณค่าทางศิลปะและมั่นคงแข็งแรงได้แก่ วัดวาอาราม สถาปัตยกรรม ประสาทราชวัง บ้านเรือน เป็นต้น

2.5.3.6. สาขามัณฑนศิลป์ หมายถึง ศิลปะการออกแบบ การประดับ และตกแต่งสภาพแวดล้อมภายในและภายนอกอาคาร บ้านเรือนสถานที่ ทั้งในลักษณะที่สื่อถึงศิลปวัฒนธรรมที่เป็นสากล และศิลปวัฒนธรรมที่เป็นธรรมชาติ

2.5.3.7. สาขาเรขศิลป์ หมายถึง การออกแบบศิลปะในการสื่อสารกับกลุ่มชนด้วยภาษาที่ตีความได้ โดยการดูด้วยตา ทั้งที่เป็น “ภาษาอักษร” และ “ภาษาภาพ” (ภาพถ่าย ภาพวาด ลายเส้น สีเส้นและอื่นๆ) โดยตอบสนองการสื่อสารเป็นสำคัญ เช่น การออกแบบตราสัญลักษณ์ งานสิ่งพิมพ์เพื่อการโฆษณา ประชาสัมพันธ์ การออกแบบเว็บไซต์ งานออกแบบสื่อผสมโครงสร้างเพื่อแสดงนิทรรศการ เป็นต้น

2.5.3.8. สาขาภาพยนตร์ หมายถึง งานศิลปวัฒนธรรมด้านสื่อภาพเคลื่อนไหว (Moving Images) หรือ โสตทัศน์ (Audivisual) ทั้งที่ผลิตด้วยฟิล์มภาพยนตร์ เทปวิดีโอ และสื่อผสม มีขอบเขตกว้างขวางตั้งแต่ภาพยนตร์สมัครเล่น ภาพยนตร์ครอบครัว ภาพยนตร์สั้น ภาพยนตร์ทดลอง ภาพยนตร์สารคดี ไปจนถึงภาพยนตร์ในอุตสาหกรรมบันเทิง

2.5.3.9. สาขาการออกแบบเครื่องแต่งกาย หมายถึง การออกแบบเสื้อผ้าอาภรณ์ เครื่องประดับร่างกาย และการแสดงแบบการนุ่งห่มแบบต่างๆ ที่มีรูปแบบและสีเส้นตามสมัย ตามแบบ หรือวิธีการที่นิยมกันทั่วไปในช่วงระยะเวลา

บทที่ 2

การศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการ

2.1 การศึกษาความเป็นไปได้ด้านนโยบาย

2.1.1 แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 8 (พ.ศ.2540-2544)

จุดมุ่งหมายคือเน้นการพัฒนา “ คน “ (คนเป็นจุดมุ่งหมายของการพัฒนา) ไม่แยกส่วนของการพัฒนา เศรษฐกิจกับสังคมออกจากกัน อีกทั้งจัดตั้งคณะกรรมการถึงสามฝ่าย และมีประชาชนสื่อมวลชนเข้าร่วมวางแผนแบบองค์รวมหรือบูรณาการ

วัตถุประสงค์เพื่อให้คนทุกคนได้รับการพัฒนาเต็มศักยภาพ และมีส่วนร่วมในทุกมิติของการพัฒนาประเทศและเน้นให้เป็นการพัฒนาที่มีพื้นฐานความเป็นไทย คือรู้จักตัวเองรู้จักวัฒนธรรม โดยไม่ทิ้งความเป็นไทย อีกทั้งไม่ทิ้งการพัฒนาเศรษฐกิจ ไม่ละเลยการพัฒนาอุตสาหกรรม

2.1.2 แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 9 (พ.ศ.2545-2549)

เสริมสร้างขีดความสามารถจากรากฐานของสังคมให้เข้มแข็งรู้เท่าทันโลกโดยมุ่งเน้นพัฒนาคน ครอบครัว ชุมชน และสังคมเป็นหลักเพื่อปรับตัวทางเศรษฐกิจให้เท่าทันโลก และ “ เศรษฐกิจยุคใหม่ “ หรือ “ เศรษฐกิจยุคเทคโนโลยีสารสนเทศ “ สามารถแข่งขันร่วมมือได้โดยมีพื้นฐานการพึ่งตนเอง ตลอดจนการ ปฏิรูประบบการบริหารจัดการให้เกิดธรรมาภิบาลในทุกภาคของสังคม เพื่อจัดทูลุจริตประเพณีมิชอบ ทั้งภาคราชการ การเมือง เอกชนและประชาชน

2.1.3 แผนการศึกษาแห่งชาติ (พ.ศ. 2540-2544)

สร้างความเจริญงอกงามทั้งทางปัญญา ความคิด และจิตใจการหันต่อวิทยาการเทคโนโลยี จะควบคู่ไปวัฒนธรรมดั้งเดิม ตระหนักในความสำคัญของมนุษย์ เพราะเป็นส่วนหนึ่งของธรรมชาติ การศึกษาเป็นกระบวนการทำให้มนุษย์ สามารถพัฒนาคุณภาพชีวิต ดำเนินชีวิตในสังคมได้อย่างเป็นสุข และสามารถ เกื้อหนุนการพัฒนาประเทศอย่างเหมาะสมและสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงในทุกด้านของประเทศ

2.1.4 แผนพัฒนาการศึกษา ศาสนา และ ศิลปวัฒนธรรม(พ.ศ.2540-2544)

2.1.4.1 ส่งเสริมการบำรุง รักษา ศิลปวัฒนธรรมไทยทุกด้านให้เจริญด้วย

การศึกษา ค้นคว้า วิจัย พื้นฟู และ พัฒนา ศิลปวัฒนธรรมไทย ให้เป็นเครื่องมือสำคัญสำหรับก้ามการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แก้ปัญหาการดำเนินชีวิต การพัฒนาประเทศ ด้านสังคม เศรษฐกิจ การเมือง

2.1.4.2. เผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมไทย ทุกด้านสู่ประชาชนถึงขั้นปฏิบัติให้เกิด
ความรู้ความเข้าใจ

2.1.4.3. ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมไทยพื้นบ้าน และวัฒนธรรมของกลุ่มชนในแต่ละ
ท้องถิ่น เพื่อให้ประชาชนมีความเข้าใจ เห็นถึงคุณค่าและยอมรับศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นซึ่งกันและ
กัน ก่อให้เกิดความประสาน ทางวัฒนธรรม นำไปสู่การอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขในชาติและมีความ
รักหวงแหนวัฒนธรรมไทยยิ่งขึ้น

2.1.5 แผนพัฒนาศิลปวัฒนธรรม ระยะเวลาที่ 8 (พ.ศ. 2540-2544)

2.1.5.1. พัฒนาบุคลากรทางด้านศิลปวัฒนธรรมให้เป็นผู้มีวิสัยทัศน์กว้างไกล มี
ศักยภาพมีความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงาน

2.1.5.2. ส่งเสริมให้มีการศึกษารวบรวมประวัติศาสตร์ท้องถิ่น และศิลปวัฒนธรรม
ของชาติ สาขาต่าง ๆ ให้ครอบคลุมทั้งเนื้อหาและสาระอย่างเป็นระบบเร่งรัดพัฒนาข้อมูล
สารสนเทศของหน่วยงานให้เกิดประสิทธิภาพของการใช้ข้อมูลในการดำเนินงานด้าน
ศิลปวัฒนธรรมสูงสุด

2.1.5.3. ทำนุ บำรุงรักษา พื้นฟูและสร้างสรรค์ศิลปวิทยาการและวัฒนธรรมของ
ชาติให้คงอยู่และเอื้อต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและจรรโลงจิตสำนึกทางวัฒนธรรม ให้คนไทยเกิด
ความภาคภูมิใจในความเป็นไทยโดยเฉพาะ เป็นมรดกทางศิลปกรรมและวัฒนธรรม

2.1.5.4. พัฒนาองค์กร หน่วยงานทางศิลปวัฒนธรรมให้เข้มแข็งโดยการประสาน
บทบาทการดำเนินงานทางด้านศิลปวัฒนธรรมที่ชัดเจน ส่งเสริมและสนับสนุนการระดมทรัพยากร
และการลงทุนทางวัฒนธรรมในทุกๆด้าน

2.1.6 การศึกษานโยบายของโครงการ

การจัดตั้งพิพิธภัณฑ์สถาน"หอศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยกรุงเทพ"ขึ้นเพื่อเป็นการ
ลงทุนทางวัฒนธรรม อันจะเป็นองค์กรที่ เป็นแหล่งให้ความรู้ระบบทางด้าน
ศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย สำหรับประชาชนเป็นแหล่งให้การสนับสนุนและส่งเสริม สร้างความ
เข้มแข็งทางวัฒนธรรมให้แก่สังคม และยังเป็นส่วนผลักดันให้ ศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยของไทย
มีบทบาทเชื่อมโยงกับศิลปวัฒนธรรมนานาชาติเพื่อเป็นศูนย์กลางของภาคภูมิเอเชีย

2.2 การศึกษาความเป็นไปได้ทางเศรษฐกิจ

2.2.1 การศึกษาข้อมูลทางด้านเศรษฐกิจของประเทศ ภาคกลาง และ จังหวัด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
กรุงเทพมหานคร

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เศรษฐกิจของประเทศส่วนใหญ่จะเป็นของภาคเอกชน ซึ่งเป็นระบบที่ประเทศต่าง ๆ ทั่วโลกนิยมใช้ในปัจจุบัน อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจของประเทศไทยโดยเฉลี่ยในช่วงปี 2536-2540 สูงเฉลี่ยประมาณ 5.5% ต่อปี อย่างไรก็ตามประเทศไทยนับว่าเป็นประเทศที่สามารถฟื้นตัวจากวิกฤติเศรษฐกิจ - การเงินที่รุกรามทั้งภูมิภาคเอเชียตะวันออกได้อย่างรวดเร็วภายใน 2 ปี หลังจากเกิดวิกฤติในปี 2540 ซึ่งทำให้ภาวะเศรษฐกิจในประเทศตกต่ำเป็นเวลากว่า 2 ปี ในช่วงปี 2540-2541 โดยเฉพาะภาคการลงทุนที่ลดลงกว่าร้อยละ 30 อย่างไรก็ตามในปี 2542 เศรษฐกิจไทยเริ่มมีการฟื้นตัว เห็นได้จากอัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติที่ขยายตัวร้อยละ 4.2 ต่อปีในปี 2542 แสดงให้เห็นถึงความแข็งแกร่งทางด้านเศรษฐกิจพื้นฐานของประเทศไทย โดยภาคที่มีอัตราการเติบโต ได้แก่ การบริโภคภายในประเทศ รวมถึงการค้าระหว่างประเทศและเห็นได้จากผลการวิจัยของ"รายงานความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบของโลก" ซึ่งในภาพรวมของจัดลำดับความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบจะพบว่าประเทศไทยจัดอยู่ในลำดับที่ 33 จากทั้งหมด 75 ประเทศ

จากสถิติบัญชีประชาชาติพบว่าผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศเพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2542 ณ ราคาประจำปี ที่ 4,637.1 พันล้านบาท เพิ่มขึ้นเป็น 5,403.5 พันล้านบาทในปี พ.ศ. 2545 ซึ่งมีอัตราการเจริญเติบโตเป็นร้อยละ 5.2 ซึ่งถือว่ามีการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างต่อเนื่อง

ตารางที่ 2.1 แสดงผลิตภัณฑ์มวลรวมระดับประเทศ¹

บัญชีประชาชาติ	พ.ศ.2542	พ.ศ.2543	พ.ศ.2544	พ.ศ.2545
ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (พันล้านบาท)	4,637.10	4,916.50	5,123.40	5,403.50
อัตราการเจริญเติบโตของGDP(%)	4.	4.6	2.0	5.2

ส่วนสถานะเศรษฐกิจ และ ผลิตภัณฑ์มวลรวมของภาคกลางในปี พ.ศ.2545 มีการขยายตัวอย่างต่อเนื่องจากภาวะทอ้งเทียว การบริโภคภาคเอกชน การลงทุนการส่งออก และการใช้จ่ายภาครัฐขยายตัวในเกณฑ์ดี อีกทั้งยังมีการกระตุ้น เศรษฐกิจทั้งภาครัฐ และ ภาคเอกชน ในปี

¹ ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจ และ สังคมแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อผู้ผู้ใดเห็นประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พ.ศ.2546 ที่มีแนวโน้มการขยายตัวอย่างต่อเนื่อง ประกอบกับอัตราดอกเบี้ยที่อยู่ในระดับที่ต่ำ ภาวะการณ้ค่า การลงทุน และการส่งออกขยายตัวมากขึ้น

กรุงเทพมหานครเป็นจังหวัดที่มีภาวะการณ้ขยายตัวทางเศรษฐกิจสูงทั้งในด้านอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว การค้าการลงทุน เพราะเป็นศูนย์กลางของประเทศและเป็นแหล่งที่มีเอกลักษณ์ทางศิลปวัฒนธรรมประเพณี ผนวกกับสภาพภูมิประเทศที่เอื้ออำนวยต่อการเป็นเมืองการท่องเที่ยว

2.2.2 การศึกษาข้อมูลทางด้านเศรษฐกิจของประเทศ ภาคกลาง และ จังหวัด กรุงเทพมหานคร

สภาพเศรษฐกิจของกรุงเทพมหานคร ปีพ.ศ.2544 พบว่าประชากรมีรายได้เฉลี่ยต่อหัวเป็น 239,207 บาท/ปี เป็นอันดับที่1 ของประเทศ รายได้ส่วนใหญ่ขึ้นอยู่กับเอกชน เป็นธุรกิจในด้านต่างๆ เช่น ธุรกิจทางด้านค้าขาย-ส่งออก ธุรกิจ ทางด้านบันเทิง ฯลฯ เป็นต้น

ตารางที่ 2.2 แสดงรายได้โดยเฉลี่ยต่อเดือนต่อครัวเรือน จำแนกเป็นรายภาค พ.ศ.2541-2544²

ปี	ทั่ว ราชอาณาจักร	กทม. และ ปริมณฑล	ภาคกลาง	ภาคเหนือ	ภาค ตะวันออก/ เหนือ	ภาคใต้
	รายได้	รายได้	รายได้	รายได้	รายได้	รายได้
2541	12,492	24,929	12,630	9,779	8,546	11,410
2542	12,729	26,742	12,760	1,023	8,138	10,930
2543	12,150	25,242	13,020	8,652	7,765	11,160
2544	12,185	24,365	12,870	8,930	8,281	10,940

รายได้เฉลี่ยต่อคนของประชากรในภาคกลาง กรุงเทพมหานครเป็นจังหวัดที่มีรายได้เฉลี่ยค่อนข้างสูง ในปี พ.ศ.2544 ถึง 90,240 บาทต่อคนต่อปี

² ที่มา : รายงานการสำรวจภาวะเศรษฐกิจ และ สังคมของครัวเรือน สำนักงานสถิติ
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2.3 แสดงรายได้เฉลี่ยต่อคนต่อปีของประชากรในภาคกลาง และ กรุงเทพมหานคร³

รายการ	พ.ศ.2541	พ.ศ.2542	พ.ศ.2543	พ.ศ.2544
ภาคกลาง	72,462	71,939	75,770	-
กรุงเทพมหานคร และปริมณฑล	89,028	96,084	93,528	90,240

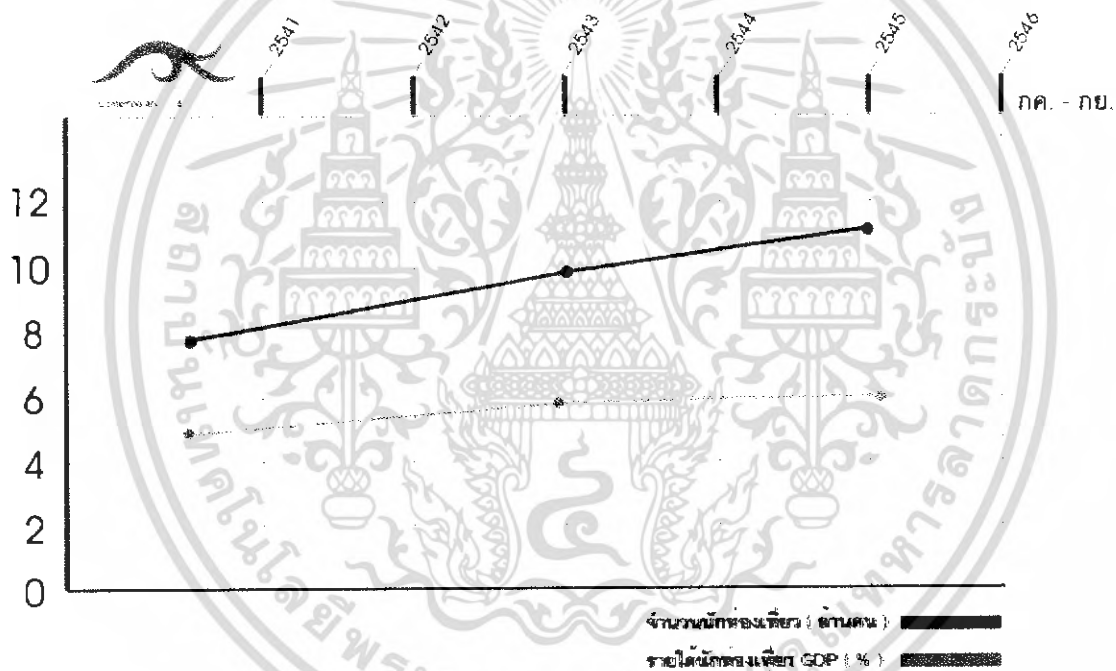
2.2.3 การศึกษาข้อมูลทางด้านนักท่องเที่ยวของประเทศ ภาคกลาง และ จังหวัด กรุงเทพมหานคร

ในช่วงระยะเวลาที่ผ่านมา ประเทศไทยได้มีการรณรงค์ธุรกิจด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยวที่สามารถทำรายได้ให้กับประเทศได้อย่างมหาศาล อีกทั้งจำนวนนักท่องเที่ยวที่มาเยือนประเทศไทยนั้นมีเพิ่มขึ้นจำนวนมาก จึงทำให้ประเทศไทยสามารถที่จะขยายตลาดนักท่องเที่ยวได้อีกมาก ประกอบกับตำแหน่งที่ตั้งของประเทศไทยตั้งอยู่ระหว่างแหล่งท่องเที่ยวที่นับได้ว่าเป็นความมั่งคั่งของโลก ภาคกลางของประเทศไทยจึงอยู่ในสถานะที่จะได้รับผลประโยชน์จากการเพิ่มขึ้นของนักท่องเที่ยวเพื่อที่จะได้รับผลประโยชน์ร่วมกัน ในปี พ.ศ.2545 มีจำนวนนักท่องเที่ยวมาเยือนประเทศไทยประมาณ 10 กว่าล้านคน และ คาดว่าในปีต่อไป ก็จะมีจำนวนเพิ่มมากขึ้นอีก ปี พ.ศ.2546 คาดว่าจำนวนนักท่องเที่ยวจะเพิ่มขึ้นประมาณ 2 เท่า หรือประมาณ 20 กว่าล้านคน ดังนั้นอุตสาหกรรมด้านการท่องเที่ยวของไทยจึงเน้นการบริการที่สะดวกสบายในทุกๆด้านให้กับนักท่องเที่ยว ทั้งชาวไทย และ ชาวต่างชาติ

³ ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจ และ สังคมแห่งชาติ สำนักงานรัฐมนตรี เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อผู้ใดเห็นประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2.4 แสดงรายได้และจำนวนนักท่องเที่ยว⁴

รายได้และจำนวนนักท่องเที่ยว						
เครื่องชี้วัด	2541	2542	2543	2544	2545	2546 กค-กย
1.จำนวนนักท่องเที่ยว(ล้านคน)	7.8	8.6	9.5	10.1	10.8	-
2.รายได้นักท่องเที่ยวGDP(%)	5.2	5.5	5.8	5.8	5.9	-
3.รายจ่ายนักท่องเที่ยว(บาท)	3,712.9	3,704.5	3,861.2	3,747.9	3,850.0	-

ภาพที่ 2.1 แสดงรายได้และจำนวนนักท่องเที่ยว

จาก รูปภาพที่ ได้แสดงให้เห็นว่าการท่องเที่ยวทำรายได้ ให้กับประเทศเป็นจำนวนมากและมีแนวโน้มที่จะสูงขึ้นตามลำดับ

75605

⁴ ที่มา: การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2.5 สถิติรายได้จากนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศจำแนกตามประเทศ
พ.ศ.2540-2544⁵

รายการ	พ.ศ.2540	พ.ศ.2541	พ.ศ.2542	พ.ศ.2543	พ.ศ.2544
เอเชีย ตะวันออก	117,341.76	105,122.02	117,813.88	128,328.74	134,450.72
จีน	16,274.97	17,154.93	25,425.13	17,208.89	16,976.77
ยุโรป	56,321.02	83,693.75	77,848.34	88,948.91	97,238.25
อเมริกา	12,673.76	19,257.92	19,881.61	23,541.25	27,679.20
เอเชียใต้	15,629.29	10,114.51	12,564.91	14,112.27	10,483.48

หน่วย : ล้านบาท

จากสถิติการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ภาคกลางเป็นภาคที่มีจำนวนนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทย และ ชาวต่างชาติเดินทางมาเยือนมากที่สุดเป็นอันดับ 3 ของประเทศ รองลงมาจากภาคใต้ และ ภาคเหนือ สถิติการท่องเที่ยวของภาคกลางในปี พ.ศ.2545 เป็นจำนวนถึง 13,012,858 คน ซึ่งก่อให้เกิดรายได้หมุนเวียนในพื้นที่ภาคกลาง เป็นจำนวนเงิน 111,328.28 ล้านบาท

ในช่วง 5 ปีที่ผ่านมาถือว่ากรุงเทพมหานครเป็นจังหวัดที่ประสบความสำเร็จทางการท่องเที่ยวเป็นอย่างดี สามารถดึงดูดผู้มาเยี่ยมชมเยือนเข้ามาต่อเนื่องในอัตราร้อยละ 10.86 ต่อปี ซึ่งเป็นการเติบโตทั้งตลาดคนไทย และ คนต่างชาติ ดังนั้น ในปี 2542 การเติบโตของกรุงเทพมหานครจึงเป็นไปอย่างต่อเนื่องในอัตราร้อยละ 15.89 ทั้งนี้มีผู้มาเยี่ยมชมเยือนกรุงเทพมหานครจำนวน 3,083,208 คน รวมรายได้ที่เกิดจากการท่องเที่ยวทั้งสิ้น 55,714.36 ล้านบาท ปี 2543 จำนวนผู้ที่เข้ามาเยี่ยมชมเยือน 3,459,573 คน เพิ่มขึ้นร้อยละ 11.73 รวมรายได้หมุนเวียน 62,248.70 ล้านบาท และปี 2544 มีจำนวนผู้เยี่ยมชมเยือนทั้งสิ้น 3,789,660 คน เพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมา คิดเป็นร้อยละ 9.54 ทำให้ กรุงเทพมหานครมีรายได้ที่เกิดจากการท่องเที่ยวรวมเป็นเงินทั้งสิ้น 69,669.34 ล้านบาท จะเห็นได้ว่าการท่องเที่ยวในกรุงเทพมหานครมีการเติบโต และ ขยายตัวอย่างต่อเนื่องทำให้กรุงเทพมหานครมีรายได้เฉลี่ยต่อคนต่อวันจากการใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวสูงถึง 3,736.72 บาท

⁵ ที่มา : การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย กระทรวงการท่องเที่ยว และ กีฬา
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2.4 การศึกษาที่มาของแหล่งเงินทุน

2.2.4.1. งบประมาณของรัฐบาลสำหรับจัดตั้ง " ศูนย์นันทศึกษา " ซึ่งโครงการมี งบประมาณกลาง เป็นเงิน 5,781,102,400 บาท และแบบงบประมาณในการสร้าง"หอ ศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย" เป็นเงิน 400-500 ล้านบาท

2.2.4.2. เงินช่วย ได้แก่ เงินบริจาคซึ่งได้แก่ภาคเอกชน องค์กร สมาคม ต่างๆ

2.2.4.3. เงินผลประโยชน์ได้แก่ การเก็บค่าเช่าชม ค่าบำรุงสมาชิก กำไรจากการ จำหน่ายหนังสือและของที่ระลึก และอื่นๆ

2.2.4.4. จากการจัดกิจกรรมหารายได้ต่าง ๆ ซึ่งรายจ่ายต่างๆนี้อาจลดหย่อนได้จาก

- งบประมาณประจำปี ซึ่งเป็นรายได้หลัก

แผนภูมิที่ 2.2 แสดงการแบ่งงบประมาณรายจ่ายปีงบประมาณ 2547 จำนวน ตามรายจ่าย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- งบประมาณจากกรุงเทพมหานคร

ตารางที่ 2.6 งบประมาณรายจ่ายที่จัดสรรให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
งบประมาณ พ.ศ.2547⁶

ลักษณะการจัดสรร	ปีงบประมาณ		+เพิ่ม/-ลด	
	ปี 2546	ปี 2547	จำนวน	ร้อยละ
รวมทั้งสิ้น	66,084.3	79,138.0	13,053.7	19.7
1.เทศบาล องค์การบริหารส่วนจังหวัด องค์การบริหารส่วนตำบล	57,318.0	67,138.0	13,053.7	19.7
2.กรุงเทพมหานคร	7,809.3	9,982.5	2,173.2	27.8
3.เมืองพัทยา	957.0	1,296.0	339.5	35.5

หน่วย : ล้านบาท

- เงินช่วยเหลือจากเอกชนที่สนับสนุนโครงการ

เงินช่วยเหลือจากกองทุนสมาคม มูลนิธิ องค์กร และ สถาบันต่างๆทั้งนี้อาจจะได้รับการช่วยเหลือในรูปแบบต่างๆอีกด้วย นอกเหนือจากเงินลงทุน เช่น การฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ หรือส่งผู้เชี่ยวชาญด้านต่างๆมาให้ความช่วยเหลือ ส่วนงบประมาณในช่วงการดำเนินการ การบริหารค่าตอบแทนนักวิชาการที่เชิญมาเป็นกรณีพิเศษ การจัดแสดงนิทรรศการ ค่าซ่อมแซมวัสดุ ซึ่งรายได้หลักมาจากงบประมาณประจำปีของรัฐ ซึ่งมีอยู่จำกัด ซึ่งจำเป็นต้องใช้ในการพัฒนาประเทศในด้านต่างๆ จึงควรรายได้เข้าโครงการในด้านอื่นๆนอกเหนือจากรัฐซึ่งได้มาจาก

- เงินช่วยเหลือจากมูลนิธิต่างๆ

- รายได้จากการขายของจากร้านค้าภายในโครงการ เช่น ร้านขายของที่ระลึก

ร้านอาหาร เป็นต้น

- รายได้จากค่าธรรมเนียมในการเข้าชม

- รายได้จากการเข้าสถานที่ เช่น งานนิทรรศการต่างๆ รายได้จากค่าสมาชิก

ชมรมต่างๆที่ตั้งขึ้นในโครงการ

⁶ ที่มา : สำนักงานงบประมาณแผ่นดิน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2.5 รายได้ของโครงการหลังจากเปิดให้บริการ

จากรายได้ข้างต้นของโครงการ การเก็บค่าธรรมเนียมเข้าชมจะคิดได้ ดังนี้ ค่าเข้าชมของชาวต่างชาติ ท่านละ 100 บาท ส่วนคนไทย คิดท่านละ 50 บาท และ สำหรับนักเรียนนักศึกษาไม่เสียค่าธรรมเนียมในการเข้าชมโครงการ

2.2.6 งบประมาณดำเนินงาน

ประมาณการงบประมาณในการดำเนินงานโครงการ มีดังนี้

งบประมาณรวม	5,781,102,400.-	บาท
(ห้าพันเจ็ดร้อยแปดสิบเอ็ดล้านหนึ่งแสนสองพันสี่ร้อยบาทถ้วน)		
ประกอบด้วย		
- งบประมาณบูรณะอาคารศูนย์วัฒนธรรมเดิม	200,000,000.-	บาท
- งบจัดซื้อที่ดินเพิ่มเติม	588,564,300.-	บาท
- งบพัฒนาที่ดิน	17,500,000.-	บาท
- งบค่าก่อสร้างอาคาร/ระบบในพื้นที่ส่วนขยาย	4,823,660,000.-	บาท
- งบค่าออกแบบและควบคุมงาน	168,878,100.-	บาท

2.2.7 รายการขออนุมัติงบกลาง

รายการที่ 1 ค่าใช้จ่ายในการจัดซื้อที่ดินว่างเปล่า บริเวณรอบศูนย์วัฒนธรรมแห่งประเทศไทยถนนเทียมร่วมมิตร เขตห้วยขวาง กรุงเทพฯ พื้นที่ 35 ไร่ ของกองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาสถาบันการเงิน

จำนวน 588,564,300.- บาท

รายละเอียด ดังนี้

1.1 ค่าซื้อที่ดิน	560,000,000.-
35 ไร่ x 400 ตร.วา x 40,000.-	
1.2 ค่าธรรมเนียมการโอน	10,084,300.-
ราคาประเมิน (504,215,000.-) x 2%	
1.3 ค่าภาษีธุรกิจเฉพาะ	18,480,000.-
ราคาทุนทรัพย์ (560,000,000.-) x 3.3%	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เพื่อกิจกรรมต่างๆ เช่น การจัดอภิปราย ฉายภาพยนตร์ การประชุม การสัมมนา การให้เขาในงานเทศกาลต่างๆ

2.3. การศึกษาลักษณะทางสังคมในประเทศ

2.3.1 ศึกษาจำนวนประชากรระดับประเทศ ภาคกลาง และจังหวัดกรุงเทพมหานคร

ในปี พ.ศ.2504 ประเทศไทยมีประชากรทั้งหมด 29.25 ล้านคน เพิ่มขึ้น 2.17 เท่าตัวเป็น 63.43 ล้านคน ในปี พ.ศ.2545 โดยประชากรของประเทศมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นค่อนข้างต่ำ ประมาณร้อยละ 0.95 ต่อปี ในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจ และ สังคมแห่งชาติฉบับที่ 8 และ 9

ตารางที่ 2.7 แสดงจำนวนประชากรในระดับประเทศ พ.ศ.2542-2544⁷

เครื่องชี้วัด	2542	2543	2544	2545
จำนวนประชากร	61.81	62.41	62.91	63.43
วัยเด็ก 0-14 ปี	16.08	15.96	15.86	15.76
วัยแรงงาน 15-59 ปี	40.22	40.71	41.20	41.67
วัยสูงอายุ 60 ปีขึ้นไป	5.49	5.73	5.84	5.99

กรุงเทพมหานคร และ ปริมณฑล มีประชากรสูงเป็นอันดับ 4 รองจากภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่มีประชากรสูงที่สุดในประเทศ รองลงมา คือ ภาคเหนือ ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และ ภาคกลางตามลำดับ

ตารางที่ 2.8 แสดงสถิติประชากร และ จำนวนบ้านทั่วราชอาณาจักร

กรุงเทพมหานคร และ รายเขต พ.ศ. 2544⁸

จังหวัดเขต	รวม	ชาย	หญิง	บ้าน
ทั่วราชอาณาจักร	62,308,887	30,913,485	31,395,402	16,910,473
กรุงเทพมหานคร	5,726,203	2,776,975	2,949,228	1,928,921
เขตห้วยขวาง	25,236	12,040	13,196	8,578

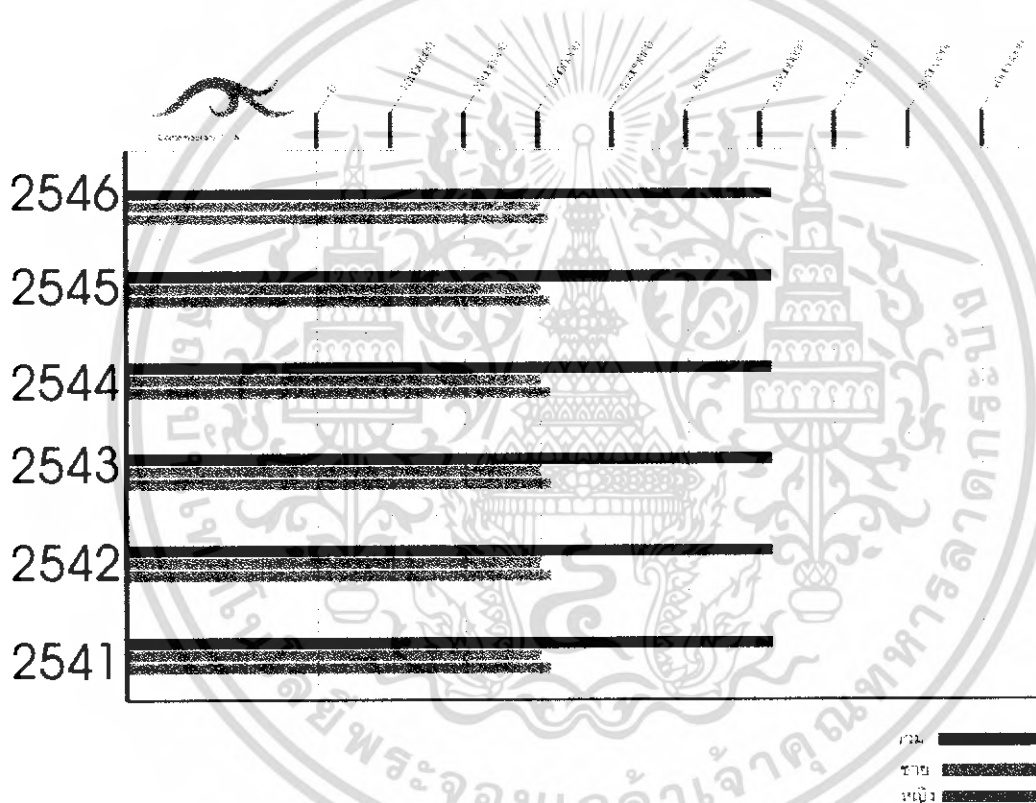
⁷ ที่มา : กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย

⁸ ที่มา : กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย

กรุงเทพมหานครเป็นจังหวัดหนึ่งในภาคกลาง และเป็นเมืองหลวงของไทย มีเนื้อที่ 1,568,737 ตารางกิโลเมตร มีประชากร 5,584,226 คน ความหนาแน่นของประชากร 3,560 คนต่อตารางกิโลเมตร

2.3.2 ประชากรกลุ่มเป้าหมาย

ในปี 2546 ภาคกลางมีประชากรประมาณ 32,748,367 ล้านคนเป็นชาย 10,777,775 ล้านคน เป็นหญิง 21,970,592 ล้านคน ส่วนใหญ่ประชากรจะอยู่ในจังหวัด กรุงเทพมหานคร มากที่สุด

ภาพที่ 2.3 ภาพแสดงอัตราการเพิ่มประชากรในประเทศ

ในภาคกลาง กรุงเทพมหานครมีจำนวนประชากรมากเป็นอันดับ 1 โดยมีประชากรชาย 2,522,171 คน มีประชากรหญิง 3,022,436 คน รวมทั้งสิ้นมีประชากรทั้งหมด 5,844,607 คน มีความหนาแน่นของประชากรเท่ากับ 3,734.10 คน

2.4 การศึกษาความเป็นไปได้ทางกายภาพ

2.4.1 การศึกษาลักษณะทางกายภาพในประเทศ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.4.1.1 ลักษณะทางกายภาพของประเทศ

ประเทศไทยตั้งอยู่กลางภาคพื้นเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มีพื้นที่ทั้งหมด 513,115 ตารางกิโลเมตรจากเหนือจรดใต้วัดได้ 1,620 กิโลเมตร และจากตะวันตกจรดตะวันออกวัดได้ 775 กิโลเมตร

ทิศเหนือ ติดต่อกับ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว และ สหภาพพม่า

ทิศใต้ ติดต่อกับ ประเทศมาเลเซีย

ทิศตะวันออก ติดต่อกับ ราชอาณาจักรกัมพูชาและอ่าวไทย

ทิศตะวันตก ติดต่อกับ สหภาพพม่า

ปัจจุบันประเทศไทยมีจังหวัดทั้งสิ้น 76 จังหวัด แบ่งออกเป็น 6 ภาค ประกอบด้วย ภาคเหนือ ภาคกลาง ภาคตะวันออก ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคตะวันตก และภาคใต้ เมืองหลวง ได้แก่ กรุงเทพมหานคร นอกจากนี้ยังมี เมืองสำคัญในแต่ละภาคดังนี้ ภาคเหนือ : เชียงใหม่, ภาคใต้ : สงขลา, ภาคกลาง : อุดรฯ, ชลบุรี, ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ : นครราชสีมา, ขอนแก่น

ตารางที่ 2.9 ตารางแสดงลักษณะภูมิอากาศในภาคกลาง⁹

เครื่องชี้วัด	2541	2542	2543	2544	2545
1. อุณหภูมิเฉลี่ยรายปี (องศาเซลเซียส)	28.1	27.0	27.1	27.4	27.6
2. ปริมาณน้ำฝนเฉลี่ยรายปี (มิลลิเมตร)	1,505.4	1,829.6	1,813.0	1,707.3	1,607.9
3. ความชื้นสัมพัทธ์เฉลี่ยรายปี (ร้อยละ)	76	77	78	78	77

2.4.2 ลักษณะทางกายภาพของจังหวัดกรุงเทพมหานคร

2.4.2.1 ประวัติความเป็นมา

กรุงเทพเดิมเรียกชื่อกันว่าเมืองบางกอกครั้งต่อมาเมื่อพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราชทรงปราบดาภิเษกเป็นปฐมกษัตริย์แห่งราชวงศ์จักรีแล้วทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้สร้างกรุงเทพฯขึ้นเป็นเมืองหลวงใหม่แทนกรุงธนบุรี โดยทรงประกอบพิธีตั้งเสาหลักเมือง เมื่อวันที่ 21 เมษายน 2325 เสด็จขึ้นเสวยราชสมบัติเมื่อวันที่ 13 มิถุนายน 2325 แล้วพระราชทานนามนครนี้ว่า "กรุงเทพมหานครวรรัตนโกสินทร์มหินทรายุธยามหาดิลกภพนพรัตน์ราชธานีบุรีรมย์อุดมราชนิเวศน์มหาสถาน อมรพิมานอวตารสถิต สักกะทัตติวิชณูกรรมประสิทธิ์"

เอกสารนี้เป็น⁹ เอกสารที่สงวนไว้เพื่อใช้ในการเรียนการสอนของโรงเรียนเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ต่อมารัชกาลที่ 4 ทรงเปลี่ยนนามตรง บวรรัตนโกสินทร์ ครั้งต่อมาวันที่ 22 ธันวาคม 2514 รัฐบาล ได้มีประกาศคณะปฏิวัติฉบับที่ 24 รวมจังหวัดพระนคร และ ธนบุรีเข้าด้วยกัน เรียกชื่อว่า นครหลวงกรุงเทพมหานคร หลังจากนั้นได้มีประกาศคณะปฏิวัติฉบับที่ 334 วันที่ 14 ธันวาคม 2515 ปรับปรุงการปกครองใหม่ และ เรียกชื่อใหม่เป็น กรุงเทพมหานคร แต่นิยมเรียกสั้นๆว่า กรุงเทพฯ

2.4.2.2 การปกครอง

กรุงเทพมหานครแบ่งการปกครองออกเป็น 50 เขตคือ พระนครป้อมปราบศัตรูพ่าย ปทุมวัน สัมพันธวงศ์ บางรัก ยานนาวา สาทร บางคอแหลม บางซื่อ ดุสิต พญาไท ราชเทวี ห้วยขวาง ดินแดง ประเวศ สวนหลวง จตุจักร ลาดพร้าว หนองจอก ลาดกระบัง ธนบุรี คลองสาน บางกอกน้อย บางกอกใหญ่ บางพลัด จอมทอง ราษฎร์บูรณะ ทุ่งครุ หนองแขม พระโขนง บางนา คลองเตย วัฒนา บางเขน สายไหม ดอนเมือง หลักสี่ บางกะปิ วังทองหลาง บึงกุ่ม คันนายาว สะพานสูง มีนบุรี คลองสามวา ภาษีเจริญ บางแค บางขุนเทียน บางบอน ตลิ่งชัน ทวีวัฒนา

2.4.2.3 ขนาด และ ที่ตั้ง

ทิศเหนือ ติดต่อกับจังหวัดสุพรรณบุรี อโยธยา สระบุรี

ทิศตะวันออก ติดต่อกับจังหวัดนครนายก และ ฉะเชิงเทรา

ทิศใต้ ติดต่อกับอ่าวไทย

ทิศตะวันตก ติดต่อกับจังหวัดสมุทรสงคราม ราชบุรี และ กาญจนบุรี

2.4.2.4 ลักษณะภูมิประเทศ

ภูมิประเทศของจังหวัดกรุงเทพมหานครเป็นส่วนหนึ่งของที่ราบลุ่มภาคกลาง มีลักษณะเป็นที่ราบสามเหลี่ยมของลุ่มแม่น้ำเจ้าพระยา เกิดจากดินตตะกอนที่แม่น้ำเจ้าพระยา บางประกง แม่น้ำคลอง พัฒมาตตะกอนทับถมโดยเฉพาะบริเวณปากแม่น้ำเจ้าพระยา มีตะกอนทับถมก่อให้เกิดสันดอนในแม่น้ำทำให้เกิดอุปสรรคในการคมนาคมทางน้ำ

ลักษณะภูมิอากาศ

เป็นลักษณะฝนเมืองร้อนเฉพาะฤดู ในฤดูมรสุมตะวันตกเฉียงใต้จะมีอากาศชุ่มชื้น และมีฝนตกชุก แต่ในมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือจะมีอากาศแห้งแล้ง

2.4.2.5 เศรษฐกิจ

เศรษฐกิจในภาพรวมของกรุงเทพมหานครมีผลิตภัณฑ์มวลรวม 1,859,838.154 ล้านบาท รายได้เฉลี่ยต่อคนต่อปี 239,207 บาท

1.พืชที่สำคัญ ข้าว พืชผัก ผลไม้

2.อาชีพที่สำคัญ ค้าขาย รับราชการ ทำนา ทำสวน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. สาธารณูปโภค และ ระบบสาธารณูปการ ดังนี้

กรุงเทพมหานครมีระบบสาธารณูปโภค และ ระบบสาธารณูปการ ดังนี้

2.4.2.6 ไฟฟ้า

ระบบการไฟฟ้าของกรุงเทพมหานคร และ ปริมาณพลอยู่ในความรับผิดชอบของ 3 หน่วยงาน คือ การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย รับผิดชอบในการผลิต และ จัดหาพลังงาน ไฟฟ้าขนาดใหญ่ และ จัดส่งเข้าสู่พื้นที่ด้วยสายส่งแรงดันสูง รวมทั้งรับผิดชอบสถานีไฟฟ้าย่อยที่ แปลงแรงดันสูงให้เป็นพลังงานปานกลาง เพื่อจ่ายกระแสไฟฟ้านครหลวง ซึ่งรับผิดชอบในการ ให้บริการจำหน่ายกระแสไฟฟ้าให้กับประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร

ระบบการผลิตไฟฟ้าของการไฟฟ้าฝ่ายผลิต มีแหล่งผลิตไฟฟ้าประเภทต่างๆอยู่ทั่วประเทศ ต่อเชื่อมถึงกันหมด มีแหล่งผลิตไฟฟ้าอยู่ 2 แห่ง คือ โรงไฟฟ้าพลังความร้อนพระนครเหนือ ตั้งอยู่ที่ อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี กำลังผลิตติดตั้ง 237.5 เมกะวัตต์ และ โรงไฟฟ้าพลังงานความร้อนนครใต้ ตั้งอยู่ที่อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรปราการ กำลังผลิตติดตั้ง 1,330.0 เมกะวัตต์

2.4.2.7 ประปา

การประปานครหลวง มีหน้าที่บริการน้ำประปาแก่พื้นที่กรุงเทพมหานคร จังหวัด นนทบุรี สมุทรปราการ ส่วนจังหวัดอื่น ๆ นั้นชุมชนที่สำคัญมักจะดำเนินการโดยการประปาส่วน ภูมิภาค หรือ ท้องถิ่น ซึ่งรัฐบาลมีนโยบายให้การประปาส่วนภูมิภาครับโอนมาดำเนินการต่อไป

การผลิต และ การจ่ายน้ำของการประปานครหลวงในปัจจุบันมีกำลังผลิตน้ำผิวดินทั้งสิ้น 2.8 ล้านลูกบาศก์เมตรต่อวัน อาศัยแหล่งน้ำดิบจากแม่น้ำเจ้าพระยา โดยตั้งโรงสูบน้ำที่ ตำบลลำแล อำเภอเมืองปทุมธานี สูบน้ำดิบให้แก่โรงกรองน้ำบางเขน และ โรงกรองน้ำสามเสน กำลังผลิตน้ำประปาวนละ 2.0 และ 0.6 ล้านลูกบาศก์เมตรตามลำดับ ส่งน้ำให้แก่พื้นที่นครหลวง ผังตะวันตกอีก 0.4 ล้านลูกบาศก์เมตร พื้นที่ฝั่งตะวันตกมีโรงกรองน้ำธนบุรี และ โรงกรองน้ำ เคลื่อนที่เชิงสะพานพระราม 6 ซึ่งกำลังผลิต 0.2 และ 0.04 ล้านลูกบาศก์เมตรต่อวัน ตามลำดับ

2.4.2.8 โทรศัพท์

มีจำนวนเลขหมายโทรศัพท์ 1,325,978 เลขหมาย

2.4.2.9 ระบบกำจัดขยะ

ขยะที่รวบรวมจัดเก็บมาจากชุมชนถูกขนไปทิ้งกลางแจ้งในที่ดินซึ่งจัดไว้เพื่อการนี้ โดยเฉพาะ การกองขยะไว้ในที่โล่งแล้วเผา หรือ ปล่อยให้ย่อยสลายเองเป็นวิธีธรรมชาติ และ เป็นที่ นิยมใช้กันโดยทั่วไปเนื่องจากมีราคาถูก แม้ว่าจะมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และ อากาศเสีย

ตลอดจนเป็นสถานที่แพร่กระจายเชื้อโรค แต่ด้วยเหตุที่สถานที่ทิ้งขยะมักจะอยู่ห่างไกลจากชุมชน จึงไม่มีผู้ที่ได้รับผลกระทบ

2.4.2.10 ระบบน้ำเสีย

การดำเนินการของภาครัฐในการแก้ไข และ บำบัดน้ำเสีย ได้ดำเนินลงทุน โครงการก่อสร้างบ่อบำบัดน้ำเสีย และ กำหนดมาตรการทางกฎหมาย รวมทั้งการประชาสัมพันธ์ โดยมีโครงการที่สำคัญได้แก่ การปรับปรุงคุณภาพน้ำในคลองโดยใช้บึงมักกะสัน บึงพระราม9 และ บึงพุทธมณฑลสาย 2 เป็นแหล่งบำบัดน้ำเสีย การขุดลอกคูคลองต่างๆในโครงการก่อสร้างระบบบำบัดน้ำเสียที่เกาะรัตนโกสินทร์ ยานนาวา สีพระยา หนองแรม ภาษีเจริญ และ ราษฎร์บูรณะ โครงการบำบัดน้ำเสียจากเขตชั้นในของกรุงเทพมหานคร

2.4.3 การศึกษาข้อมูลด้านกายภาพของที่ตั้งโครงการเขตห้วยขวาง

2.4.3.1 ประวัติความเป็นมา

ห้วยขวางจัดตั้งขึ้นครั้งแรก โดยแบ่งพื้นที่การปกครองบางส่วนมาจากเขตพญาไท ตาม พระราชกฤษฎีกาแบ่งเขตกรุงเทพมหานคร พ.ศ.2516 เมื่อวันที่ 16 สิงหาคม พ.ศ.2516 โดยแบ่งเขตปกครองลำดับที่ 24 ของกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วยพื้นที่ปกครอง 2 แขวง คือ แขวงห้วยขวาง และ แขวงบางกะปิ เนื้อที่ประมาณ 14.95 ตารางกิโลเมตร

ต่อมามี “พระราชกฤษฎีกาเปลี่ยนแปลงพื้นที่เขตพญาไท เขตห้วยขวาง เขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร พ.ศ.2521” ได้โอนพื้นที่ของแขวงดินแดงของเขตพญาไท และ สามเสนนอกของเขตบางกะปิ มาขึ้นกับเขตห้วยขวาง และ แขวงบางกะปิ ไปรวมกับแขวงสามเสนใน และ แขวงมักกะสัน ของเขตพญาไท ตามลำดับโดยมีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 3 พ.ค. พ.ศ.2525 ดังนั้นเขตห้วยขวางจึงมีพื้นที่ปกครอง 4 แขวง คือ แขวงห้วยขวาง แขวงบางกะปิ แขวงดินแดง และ แขวงสามเสนนอก เนื้อที่ประมาณ 22,838 ตารางกิโลเมตร

เนื่องจากเขตห้วยขวางมีการขยายตัวของประชากรในอัตราที่สูงมาก ดังนั้นผู้บริหารกรุงเทพมหานครจึงเสนอออก “ประกาศกระทรวงมหาดไทยเปลี่ยนแปลงพื้นที่เขตพญาไท เขตราชเทวี เขตห้วยขวาง และตั้งเขตดินแดงกรุงเทพมหานคร ลงวันที่ 8 ตุลาคม พ.ศ.2536” โดยแบ่งแยกพื้นที่บางส่วนของ เขตห้วยขวาง เขตพญาไท และเขตราชเทวี ไปจัดตั้งเป็นเขตดินแดง มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 14 มกราคม พ.ศ.2537 เป็นต้นมา

ปัจจุบันพื้นที่เขตห้วยขวางมีพื้นที่เขตปกครอง 3 แขวง คือ แขวงห้วยขวาง แขวงบางกะปิ และ แขวงสามเสนนอก เนื้อที่ประมาณ 15.010 ตารางกิโลเมตร

2.4.3.2 ที่ตั้ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตั้งอยู่เลขที่ 2 ถนนประชาธิปไตย แขวงห้วยขวาง เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร

10320

2.4.3.3 การแบ่งเขตการปกครอง

ประกอบด้วยพื้นที่เขตการปกครอง แขวงสามเสนนอก แขวงบางกะปิ และ แขวงห้วยขวาง

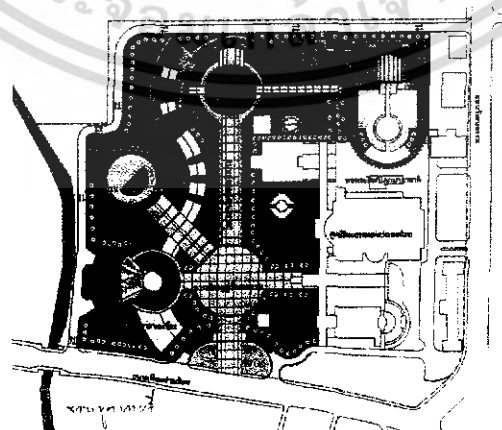
ทิศเหนือ ติดต่อกับเขตจตุจักร เริ่มต้นจากจุดบรรจบระหว่าง แนวขอบทางของถนนรัชดาภิเษกด้านตะวันออก กับ คลองน้ำแก้วฝั่งเหนือไปทางทิศตะวันออกตามคลองน้ำแก้วฝั่งเหนือ บรรจบกับคลองน้ำแก้วฝั่งตะวันออก

ทิศตะวันออก ติดต่อกับเขตบางกะปิ เริ่มต้นจากจุดบรรจบระหว่างคลองน้ำแก้วฝั่งเหนือกับคลองลาดพร้าวฝั่งตะวันออกไปทางทิศใต้ตามคลองแสนแสบฝั่งตะวันออก ถึงแนวคลองแสนแสบฝั่งเหนือที่ปากคลองตัน

ทิศใต้ ติดกับเขตคลองเตย เริ่มต้นจากคลองแสนแสบฝั่งหรือที่ปากคลองตันไปทางทิศตะวันตกตามแนวคลองแสนแสบ ฝั่งเหนือบรรจบกับแนวขอบทางของถนนอโศก-ดินแดง ด้านตะวันออก

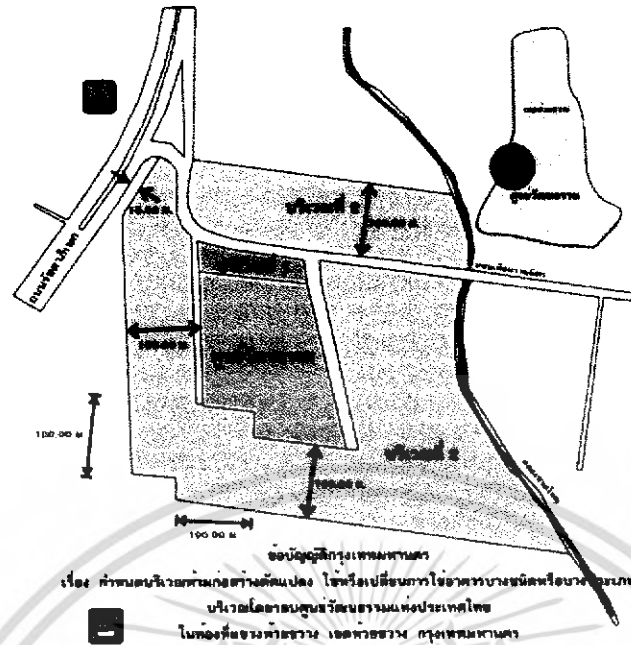
ทิศตะวันตก ติดต่อกับเขตราชเทวี และ เขตดินแดง เริ่มต้นจากจุดบรรจบระหว่างคลองแสนแสบฝั่งเหนือ กับแนวของทางถนนอโศก-ดินแดง และถนนรัชดาภิเษกด้านทิศตะวันออกบรรจบกับคลองน้ำแก้วฝั่งเหนือ

เขตห้วยขวางมีพื้นที่เป็นที่ราบลุ่ม มีคลองน้ำแก้ว คลองลาดพร้าว และ คลองแสนแสบ ถนนอโศก-ดินแดง ถนนรัชดาภิเษก เป็นเส้นกันอาณาเขตปัจจุบันเป็นเขตที่มีอัตราการขยายตัว ในด้านการก่อสร้าง และ ประชากรอย่างรวดเร็ว

ภาพที่ 2.1 แสดงผังที่ตั้งของโครงการโรงละครศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.2 แสดงผังที่ตั้งของโครงการโรงละครศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย

ภาพที่ 2.3 แสดงลักษณะทางกายภาพและบริบทของโครงการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การพิจารณาเลือกที่ตั้งโครงการ เพื่อความสะดวกในการเวนคืนที่ดิน และการประหยัดงบประมาณการจัดตั้งโครงการ ด้วยเหตุผลข้างต้นสามารถนำมาพิจารณาพื้นที่ในกรุงเทพฯ ได้ 3 เขต ดังนี้

1. เขตจตุจักร

- แหล่งที่ตั้ง

จากผังเมืองรวมกรุงเทพมหานคร² เขตจตุจักรอยู่ในที่ดินประเภทที่โล่งเพื่อกิจกรรมนันทนาการ และการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม (สีเขียวอ่อน) มีวัตถุประสงค์ให้ใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อนันทนาการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมของเมือง และสถานที่ราชการ หรือสถาบันศึกษา เพื่อพักน้ำ เพื่อป้องกันน้ำท่วม เพื่อส่งเสริมสภาพแวดล้อมที่ดีของการตั้งถิ่นฐานในเขตชานเมือง และคุ้มครองพื้นที่เกษตรกรรม สามารถเชื่อมต่อกับศูนย์กลางวัฒนธรรมอื่นๆ ได้ดีพอสมควร

- ลักษณะทางกายภาพ

เขตจตุจักรมีทิศเหนือติดกับเขตหลักสี่ และบางเขน ทิศใต้ติดกับเขตพญาไท เขตดินแดง และเขตห้วยขวาง ทิศตะวันออกติดกับเขตบางเขน และเขตลาดพร้าว ทิศตะวันตกติดกับเขตบางซื่อ พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ราบลุ่ม มีคูคลองหลายสาย พื้นที่สามารถรองรับการขยายตัวในอนาคตได้

- การเข้าถึงและสภาพจราจร

การเข้าถึงเขตจตุจักรสามารถเข้าได้หลายทางด้วยกัน ทั้งทางรถโดยสารประจำทาง รถยนต์ส่วนบุคคล รถไฟฟ้าใต้ดิน และรถไฟลอยฟ้า สภาพจราจรค่อนข้างคับคั่งในช่วงโมงเร่งด่วน แต่เนื่องจากการคมนาคมมีหลายทาง และถนนเข้าถึงหลายสายทำให้สามารถเลือกทางที่สะดวกได้โดยง่าย

- ระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ

ระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการดี มีความพร้อมสมบูรณ์ทั่วทั้งเขต

- สุนทรียภาพและทัศนียภาพ

มีความเหมาะสมสำหรับการจัดเป็นที่ตั้งโครงการ ซึ่งอยู่ไม่ไกลมากนัก เนื่องจากมีความเป็นศูนย์กลางของเมืองอยู่มาก อีกทั้งยังมีบรรยากาศที่ดีคอยสนับสนุนการจัดตั้งโครงการอีกด้วย

- การได้มาซึ่งที่ดิน

สำหรับที่ว่างบริเวณเขตจตุจักรนั้น มีที่ของทางราชการอยู่มาก ซึ่งเป็นกรรมสิทธิ์ของการรถไฟ รวมไปถึงที่ว่างของเอกชนที่ยังไม่ได้มีการจัดดำเนินการแต่อย่างใด

2.) เขตบางกอกน้อย

- แหล่งที่ตั้ง

จากผังเมืองรวมกรุงเทพมหานคร² เขตบางกอกน้อยเป็นพื้นที่ที่อยู่ในเขตที่ดินประเภทที่อยู่อาศัยหนาแน่นมาก (สีน้ำตาล) มีวัตถุประสงค์ให้ใช้ประโยชน์ที่ดินสำหรับการอยู่อาศัยทุกประเภท ซึ่งมีโครงการขนาดใหญ่พิเศษเป็นส่วนใหญ่ เพื่อส่งเสริมการพัฒนาที่อยู่อาศัยลักษณะอาคารสูง หรืออาคารขนาดใหญ่ใกล้บริเวณศูนย์กลางเมือง สามารถเชื่อมต่อกับศูนย์กลางวัฒนธรรมอื่นๆ ได้ดี

- ลักษณะทางกายภาพ

ด้านทิศตะวันออกของเขตมีพื้นที่ของกรมศิลปากร หรือคูเมืองเดิมอยู่ ด้านทิศเหนือส่วนใหญ่เป็นทางรถไฟ ด้านทิศตะวันตกเป็นที่ของการรถไฟและที่ของการปิโตรเลียมแห่งประเทศไทย ด้านทิศใต้เป็นโรงพยาบาลและที่พักของพนักงานรถไฟ พื้นที่ไม่สามารถรองรับการขยายตัวในอนาคตได้ดีเท่าที่ควร มีข้อจำกัดในการออกแบบมาก เนื่องจากพื้นที่นี้มีอาคารอนุรักษ์อยู่มาก

- การเข้าถึงและสภาพจราจร

การเข้าถึงเขตบางกอกน้อยสะดวกพอสมควร ทางบกสามารถใช้รถประจำทาง รถยนต์ส่วนตัว สภาพถนนดี บางช่วงมีการจราจรติดขัดบ้างในช่วงเวลาที่การจราจรคับคั่งในช่วงโมงเร่งด่วน การจราจรหนาแน่นในถนนสายหลัก

- ระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ

ระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการดี มีความพร้อมสมบูรณ์ทั่วทั้งเขต

- คุณทรียภาพและทัศนียภาพ

ไม่ค่อยมีความเหมาะสมที่จะเป็นที่ตั้งโครงการนัก เพราะมีความพลุกพล่านมากเกินไป ประกอบกับการขาดบรรยากาศที่ดีในการสนับสนุนการจัดตั้งโครงการ

- การได้มาซึ่งที่ดิน

มีทั้งที่ว่างของทางภาครัฐ และเอกชนรวมอยู่ด้วยกัน ที่ของทางภาครัฐยังคงเป็นที่ว่างที่เป็นกรรมสิทธิ์ของการรถไฟ

3.) เขตคลองเตย

- ประวัติความเป็นมา

เขตคลองเตยเป็นเขตชั้นใน ได้ชื่อตามคลองอันเป็นสัญลักษณ์ท้องถิ่น สันนิฐานจากชื่อเรียกเป็นชื่อของพันธุ์ไม้ชนิดหนึ่ง (ต้นเตย) ที่ขึ้นมากบริเวณนั้น แต่เดิมเป็นแขวงหนึ่งในเขตพระโขนง และตั้งเป็นเขตคลองเตยเมื่อวันที่ 9 พ.ย. 2532 ประกอบด้วย 3 แขวง คือ คลองเตย คลองตัน และพระโขนง มีพื้นที่ปกครอง 12,316 ตร.กม. และเนื่องด้วยมีพื้นที่กว้างขวาง และประชากรหนาแน่น ภายหลังจึงได้แยกพื้นที่ออกเป็นเขตวัฒนา เขตคลองเตยเป็นที่ตั้งของท่าเรือกรุงเทพฯ เป็นศูนย์กลางการขนส่งทางน้ำที่ติดต่อกับต่างประเทศ และเป็นแหล่งเศรษฐกิจการค้าตามแนวถนนสุขุมวิท สภาพสังคมส่วนหนึ่งเป็นสังคมธุรกิจ อีกส่วนหนึ่งเป็นชุมชนแออัดขนาดใหญ่ จำนวน 40 ชุมชน สำนักงานเขตตั้งอยู่ที่ 599 สามแยกกล้วยน้ำไท แขวงคลองเตย เขตคลองเตย จังหวัดกรุงเทพมหานคร

สภาพโดยทั่วไปของแขวงคลองเตย เป็นแขวงที่ใหญ่ที่สุดในเขตคลองเตย มีพื้นที่ 6,131 ตร.กม. เป็นที่ตั้งของส่วนราชการ และศูนย์กลางธุรกิจที่สำคัญ เช่นการทำเรือแห่งประเทศไทย โรงงานยาสูบ คลังน้ำมันปิโตรเลียม กรมศุลกากร ศูนย์การประชุมแห่งชาติสิริกิติ์ และเป็นที่ตั้งของชุมชนที่เก่าแก่ และใหญ่ที่สุดในประเทศ

- อาณาเขตติดต่อ

ทิศเหนือ ติดต่อกับเขตวัฒนา ตั้งแต่แนวเขตทางรถไฟสายชองนนทบุรีด้านตะวันออกติดถนนสุขุมวิท ด้านเหนือไปทางทิศตะวันออกตามแนวขอบทางของถนนสุขุมวิทด้านเหนือผ่านซอยสุขุมวิท 2 (ซอยนานาใต้) จนถึงบริเวณปากซอยสุขุมวิท 52 (ซอยศิริพร) ด้านเหนือ

ทิศตะวันออก ติดต่อกับเขตพระโขนง เริ่มจากบริเวณปากซอยสุขุมวิท 52 (ซอยศิริพร) ด้านเหนือไปทางทิศ ตะวันตกตามแนวขอบทางจนถึงบริเวณปลายซอยสวัสดิ์ ตัดผ่านทางด่วนเฉลิมมหานครผ่านแนวทางรถไฟเก่าสายปากน้ำผ่านชุมชนสวนอ้อยจุดแม่น้ำ เจ้าพระยา

ทิศใต้ ติดต่อกับอำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ ตั้งแต่หลังชุมชนสวนอ้อยจุดแม่น้ำเจ้าพระยาไปทางทิศตะวันตกจนถึงแนวทางเขตทางรถไฟสายชองนนทบุรีด้านตะวันออก

ทิศตะวันตก ติดต่อกับเขตสาทรและเขตปทุมวัน ตั้งแต่แนวเขตทางรถไฟสายชองนนทบุรีด้านตะวันออกติดแม่น้ำเจ้าพระยาไปทางทิศเหนือตามแนวเขตทางรถไฟสายชองนนทบุรีด้านตะวันออกบรรจบถนนสุขุมวิทด้านเหนือ

2.5 การศึกษาข้อมูลเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับโครงการ

2.5.1 คำจำกัดความและความหมายของศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย

2.5.1.1.ศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย หมายถึง ศิลปะที่พัฒนาสร้างสรรค์ ขึ้นใหม่ในยุคสมัยเดียวกัน

หรือเวลาเดียวกันและเกิดขึ้นในสมัยปัจจุบัน โดยมีวัฒนธรรมเป็นรากฐานสำคัญในการสร้างสรรค์

2.5.1.2.ศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย หมายถึง ศิลปะที่สร้างสรรค์ขึ้นใหม่โดยมีกระบวนการแบบหรือแนวความคิดของสังคมและวัฒนธรรมปัจจุบันเป็นพื้นฐาน

2.5.1.3.ศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย หมายถึง ศิลปะที่สร้างสรรค์ขึ้นมาใหม่ เพื่อรับใช้สังคมในยุคปัจจุบัน ที่เกิดจากความคิดและประยุกต์อย่างบูรณาการ สอดคล้องสัมพันธ์และส่งผลกระทบต่อและกันระหว่างศิลปะ วัฒนธรรม

2.5.2 ความสำคัญที่เกี่ยวข้องในการสืบสาน วัฒนธรรม

“รากเหง้า” การแสวงหาแนวทางใหม่ๆ ที่อยู่นอกกรอบสังคมไทยเราเพื่อทำงานศิลปะ นั้นถ้าเป็นไปได้โดยไม่ละเลยรากเหง้าของเราเองแล้ว ภูมิปัญญาทางศิลปวัฒนธรรมที่งดงามล้ำค่า จากอดีตจะได้รับการถ่ายทอดผสมผสานสร้างสรรค์ขึ้นใหม่กลายเป็นงานร่วมสมัยรับใช้สังคมในปัจจุบัน

2.5.3 ขอบข่ายศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย

ศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยแบ่งออกเป็น 9 สาขา

2.5.3.1.สาขาทัศนศิลป์ หมายถึงศิลปะที่ว่าด้วยการมองเห็นได้ด้วยสายตาทั้งศิลปะสองมิติและ สามมิติที่เป็นจิตรศิลป์และประยุกตศิลป์ลักษณะสำคัญของทัศนศิลป์ คือ ภาพและรูป ได้แก่ จิตรกรรม(ภาพเขียนสีและภาพลายเส้น)ประติมากรรม (งานปั้นและ แกะสลัก) ภาพพิมพ์ (ศิลปะการพิมพ์ภาพ)ภาพถ่าย(ผลงานศิลปะภาพถ่ายที่เสนอด้วยสื่อต่างๆ) สื่อผสม(ผลงานศิลปะที่สร้างสรรค์ขึ้นด้วยกรรมวิธีและเทคนิคต่างๆ อย่างอิสระ)

2.5.3.2.สาขาศิลปะการแสดง หมายถึง ศิลปะการแสดงละคร การละเล่น และการแสดงพื้นบ้านประยุกต

2.5.3.3.สาขาศีตศิลป์ หมายถึง การเล่นดนตรีสากล และดนตรีไทยประยุกต ที่มีทั้งประเภท ดีด สี ตี เป่า รวมถึงการขับร้อง หมายถึงการใช้เสียงที่เปล่งออกมาจากลำคออย่างมีศิลปะ ด้วยการตกแต่งเสียงเพลงเพื่อให้เกิดความไพเราะ เช่นการร้องอิสระ ร้องประกอบดนตรี ร้องประกอบการฟ้อนรำ ฯลฯ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.5.3.4. สาขาวรรณศิลป์ หมายถึง ศิลปะในการแต่งหนังสือหรือ ศิลปะทางวรรณกรรมที่มีองค์ประกอบที่สำคัญในการแสดงความรู้สึกสะท้อนใจ จินตนาการและการแสดงออกที่เฉพาะตัว มีวิธีการเสนอ เรื่องราวที่น่าสนใจทั้งกวีนิพนธ์ เรื่องสั้น นวนิยาย บทละคร

2.5.3.5. สาขาสถาปัตยกรรม หมายถึง งานออกแบบหรือศิลปะที่เกี่ยวข้องกับสิ่งก่อสร้าง ซึ่งสร้างขึ้นอย่างเป็นศิลปะสวยงามเป็นสง่าและถูกต้องตามหลักวิชาเหมาะสมกับประโยชน์ใช้สอย มีคุณค่าทางศิลปะและมั่นคงแข็งแรงได้แก่ วัดวาอาราม สถาปัตยกรรม ประสาทราชวัง บ้านเรือน เป็นต้น

2.5.3.6. สาขามัณฑนศิลป์ หมายถึง ศิลปะการออกแบบ การประดับ และตกแต่งสภาพแวดล้อมภายในและภายนอกอาคาร บ้านเรือนสถานที่ ทั้งในลักษณะที่สื่อถึงศิลปวัฒนธรรมที่เป็นสากล และศิลปวัฒนธรรมที่เป็นธรรมชาติ

2.5.3.7. สาขาเรขศิลป์ หมายถึง การออกแบบศิลปะในการสื่อสารกับกลุ่มชนด้วยภาษาที่ตีความได้ โดยการดูด้วยตา ทั้งที่เป็น “ภาษาอักษร” และ “ภาษาภาพ” (ภาพถ่าย ภาพวาด ลายเส้น สีเส้นและอื่นๆ) โดยตอบสนองการสื่อสารเป็นสำคัญ เช่น การออกแบบตราสัญลักษณ์ งานสิ่งพิมพ์เพื่อการโฆษณา ประชาสัมพันธ์ การออกแบบเว็บไซต์ งานออกแบบสื่อผสมโครงสร้างเพื่อแสดงนิทรรศการ เป็นต้น

2.5.3.8. สาขาภาพยนตร์ หมายถึง งานศิลปวัฒนธรรมด้านสื่อภาพเคลื่อนไหว (Moving Images) หรือ โสตทัศน์ (Audivisual) ทั้งที่ผลิตด้วยฟิล์มภาพยนตร์ เทปวิดีโอ และสื่อผสม มีขอบเขตกว้างขวางตั้งแต่ภาพยนตร์สมัครเล่น ภาพยนตร์ครอบครัว ภาพยนตร์สั้น ภาพยนตร์ทดลอง ภาพยนตร์สารคดี ไปจนถึงภาพยนตร์ในอุตสาหกรรมบันเทิง

2.5.3.9. สาขาการออกแบบเครื่องแต่งกายหมายถึง การออกแบบเสื้อผ้าอาภรณ์ เครื่องประดับร่างกาย และการแสดงแบบการนุ่งห่มแบบต่างๆ ที่มีรูปแบบและสีเส้นตามสมัย ตามแบบ หรือวิธีการที่นิยมกันทั่วไปในช่วงระยะเวลา

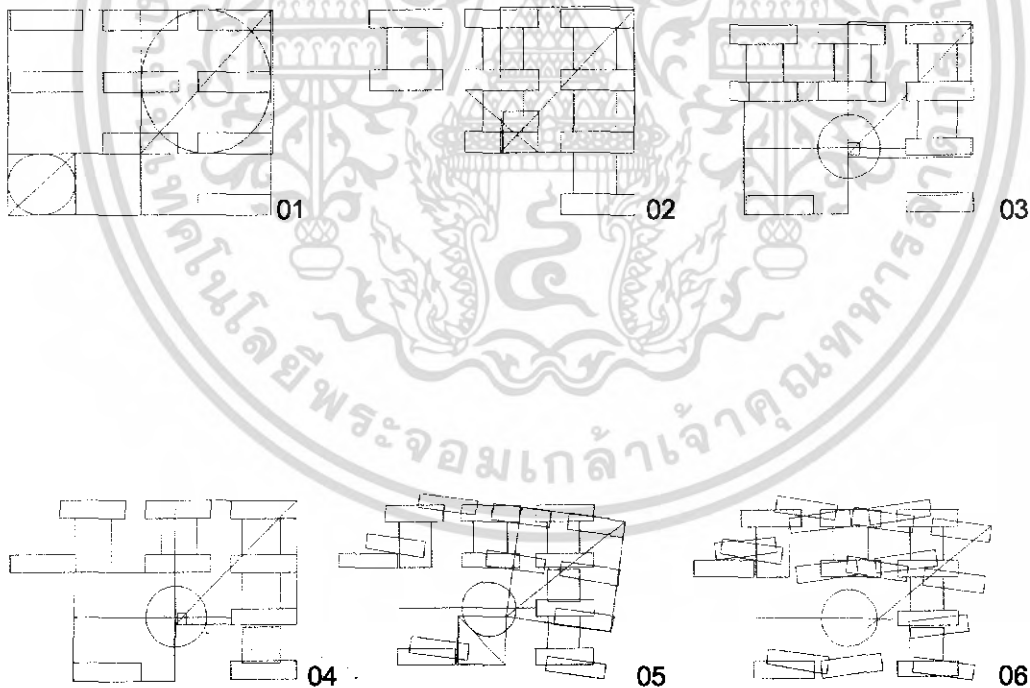
บทที่ 4

การนำเสนอผลงาน

4.1 แนวความคิดในการออกแบบ

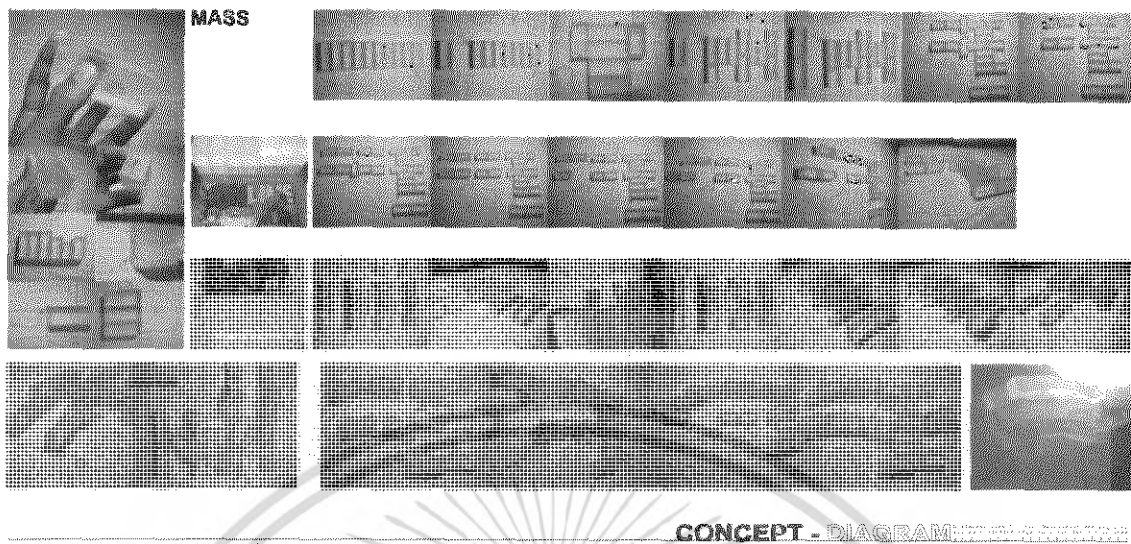
Volume of Geometric form

ปริมาณ Volume ของมวลอาคารที่บวกเพิ่มขึ้น อย่างไรจุดหมายทิศทางขอบเขต จะก่อให้เกิดสัดส่วนที่ไม่ลงตัว และ ก่อให้เกิดมวลอาคารที่ไม่เป็นเอกภาพ ระบบการคิดค้นหามวลอาคารที่สมบูรณ์ จึงหวน ของการหาที่ว่าง เพื่อหาสัดส่วนที่ลงตัวมีผลทำให้เกิด mass ที่สวยงามลงตัวในแกน x และ y เรียกว่า Geometric form

ภาพที่ 4.1 แสดงแนวความคิดหลักของโครงการ

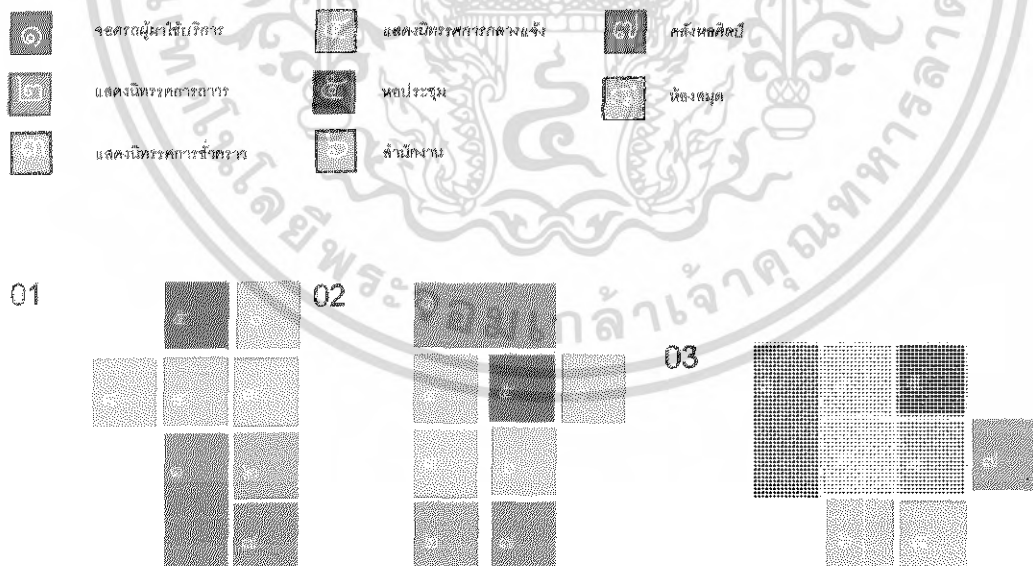
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.2 แสดงแนวความคิดหลักของโครงการ

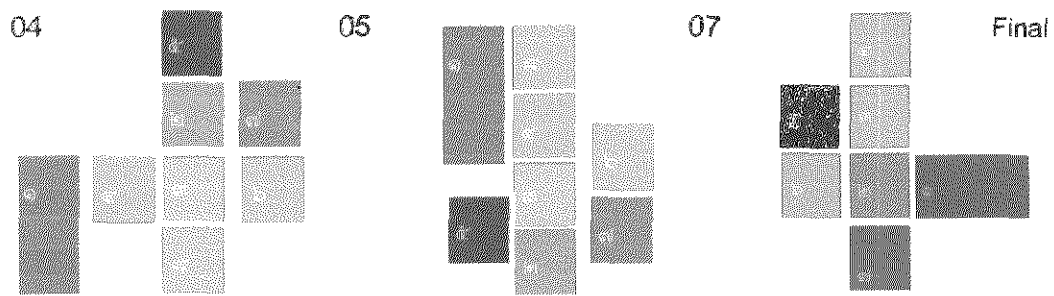
การวิเคราะห์รูปทรง และ การวางผังให้เหมาะสมกับพื้นที่ตั้ง
GROUPING ZONING

การจัดโซนต่างๆได้ผ่านการคำนึงถึงรูปแบบการจัดการ และ แนวความคิด การจัดโซนในลักษณะต่างๆ จึงผ่านกระบวนการออกแบบควบคู่กันไป

ภาพที่ 4.3 แสดงแนวความคิดในการวางผังของโครงการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.4 แสดงแนวความคิดในการวางผังของโครงการ

ภาพที่ 4.5 แสดงแนวความคิดในการศึกษารูปแบบอาคาร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปริมาณจำนวนประชากรที่มีบทบาท ภาวการณ์ และจิตวิถีกรุงเทพมหานคร
 ในปี พ.ศ. 2554 กรุงเทพมหานครมีประชากรทั้งหมด 28.25 ล้านคน เพิ่มขึ้น 2.17 ล้านคน เป็น 83.43 ล้านคน ในปี พ.ศ. 2545 โดยประชากรของกรุงเทพมหานครเพิ่มขึ้นเล็กน้อยกว่าจำนวนประชากรของ 99 จังหวัดในกรุงเทพมหานครและจังหวัดชายแดนใต้ 8 และ 9

ปี พ.ศ.	2545	2548	2549	2554
จำนวนประชากร	81.61	82.41	83.43	83.42
ร้อยละ 0-14 ปี	16.86	15.98	15.66	15.76
ร้อยละ 15-64 ปี	69.27	68.51	67.20	67.67
ร้อยละ 65 ปีขึ้นไป	13.87	15.51	17.14	16.57

ที่มา : กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย
 กรุงเทพมหานคร และมีบทบาท มีประชากรอยู่เป็นอันดับ 4 ของภาคและ มีประชากรอยู่เหนือที่มีประชากรอยู่ทุกในกรุงเทพมหานคร คือ ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลาง และ กรุงเทพมหานคร

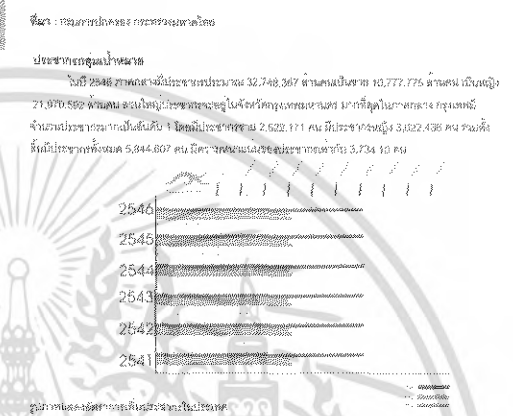
ภาพที่ 4.8 แสดงการศึกษารายข้อมูลด้านเศรษฐกิจ

STAFF
 ผู้จัดการ: ศาสตราจารย์ ดร. อรุณรัตน์ นาคบุตร
 ผู้จัดการฝ่ายบริหาร: ศาสตราจารย์ ดร. อรุณรัตน์ นาคบุตร
 ผู้จัดการฝ่ายวิชาการ: ศาสตราจารย์ ดร. อรุณรัตน์ นาคบุตร

กรุงเทพมหานครมีจำนวนประชากรทั้งหมด 28.25 ล้านคน เพิ่มขึ้น 2.17 ล้านคน เป็น 83.43 ล้านคน ในปี พ.ศ. 2554 โดยประชากรของกรุงเทพมหานครเพิ่มขึ้นเล็กน้อยกว่าจำนวนประชากรของ 99 จังหวัดในกรุงเทพมหานครและจังหวัดชายแดนใต้ 8 และ 9

แหล่งสถิติประชากร และ จำนวนเงินตราของธนาคาร กรุงเทพมหานคร และ ปี พ.ศ. 2544

ปี พ.ศ.	2540	2545	2550	2554
จำนวนประชากร	80,306,887	80,915,496	81,386,432	83,910,473
จำนวนประชากร	5,726,233	2,776,974	2,849,326	1,828,821
จำนวนประชากร	26,236	12,842	13,198	2,578

ภาพที่ 4.9 แสดงการศึกษารายข้อมูลด้านนโยบาย เศรษฐกิจ สังคมและกายภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.10 แสดงการศึกษารายงานประจำปีของกรุงเทพมหานคร ประจำปี 2562

ประเภทของงาน	ปีงบประมาณ 2562	ปีงบประมาณ 2561	ปีงบประมาณ 2560	ปีงบประมาณ 2559
งบดำเนินงาน	4,637.35	4,894.95	5,113.40	5,204.16
งบลงทุน	1	6.6	3.0	1.0

ภาพที่ 4.10 แสดงการศึกษารายงานประจำปีของกรุงเทพมหานคร ประจำปี 2562

BANGKOK CONTEMPORARY ART & CULTURE MUSEUM

ECONOMIC

STAFF

นางสาว อรุณรัตน์ งามเลิศ
นางสาว อรุณรัตน์ งามเลิศ
นางสาว อรุณรัตน์ งามเลิศ

ประเภทของงาน	ปีงบประมาณ 2562	ปีงบประมาณ 2561	ปีงบประมาณ 2560	ปีงบประมาณ 2559
งบดำเนินงาน	4,637.35	4,894.95	5,113.40	5,204.16
งบลงทุน	1	6.6	3.0	1.0

ภาพที่ 4.10 แสดงการศึกษารายงานประจำปีของกรุงเทพมหานคร ประจำปี 2562

ภาพที่ 4.10 แสดงการศึกษารายงานประจำปีของกรุงเทพมหานคร ประจำปี 2562

ภาพที่ 4.10 แสดงการศึกษารายงานประจำปีของกรุงเทพมหานคร ประจำปี 2562

ภาพที่ 4.10 แสดงการศึกษารายงานประจำปีของกรุงเทพมหานคร ประจำปี 2562

ภาพที่ 4.11 แสดงการศึกษารายงานประจำปีของกรุงเทพมหานคร ประจำปี 2562

ประเภทของงาน	ปีงบประมาณ 2562	ปีงบประมาณ 2561	ปีงบประมาณ 2560	ปีงบประมาณ 2559
งบดำเนินงาน	4,637.35	4,894.95	5,113.40	5,204.16
งบลงทุน	1	6.6	3.0	1.0

ภาพที่ 4.11 แสดงการศึกษารายงานประจำปีของกรุงเทพมหานคร ประจำปี 2562

BANGKOK CONTEMPORARY ART & CULTURE MUSEUM

ECONOMIC

STAFF

นางสาว อรุณรัตน์ งามเลิศ
นางสาว อรุณรัตน์ งามเลิศ
นางสาว อรุณรัตน์ งามเลิศ

ประเภทของงาน	ปีงบประมาณ 2562	ปีงบประมาณ 2561	ปีงบประมาณ 2560	ปีงบประมาณ 2559
งบดำเนินงาน	4,637.35	4,894.95	5,113.40	5,204.16
งบลงทุน	1	6.6	3.0	1.0

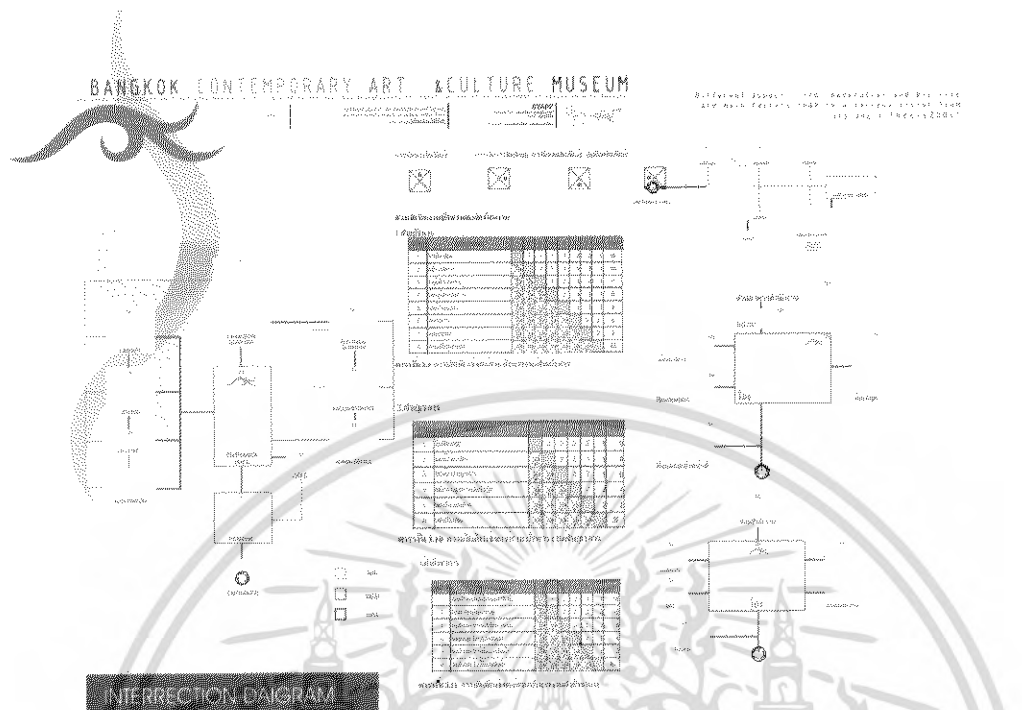
ภาพที่ 4.11 แสดงการศึกษารายงานประจำปีของกรุงเทพมหานคร ประจำปี 2562

ภาพที่ 4.11 แสดงการศึกษารายงานประจำปีของกรุงเทพมหานคร ประจำปี 2562

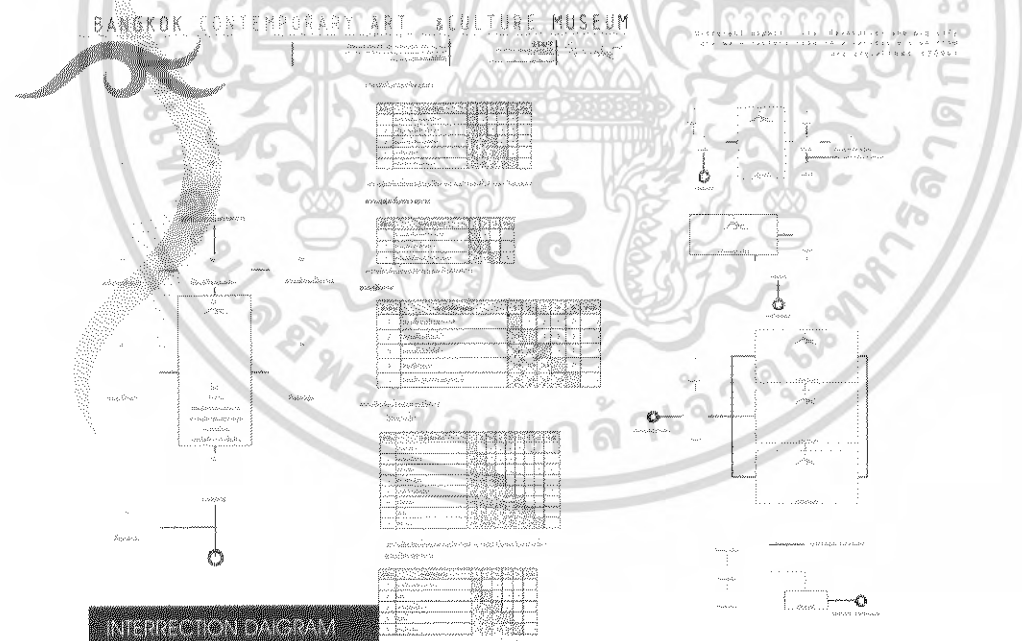
ภาพที่ 4.11 แสดงการศึกษารายงานประจำปีของกรุงเทพมหานคร ประจำปี 2562

ภาพที่ 4.11 แสดงการศึกษารายงานประจำปีของกรุงเทพมหานคร ประจำปี 2562

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

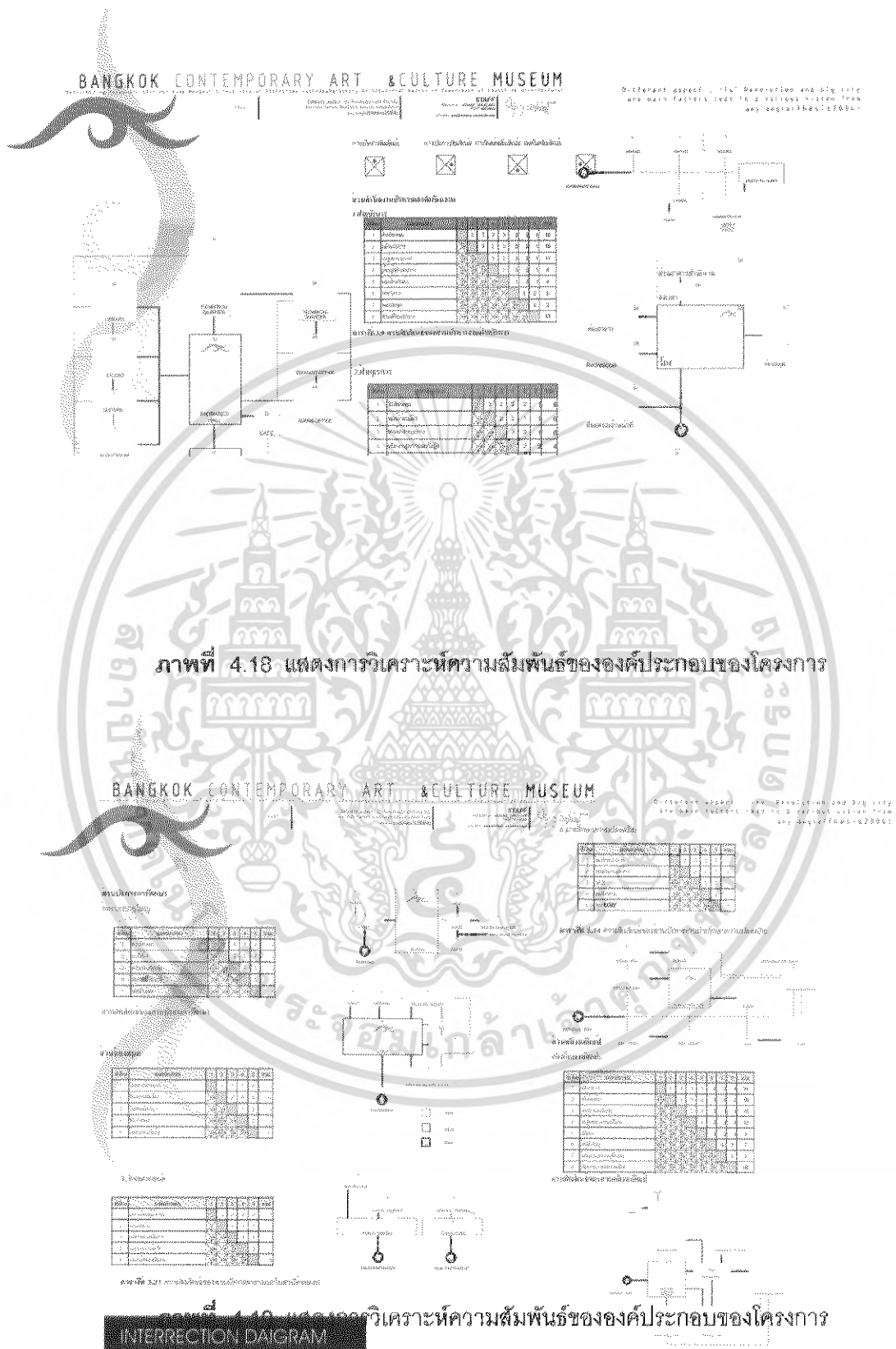

ภาพที่ 4.16 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ขององค์ประกอบของโครงการ

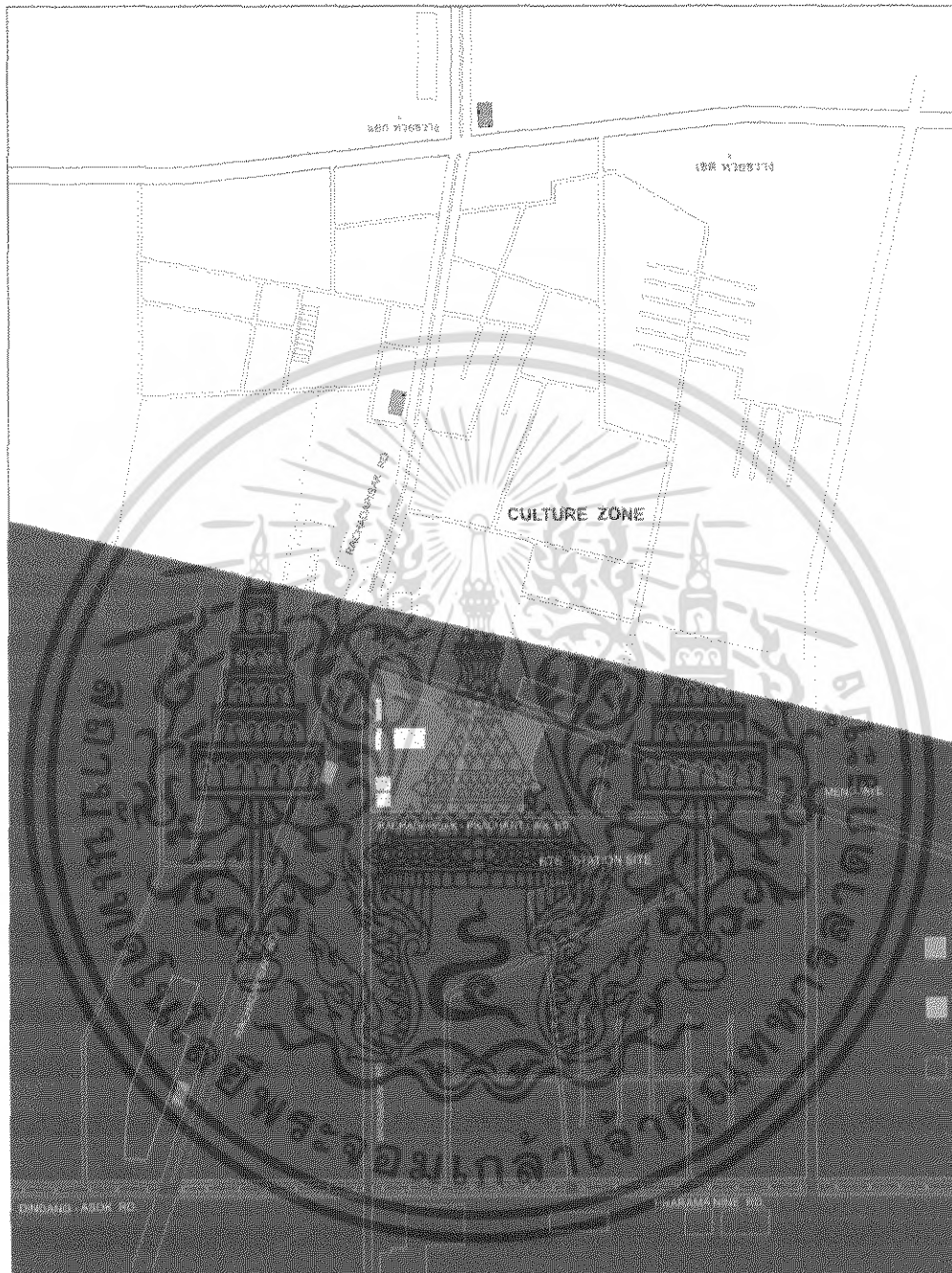

ภาพที่ 4.17 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ขององค์ประกอบของโครงการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.26 แสดงการวิเคราะห์ที่ตั้งโครงการ (site analysis)

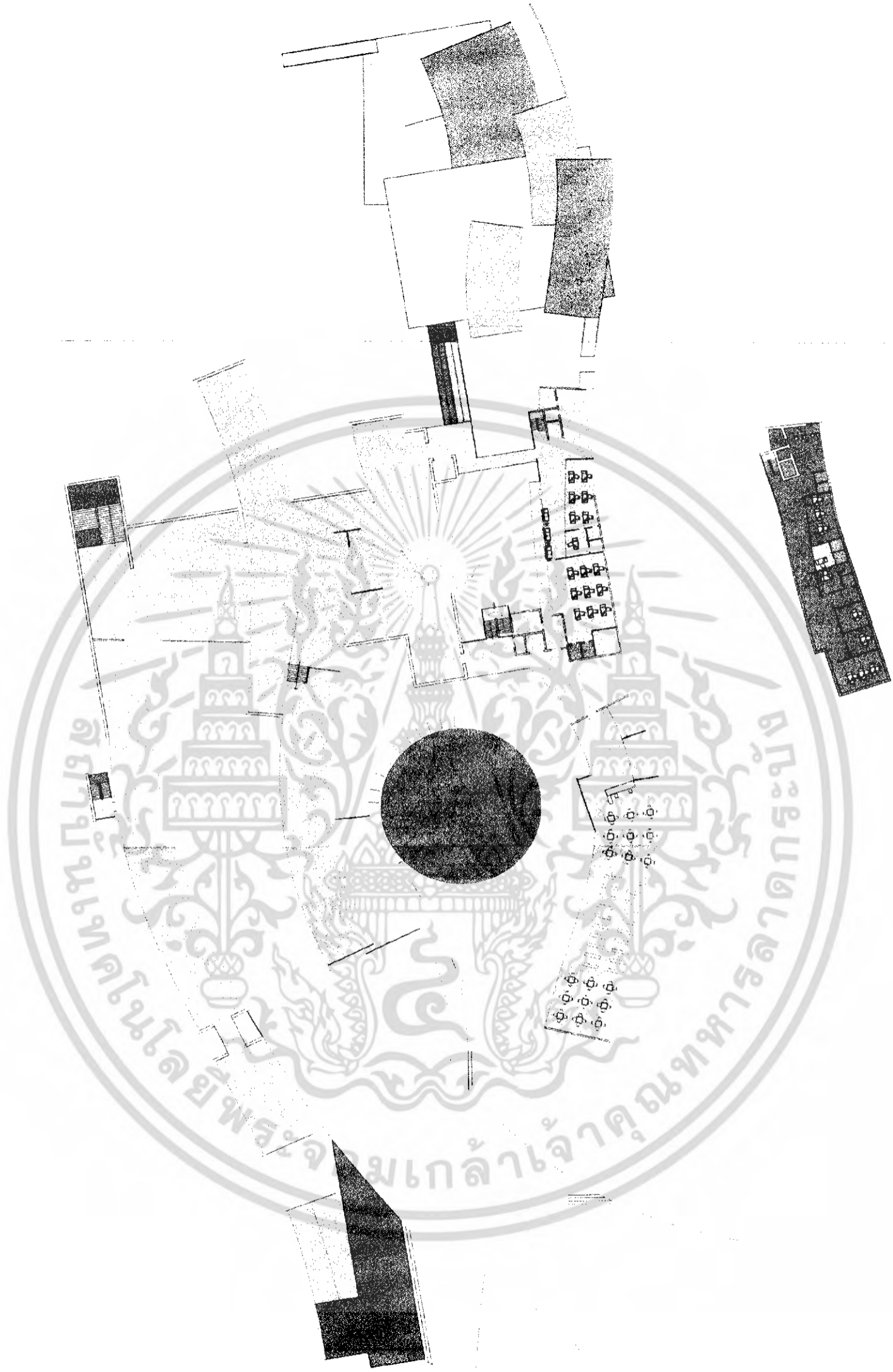
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.27 แสดงการวิเคราะห์ที่ตั้งโครงการ (site analysis)

ภาพที่ 4.28 แสดงผังบริเวณ (lay out)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

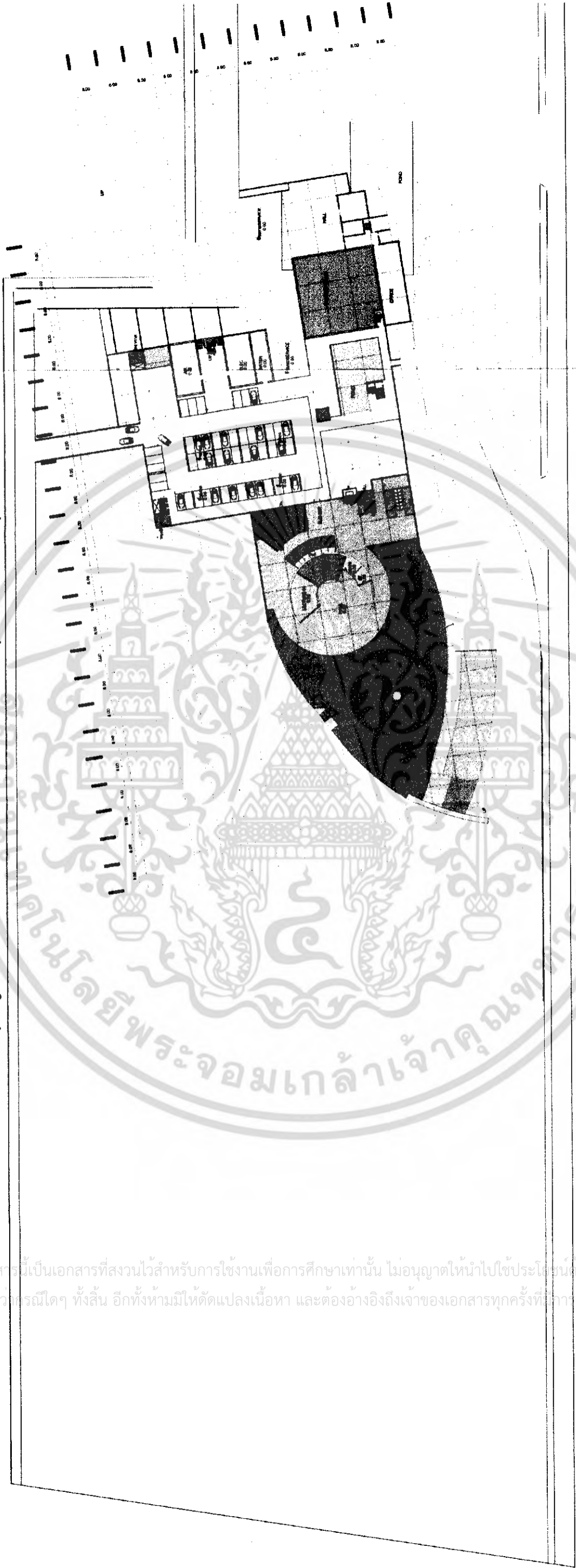
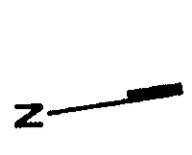
TEMPORARY ART & CULTURE MUSEUM
 DEPARTMENT OF VETERINARY LABORATORY/FACULTY OF INDUSTRIAL CONSTRUCTION DEPARTMENT OF EDUCATION ARCHITECTURE

STAMP
 10/10/2558
 10/10/2558

Different aspect, the Revolution and big city
 are main factors lead to a vertical vision from
 any angle (10/10/2558)

contemporary art + culture

TEMPORARY ART & CULTURE MUSEUM
UNDER GROUND - F L - PLAN - 1

Different aspect, the Revolution and big city
 are main factors lead to a vertical vision from
 any angle (10/10/2558)

SCALE

Dr. Somsak Chirakulchai
 10/10/2558

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.33 แสดง UNDER GROUND - FL - PLAN - 1

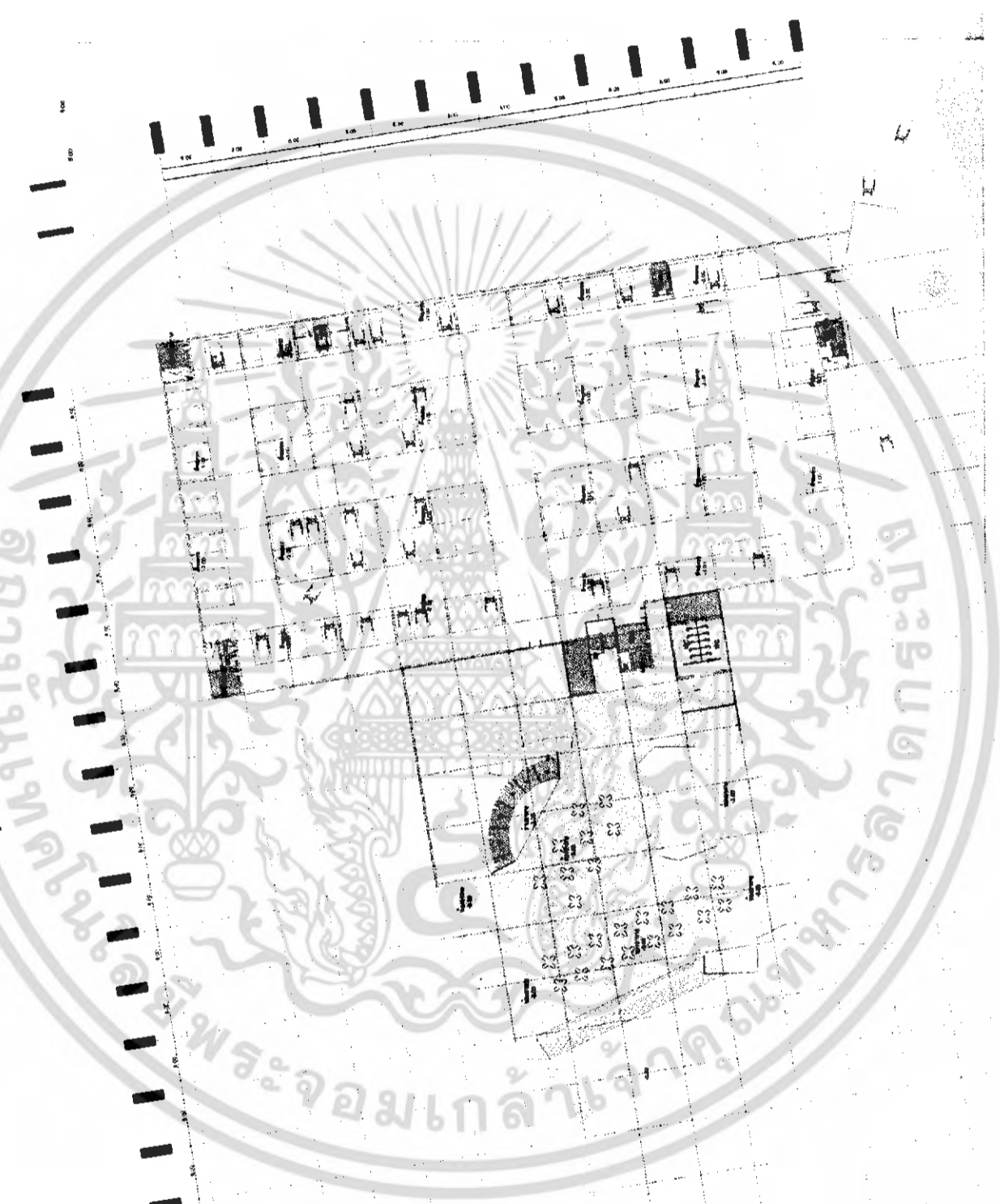
CONTEMPORARY ART & CULTURE MUSEUM

Different aspect, its Revolution and big city are main factors lead to a various vision from any angle(thesis2006)

STAIRS
DESIGNED BY ARCHITECT
CONTEMPORARY ART & CULTURE MUSEUM

contemporary art + culture

CONTEMPORARY ART & CULTURE MUSEUM

UNDER GROUND - FL - PLAN - 2

Different aspect, its Revolution and big city are main factors lead to a various vision from any angle(thesis2006)

SCALE

Dr. Ekkawat Dhanakornkarn
The 2006/2007
The 2006/2007

สารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
หากกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.34 แสดง UNDER GROUND - FL - PLAN - 2

BANGKOK **TEMPORARY ART & CULTURE MUSEUM**
 Thesis/Working Forward/Credit 06/ Ring 1
 Faculty of Technology Laddrabang
 Department of Industrial Education
 STAFF
 อาจารย์ผู้สอน: อาจารย์ ดร. สุวิมล วัฒนศิริ
 อาจารย์ผู้ช่วยสอน: อาจารย์ ดร. อรุณรัตน์ วัฒนศิริ
 อาจารย์ผู้ควบคุมงาน: อาจารย์ ดร. อรุณรัตน์ วัฒนศิริ

contemporary art + culture

Different aspect, its' Revolution and big city are main factors lead to a various vision from any angle[thesi2004]

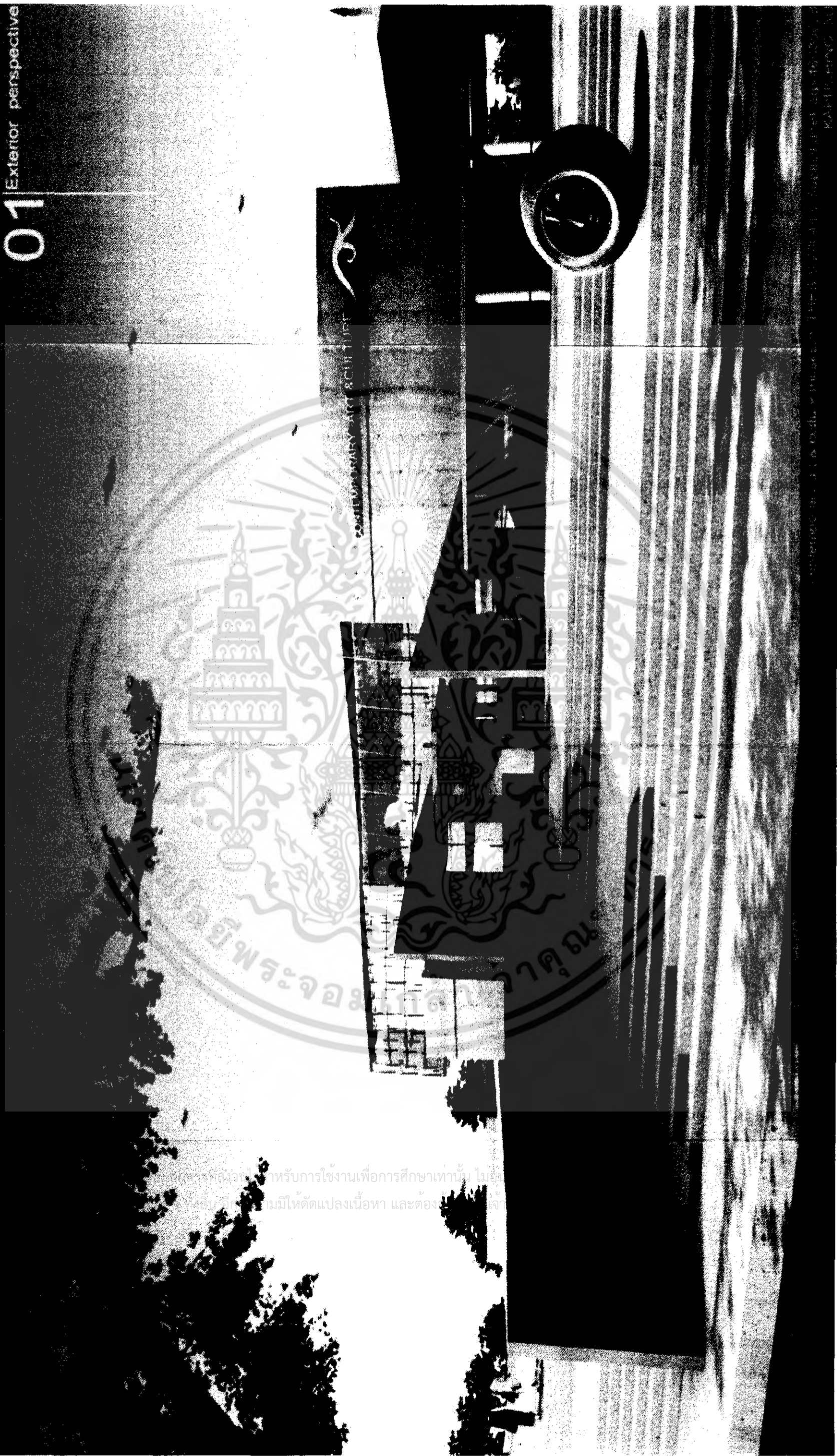

Different aspect, its' Revolution and big city are main factors lead to a various vision from any angle[thesi2004]

Mr. Supasit Driestep-Kapuchino
 Cord-4605028 - Class 01
 The sis 2004-Laddrabang

ภาพที่ 4.35 แสดง ELEVATION

01 Exterior perspective

พื้นที่ทั้งหมดนี้... สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่...
 ...ให้มีให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้อง...

ภาพที่ 4.36 แสดงทัศนียภาพภายนอก

Mr. Supasit Direklap-Kapuchino
 Cord: 46035028 > Class 01
 The sis 2004>Ladkrabang

BANGKOK CONTEMPORARY ART & CULTURE MUSEUM

ภาพที่ 4.38 แสดงภาพภายในจำลอง

บทที่ 5

บทสรุปและเสนอแนะ

5.1 สรุปในการทำปฏิญยานิพนธ์

บทสรุปในการทำปฏิญยานิพนธ์โครงการหอศิลป์วัฒนธรรมร่วมสมัย กรุงเทพฯ บทสรุปตั้งแต่การค้นหาข้อมูล โดยการศึกษาด้านนโยบายต่างๆ อาทิเช่น นโยบายกระทรวง วัฒนธรรม นโยบายการศึกษาแห่งชาติ, เศรษฐกิจ, สังคมและกายภาพทั้งได้ยังทำการศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการและวิเคราะห์สภาพพื้นที่ก่อสร้างโครงการ การศึกษาอาคารตัวอย่างและการวิเคราะห์รายละเอียดต่างๆ ของโครงการและการวิเคราะห์ผู้ใช้โครงการ การวิเคราะห์พื้นที่ใช้สอย เพื่อนำมาประยุกต์เข้าสู่การออกแบบสถาปัตยกรรม

5.2 ข้อเสนอแนะในการทำปฏิญยานิพนธ์

ข้อเสนอแนะในการทำปฏิญยานิพนธ์ เริ่มตั้งแต่การเสนอหัวข้อโครงการปฏิญยานิพนธ์ ควรจะเป็นหัวข้อที่เราสนใจ และชื่นชอบที่จะทำจริงๆ มิฉะนั้นการทำปฏิญยานิพนธ์ของคุณจะไม่ประสบความสำเร็จและผลงานที่ได้ก็จะเป็นไม่ดีพอ ตลอดระยะเวลาในการทำปฏิญยานิพนธ์หมั่นตรวจตราวางระบบการทำงานและแบ่งเวลาให้ดีมิฉะนั้นจะทำให้สับสนกับการทำงานข้อมูล อาจทำให้การทำปฏิญยานิพนธ์ล่าช้าโดยมิให้เหตุ พบอาจารย์ที่ปรึกษาสม่ำเสมอ จะทำให้การทำปฏิญยานิพนธ์เป็นไปอย่างราบรื่นและเรียบร้อย

บรรณานุกรม

วัฒนธรรม ,กระทรวง . “ผังแม่บทโครงการหอวัฒนธรรมร่วมสมัย (ฉบับสมบูรณ์)” กรุงเทพฯ :

สำนักพิมพ์กระทรวงศิลปวัฒนธรรม ,2545. (อัดสำเนา)

วัฒนธรรม ,กระทรวง .“สมุดสถิติรายปีประเทศไทย พ.ศ. 2547”.กรุงเทพฯ : สำนักงานสถิติ

แห่งชาติ , 2547.www.nso.go.th

วัฒนธรรม ,กระทรวง . “บทบาทพิพิธภัณฑ์กับการพัฒนาศิลปะร่วมสมัย” . กรุงเทพฯสำนักพิมพ์

กระทรวงศิลปวัฒนธรรม ,2545. (อัดสำเนา)

วัฒนธรรม ,กระทรวง . “ข้อมูลการประกวดราคาก่อสร้างและแบบสถาปัตยกรรม” .

กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์กระทรวงวัฒนธรรม ,2545. (อัดสำเนา)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้